

Заповіт Миру

Життя та досягнення доктора Мун Сон Мьона

- [Передмова від видавця](#)
- [Вступ](#)
- [Корона слави](#)
- [Глава 1. Життя](#)
 - [1.1. Біографія](#)
 - [1.2. Молодість та формування особистості](#)
 - [1.3. Світогляд та велика мрія](#)
 - [1.4. Денний розклад](#)
- [Глава 2. Досягнення](#)
 - [2.1. Організації та проекти](#)
 - [2.1.1. Побудова миру](#)
 - [2.1.2. Міжрелігійна співпраця та діалог](#)
 - [2.1.3. Освіта](#)
 - [2.1.4. Мистецтво](#)
 - [2.1.5. Засоби масової інформації](#)
 - [2.1.6. Роль жінок](#)
 - [2.1.7. Робота з молоддю](#)
 - [2.1.8. Сім'я](#)
 - [2.1.9. Наука](#)
 - [2.1.10. Благодійна допомога](#)
 - [2.1.11. Спорт](#)
 - [2.1.12. Здоров'я](#)
 - [2.2. Сприяння вирішенню конфліктів](#)
 - [2.2.1. Вибори Президента США](#)

- 2.2.2. Стратегічна оборонна ініціатива
- 2.2.3. Виведення радянських військ з Афганістану
- 2.2.4. Як Конгрес США підтримав борців за свободу в Нікарагуа
- 2.2.5. Об'єднання Німеччини
- 2.3. Діяльність у країнах колишнього Радянського Союзу (1990-2010)
- 2.3.1. Зустріч у Москві (8-13 квітня 1990 р.)
- 2.3.2. Перетинаючи кордони
- 2.3.3. Миротворчі турне 1992-2010

- Глава 3. Життєві дороговкази

- 3.1. Звернення до молоді: Поставте перед собою мету та змініть своє життя
- 3.2. Глобальний лідер здатен обняти весь світ
- 3.3. Усі речі на світі позичені нам Небесами
- 3.4. Щастя криється в житті заради інших
- 3.5. Мрія про безконфліктний світ

Передмова від видавця

Для проектів, які розробляє та втілює в життя Федерація всесвітнього миру, потрібні як інституційне забезпечення, так і людський капітал. Протягом останнього десятиліття існування та роботи Федерації до справи встановлення миру у світі долучилися тисячі лідерів, провідних представників різних націй. Організація започаткувала почесну нагороду «Посол миру», яку в Україні отримали Леонід Кравчук, Михайло Захараш, Володимир Новохацький та багато інших. У 2014 році був удостоєний цього почесного звання й Павло Кривонос, генеральний директор Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв у зв'язку з діяльністю очолюваної ним організації.

Дипломатія — це особлива сфера, її інструменти надзвичайно важливі на шляху становлення, зміцнення та поширення ідей миру. Українській дипломатії належить особлива місія — попередити та захистити державу від агресії, бути рушієм, важливим суб'єктом у справі реалізації її інтересів. Брати участь, з одного боку, у вихованні нашого суспільства, його мобілізації на досягнення високих міжнародних цілей, а з іншого — забезпечувати сприятливі зовнішні умови для реалізації цих цілей, включно з таким важливим компонентом, як підвищення поваги до України у світі, поліпшення взаєморозуміння із зовнішніми партнерами, більш чітке й дохідливе роз'яснення зарубіжній громадськості завдань і надій, із якими наша країна виходить у зовнішній світ уже в третє десятиліття свого незалежного державного поступу, адже кожна нація виражає свою ідентичність через зовнішню політику, визначає власне місце у системі світових координат.

Те, що ми робимо сьогодні, ті рішення, що ми ухвалюємо, реагуючи на розвиток міжнародних подій і свої власні потреби, вже завтра окремим струмочком увіллються у загальний потік історичного поступу всього людства, додаючи до нього не надто масштабну, але своєрідну та важливу краплину. Саме з відповідальності перед нацією, перед

людством має працювати справжня дипломатія, яка завжди була певною квінтесенцією здорового глузду, притаманного людській спільноті. Створенням позитивного іміджу України серед світової спільноти займається насамперед Міністерство закордонних справ та Дипломатична академія України. Долучилася до цієї непростої справи й ГДІП.

Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв — організація, яка повсякчас дбає про досить великий іноземний дипломатичний корпус, докладаючи належних зусиль, щоб кожному дипломату жилося в українській столиці не тільки комфортабельно, але й цікаво, наповнено... Організація прагне збільшити шанси на позитивне враження іноземців про Україну, її народ, культуру, духовність. Сьогодні ГДІП не тільки кваліфікований посередник між державними установами та органами, гарант якісного й точного виконання різноманітних побутових замовлень, а й справжній повпред культури та духовності нашої країни: організовує поїздки в регіони України, влаштовує творчі акції у філармонічних та театральних закладах, залучає іноземних дипломатів до участі в народних гуляннях і святах. Протягом останніх 20-ти років було здійснено екскурсії дипломатичного корпусу в усі регіони України. Кожний дипломат, який із часом завершить свою каденцію в нашій державі, матиме задоволення сказати, як це вже було не раз: «Я ще до вас повернуся — гостем, другом, посланцем».

Враховуючи значний інтерес дипломатичного корпусу до історичної та культурної спадщини українського народу, а також для інформаційного забезпечення історико-культурних зв'язків, налагодження неофіційного спілкування на основі гуманітарних інтересів, виникла потреба мати організацію, яка здійснювала б це професійно. З ініціативи ГДІП з'явилася наукова громадська організація Історичний клуб «Планета». Клубні засідання викликали жвавий інтерес не тільки широкої наукової громадськості, діячів культури, журналістів, але й дипломатів. Однією з активних форм діяльності Історичного клубу «Планета» стало проведення круглих столів за участю головних редакторів провідних ЗМІ, у яких брали участь представники іноземних видань,

акредитованих в Україні. Через видання Клубу («Україна дипломатична», «Історичний календар», «Пам'ять століть») налагодилися контакти із зарубіжними вченими та вищими навчальними закладами.

У реалізації іміджевих заходів важливою є співпраця колективу ГДІП як з урядовими, так і з громадськими організаціями, зацікавленими у поліпшенні статусу України у світі.

Вступ

Праця всього життя др. Мун Сон Мьона була присвячена побудові світу, в якому панує мир, світу, в якому всі люди живуть у гармонії, як одна єдина глобальна родина. Це була праця любові. Разом зі своєю дружиною, др. Мун Хан Хак Джа, та їх чотирнадцятьма дітьми й численними онуками, учитель Мун, як з повагою називають др. Муна, натхненно працював разом із вражаючою кількістю людей з усіх сфер життя.

Він працював із людьми з різних сфер, включаючи голів держав, поважних духовних лідерів, викладачів й академіків, журналістів, бізнесменів та урядовців. Але він також приносив натхнення й тим хто не займав високих посад, людям, яких суспільство часто ігнорувало. Дехто з тих, кого він зустрів у в'язниці, дотепер пам'ятають його доброту, безкорисливість, оптимізм та реалістичні погляди.

Др. Мун вилучив зі свого словника слово «неможливо». Він завжди слухав експертів, які пояснювали йому, що не можна зробити і чому це не можна зробити, а потім продовжував рухатися вперед і досягав цього.

З юності др. Мун присвятив роки медитації та молитвам у горах Кореї, шукаючи першоджерело Всесвіту та намагаючись розкрити таємниці історії. Як можуть люди відновити свою істинні стосунки з Богом? Як можуть люди позбавитися від чорних хмар гріха, що спонукають до егоїзму та руйнівних учинків, що є причиною постійних страждань? Як вони можуть знайти своє первісне “я”, сповнене любові й гармонії, і побудувати ідеальне суспільство на планеті?

Протягом багатьох років пошуку др. Мун відкрив основоположну істину про життя, Всесвіт, історію та духовний світ. Він розгадав хитросплетіння історії, що утворилися внаслідок минулих помилок

людства. Подолавши численні випробування, він зіштовхнувся з головними силами зла. Таким чином він відкрив усесвітні закони, які здатні показати людству шлях із сучасної темноти до сяючого світу.

Принцип, який він відкрив, розповідає про те, що панування добра на землі можливо встановити через страждання на шляху відкуплення, через жертвовну любов та життя заради інших. Для того, щоб утілити своє високе бачення єдиного світу, він змушений був узяти на власні плечі тягар примирення, руйнуючи багато відокремлюючих нас стін, що зміцніли протягом історії, сповненої жорстокого ставлення та образ. Він проторував шлях самотнього першопрохідця.

Крокуючи цим шляхом, др. Мун зазнав ув'язнення та тортур. Незважаючи на те, що він був невинуватим, його було ув'язнено шість разів: у Японії, Північній і Південній Кореї та Сполучених Штатах. Тим не менш, знаючи, що шлях відновлення вимагає сплати такого відкуплення, він ніколи не коливався, ніколи не відступав від страждань. Натомість, він уважав це волею Небес і підкорявся їй з абсолютною вірою, абсолютною любов'ю й абсолютною слухняністю.

Др. Мун вірив, що сучасна матеріальна епоха повинна поступитися місцем новій епосі духовності, підґрунтям якої є безкорисливе служіння іншим. Він визнавав, що такі зміни не відбудуться лише завдяки релігійному відродженню, чи тільки завдяки політичним або економічним реформам. Швидше, необхідно поєднати всі сфери зусиль, щоб запровадити духовне, моральне та інтелектуальне лідерство, якого вимагає наш час.

З цієї причини досягнення др. Муна не обмежуються релігією, а охоплюють і багато інших сфер, а саме: освіту, філософію, науку, ЗМІ, мистецтво, міжнародні стосунки, технології, благодійну діяльність, оточуюче середовище, сім'ю, права жінок та роботу з молоддю. Назви заснованих ним організацій постійно включають у себе слова "за мир у всьому світі", "міжнародна" та "об'єднання", відображаючи основоположне прагнення втілити Божий ідеал. Кожна з цих

організацій певним чином робить свій внесок у побудову ідеалу єдиного й мирного світу на чолі з Богом.

Багато людей відчують, що це справді вражає, що др. Мун зробив так багато починань і досяг таких фундаментальних результатів. Ці результати вирости з його піднесеного бачення. Його філософія виходить за рамки звичайних поглядів і якщо розглянути його діяльність, то вона приносить плоди й через сто, і через тисячу років. А якщо взяти до уваги те, скільки палиць вставляли йому в колеса, то його досягнення вражають ще більше.

Др. Мун любив людей істинною любов'ю. Він відчував себе відповідальним, як батько, за те, щоб нагодувати тих, хто голодує, звільнити тих, хто перебуває під тиском тиранії, та дати змогу бідним жити гідно та самодостатньо. Саме істинна любов спрямовувала його брати відповідальність та діяти в тих ситуаціях, у яких інші не могли себе навіть уявити. Без жодних сумнівів, він любив навіть тих людей та спільноти, які переслідували його роками. Чому? Тому що він є "Істинним Батьком". Він розумів, що вони протистоять йому через своє незнання. З батьківським серцем він любив усіх людей.

Перед тим, як просити когось виконати складне завдання, др. Мун відчував відповідальність виконати його самому. Щоразу він показував приклад першопрохідця, і лише після цього просив інших братися за завдання. Це ще один приклад серця Істинного Батька.

Є світові рекорди та вражаючі факти, які др. Мун залишив як свою спадщину. У відповідності до Книги рекордів Гіннеса, він головував на найбільшій в історії весільній церемонії, в якій узяло участь 40000 людей. Він є засновником релігії, яка розповсюдилася по всіх країнах світу за життя її засновника. Більше ніж будь-хто у світі, він спонсорував міжнародні та міжрелігійні конференції за мир. Др. Мун більше ніж будь-хто інший, заснував різноманітних організацій в Азії, Європі, Сполучених Штатах та Латинській Америці, та спонсорував освітні семінари, масові події та видання, спрямовані на боротьбу з комунізмом.

Рекорд його найдовшого виступу - 16 годин. Він виступав зі своїми проповідями та промовами без підготовки. Він отримував їх, як натхнення від Бога, завдяки молитвам, у яких він щодня проводив години. Зараз видано більше 400 томів його промов та проповідей, зокрема 12 томів його молитов. Не дивлячись на такий великий обсяг, кожна його промова унікальна. Жоден із релігійних лідерів не має записів стількох промов, проповідей та молитов, як др. Мун. Він єдиний релігійний діяч, який заснував впливову газету "Вашингтон Таймс", яка є другою щоденною газетою в столиці Сполучених Штатів, Вашингтоні.

Мун Сон Мьон має кілька почесних докторських ступенів, отриманих в Університеті Ла Плати (Аргентина, 1984 рік), у Школі Богослов'я Університету Шоу (США, 1985 рік), у Європейському університеті (Україна, 2012 рік).

Ця книга допоможе читачеві поглибити свої знання про життя та діяльність др. Муна.

Корона слави

Вірш було написано Мун Сон Мьоном у 16-річному віці

Коли у людях сумніваюся, мені болить,

Засуджувати інших – це нестерпно.

Коли у серці ненависть кипить,

Який же сенс, тоді на світі жити?

Коли я вірив, відчував у спині ніж брехні.

Коли любив, отримував я зради.

Страждання й сум наповнювали дні.

Невже я не правий? – Питався я поради.

Так неправий!

Навіть в омані вірити продовж,

Навіть у зраді вчися пробачати,

І навіть тих, хто ненависті друг,

Навчись любити і плекати.

Ти витри сльози й посміхнися тим,
Хто бреше і не кліпне оком,
Для кого зрада – це звичайна річ,
А каяття є невідомим кроком.

Господь, який це біль – любов!
Ти подивись на мої руки.
Долонь мені на груди поклади,
То ж серце розривається від муки.

Якщо гонителів своїх люблю,
Отримую я перемоги лаври.
Коли і ти крокуєш цим шляхом,
Тобі вручу корону слави.

Глава 1. Життя

1.1. Біографія

Яку ціну за вас дадуть, якщо Бог виставить вас на ринок історії?

Др. Мун Сон Мьон

1920: Народження

Мун Сон Мьон народився 6 січня 1920 року (за місячним календарем), у фермерській сім'ї, яка століттями обробляла землю. Невеличке село Сансарі в районі Докон, повіту Чонджу, провінції Пхьонан, що зараз знаходиться на території Північної Кореї, розташовувалось серед мальовничих корейських гір. Ще хлопчиком він учився в конфуціанській школі і з завзяттям спостерігав за оточуючою природою. Біля 1930 року його батьки навернулися до християнства (пресвітеріанської церкви), а пізніше молодий Мун Сон Мьон стає вчителем християнської недільної школи.

Будинок доктора Муна в Північній Кореї

Будинок доктора Муна в Північній Кореї, у якому він народився.

У ті часи Корея була анексована Японією, яка намагалася примусити корейців поклонятися синтоїстським богам. Релігійна нетерпимість японського режиму була одним з аспектів приниження корейців, яких уважали людьми нижчого класу. Корея перебувала під колоніальним правлінням Японії протягом сорока років пригноблення та жорстокості. Коли Мун Сон Мьон ріс на своїй пригнобленій землі, він досить рано пізнав біль несправедливості, як від власного народу, так і від рук японської влади.

Молодий Мун добре зрозумів страждання людства та його неспроможність утілити світ любові та справедливості. Він прагнув

зрозуміти, чому люди страждають і як цьому покласти край. Ходячи до церкви, він знав, що релігія звертається до основоположних питань буття та обіцяє ідеальний світ тим, хто слухається Бога. Однак він також бачив, що існуючі релігії, незважаючи на їхню вікову історію та святі писання, що несли проникливість одкровення, на практиці були нездатними дати відповіді на багато життєвих питань та вирішити найнагальніші проблеми, що постали перед людством. Замислюючись над великою розбіжністю між релігійними ідеалами та реальним станом речей у світі, Мун Сон Мьон почав власний пошук рішень через життя палкої молитви та духовний пошук.

1935: Покликання від Ісуса Христа

Рано-вранці на Пасху 1935 року, коли молодий Мун Сон Мьон молився на схилі гори, йому явився Ісус. У цьому видінні Ісус попросив Муна продовжити роботу, яку він почав на землі майже 2000 років тому. Ісус попросив його закінчити побудову ідеального світу на землі та зрештою принести мир людству.

Молодий кореєць був приголомшений такою несподіваною зустріччю, й особливо отриманим проханням, тому спочатку він відмовився. Проте після глибоких роздумів, медитації та молитов, він присягнувся взятися за цю неймовірну місію.

1935-1941: Отримання та розвиток Божого Принципу

Прийнявши поклик Ісуса, молодий Мун вирішив зрозуміти сутність цього незвичайного покликання. Якщо Ісус попросив його завершити місію, це значить що вона залишилася незавершеною. Хіба спасіння через розп'яття не було тим, що потрібно всьому людству? Що ж не завершив Ісус під час свого перебування на землі? Якщо ми не можемо повністю позбавитися від гріха, якщо навіть у найвідданіших християн діти народжуються з первородним гріхом, то де ж його справжнє коріння?

Мун Сон Мьон безперервно вивчав Біблію та вчення інших релігій для того, щоб зрозуміти таємниці життя та історії людства. Він мав глибоке спілкування з Богом та відчував велику боротьбу душі і тіла. Відмовляючись від власних бажань, він долав спокуси багатства, фізичних задоволень та знань. Він зрозумів страждання Бога та Його палке бажання об'єднатися зі Своїми дітьми. Він зрозумів, яким складним шляхом має пройти людство для того, щоб повернутися до Бога і встановити справжній мир на землі. Після отримання Божого наказу, він зрозумів, що не зможе його виконати без ґрунтовного розуміння Творця та Його творіння. Докладаючи неймовірні зусилля в пошуках істини, він проводив день і ніч у глибоких та гарячих молитвах, суворих постах та пошуку. Спочатку він ставив питання, потім шукав відповідь у фізичному та духовному світі, а потім намагався знайти підтвердження цих відповідей через молитву. Коли Мун Сон Мьону виповнилося 25 років, він відкрив основи Божого Принципу.

1941-1943: Освіта, ув'язнення та тортури в Японії

У 1941 році, закінчивши школу, молодий Мун поїхав до Японії вивчати електротехніку в промисловому коледжі при Університеті Васеда. У цей час він продовжив нескінченні молитви та пошук істини. Його студентські друзі в той час казали, що у своїй кімнаті він тримав три Біблії – корейською, англійською та японською мовами, які він постійно вивчав.

Студент Мун був одним із християнських лідерів корейського руху за незалежність, який виступав проти японської окупації Кореї. Молоді християни та комуністи були найсильнішими лідерами, які очолювали цей рух. Коли Мун Сон Мьон навчався в Японії, деякі його друзі були комуністами. Однак незважаючи на їхні атеїстичні погляди, що завдавали йому біль, він визнавав їхню щирі посвяти утопічній ідеї.

Один із його близьких у ті часи друзів Ом Док Мун казав, що Мун Сон Мьон захищав комуністів перед своїми християнськими друзями, кажучи, що вони гарні люди, і що корейці мають працювати разом заради звільнення своєї країни. Урешті-решт, за підпільну діяльність серед студентів японська влада кинула його до в'язниці та піддала тортурам за те, що він не видав імена своїх соратників. Це ув'язнення було першим серед шести інших, яких він зазнав у Японії, Північній і Південній Кореї та Сполучених Штатах.

1943-1946: Повернення до Кореї, робота з християнськими церквами, ув'язнення та тортури

У 1943 році Мун повернувся на Батьківщину. Після повернення він одружився з Чве Сон Гіль, посвяченою християнкою з добре відомої пресвітеріанської родини.

У 1944 р. японська влада в Кореї знову ув'язнила Муна та піддала його тяжким тортурам після того, як його ім'я знову сплило під час допитів його друзів комуністів, які брали активну участь в антияпонському підпільному русі в Токіо. Він відмовився давати будь-які свідчення й зрештою його було звільнено.

Двоюрідний брат та товариш Мун Сон Мьона переказував, що незважаючи на таке жорстоке ставлення японців, сам Мун виражав до них лише любов та повагу. Після закінчення війни в серпні 1945 році він переконував людей не мститися японцям, які перебували в Кореї, і таємно допомагав їм безпечно дістатися Японії.

До 1945 року, систематизувавши своє вчення, яке стало відомим як [Божий Принцип](#), він почав свою проповідницьку діяльність. Божий

Принцип є основоположним ученням Учителя Муна та Асоціації Святого Духа за об'єднання світового християнства (Церкви Об'єднання).

Не дивлячись на те, що Корея - це азійська країна, вона визнана як країна, що має найзавзятіших християн. Відомий євангеліст Біллі Грем був настільки вражений духовною жвавистю церков під час свого візиту до Кореї, що передбачив, що одного разу Корея пошле своїх місіонерів для того, щоб відродити Захід. В оточенні такого завзятого християнства початковий план Учителя Муна полягав не в тому, щоб створити окрему деномінацію, а в тому, щоб працювати разом із християнами для побудови ідеального світу. Він працював не покладаючи рук, представляючи своє нове одкровення існуючим християнським церквам. Однак вони не сприйняли його нове вчення. Американські християнські місіонери сприймали його як неосвіченого «сільського проповідника». Корейські ж священники заздрили впливу проповідей молодого людини на свою паству, та почали звинувачувати його в розповсюдженні хибного вчення. Незважаючи на відчайдушні зусилля достукатись до існуючих християнських церков, його ідеї не отримали їхньої підтримки. Тому скоро Учитель Мун зрозумів, що в нього не залишалося іншого вибору, як піти самотнім шляхом першопрохідця нового релігійного бачення.

У 1946 році, пішовши купувати рис для своєї родини, Учитель Мун отримав Божий наказ відправитися проповідувати Боже слово до Північної Кореї. Слідуючи цьому наказу, він залишив свою родину та відправився на Північ.

**1946-1950: Проповідництво в
комуністичній Північній Кореї,
ув'язнення у “таборі смерті” та втеча
на південь**

До Другої світової війни центром корейського християнства був Пхеньян, що зараз є столицею Північної Кореї. Це місто називали «Єрусалимом Сходу». Серед багатьох церков, сповнених духовного життя, було багато таких, що мали месіанські очікування. У деяких із них отримали одкровення що Месія народиться в Кореї, їм було вказано різними шляхами готуватися до його прийняття.

Він почав проповідувати відкрито, не дивлячись на те, що в країні панував комуністичний режим і це було небезпечно. По-новому тлумачачи Біблію і не маючи копійки за душею, проповідник Мун наражався на більшу небезпеку, ніж існуючі церкви, і відповідно був одним із перших релігійних діячів, яких хотіла ув'язнити комуністична влада.

Звинувативши в порушенні громадського порядку, у листопаді 1946 року його ув'язнили та піддали катуванням. Поліція вважала, що він помер, та викинула його тіло на подвір'я в'язниці. Однак його послідовники знайшли й забрали його розбите тіло. Вони вже й не сподівалися, що він одужає, проте, дивним чином Учитель Мун вижив і відновив свої сили. Відразу після одужання він знову почав безстрашно та відкрито проповідувати.

У квітні 1948 року його було арештовано вдруге та засуджено на п'ять років важких робіт у в'язниці Хиннам. Він був серед перших християнських священиків, яких відправили до північнокорейського табору на кшталт радянського ГУЛАГу. Хиннам був концентраційним табором, де ув'язнені були примушені працювати, поки не вмирали. Мало хто витримував у таких умовах більше шести місяців. Проте навіть у такому жахливому концентраційному таборі Учитель Мун вижив протягом майже трьох років. Не дивлячись на те, що він не сказав жодного слова Божого Принципу, багато хто з його співкамерників знайшли в ньому духовну підтримку й стали його послідовниками.

25 червня 1950 року Північнокорейська армія вдерлася на територію Південної Кореї, прагнучи блискавично захопити весь корейський

півострів. Сили ООН та США під керівництвом генерала Дугласа Макартура прийшли на допомогу окупованому Півдню. Через місяць після звільнення Сеулу війська ООН дісталися воріт Хиннамської в'язниці. Розуміючи неминуче наближення військ ООН, комуністи почали страчувати ув'язнених. Концентраційний табір було звільнено за декілька годин до того, як мали стратити Вчителя Муна.

Не звертаючи уваги на всю брутальність ув'язнення, Учитель Мун не втік відразу на Південь. Натомість, він повернувся до Пхеньяну і, пробувши там сорок днів, розшукував своїх однодумців. Зрештою він знайшов декількох прибічників, та подався пішки на Південь з двома з них. В одного з послідовників була поламана нога й він просив, щоб його залишили, тому що через нього вони будуть повільно просуватися вперед. Однак Учитель Мун настояв на тому, щоб учень продовжував іти з ними, і решту шляху або штовхав його на велосипеді, або ніс його на спині.

Олександр М. Хейг-молодший, держсекретар США (1981-82), Верховний головнокомандувач ОЗС НАТО (1975-79)

Я вперше відвідав цю історичну землю Кореї в 1950 році разом із Десятим Корпусом морської піхоти США, який приземлився в Інчхоні і звільнив його. Незабаром після висадки в Інчхоні я брав участь у другій висадці морського десанту ООН біля Хиннаму. Завдяки цьому стало можливим звільнення доктора Муна, який згодом перебрався в Південну Корею. Це був перший раз, коли наші з ним шляхи перетнулися.

[Доктор Мун з Олександром М. Хейгом-молодшим](#)

Доктор Мун з Олександром М. Хейгом-молодшим

На початку 1970-х, коли я служив начальником штабу президента Ніксона, доктор Мун приїхав в Америку, щоб розгорнути свою діяльність. Тоді, як і сьогодні, його діяльність ґрунтувалася на наших найзаповітніших іудео-християнських цінностях: що сім'я має

захищатися й зміцнюватися, що наша молодь має отримувати моральне виховання і що наші релігійні установи, незалежно від деномінації, повинні зіграти вирішальну роль у вирішенні цих завдань.

Ми не повинні забувати, що боротьба за цінності триває. Наше самовдоволення неспроможність зрозуміти те, що боротьба за втілення цінностей триває, цілком може призвести на виході до наслідків, яким ми прагнули запобігти протягом ведення Холодної війни. Очолюючи важливі міждисциплінарні скликання, доктор Мун визнає, що боротьба за цінності триває.

Він постав на світовій арені як великий миротворець, який несе єдність. Він є провідною постаттю міжрелігійного діалогу та взаєморозуміння між усіма верствами суспільства і, насамперед, глобального миру й стабільності.

1950: Новий початок проповідування в місті Пусан, Південна Корея

Як один із сотень тисяч біженців війни, Мун дістався до південного порту, міста Пусан, де з одним із послідовників вони побудували першу будівлю Церкви Об'єднання з порожніх коробок від армійського провіанту. Тоді він казав своїм нечисленним учням, що одного дня послання Божого Принципу розповсюдиться по всьому світу. Він передрікав, що люди з усього світу будуть із пошаною ставитися до схилу, на якому стоїть їхня хатинка. Було дуже важко повірити в ці його пророцтва, однак сьогодні десятки тисяч людей приїжджають на паломництво в це місце.

Хатинка з глиняними стінами, яку доктор Мун побудував на початку 1951 року

Хатинка з глиняними стінами, яку доктор Мун побудував на початку 1951 року з картонних коробок, стояла на самотньому пагорбі неподалік кладовища в Пусані.

Після майже п'ятирічного перебування на півночі Учитель Мун почав свою проповідницьку діяльність на півдні, у цей час він возз'єднався зі своєю дружиною. День і ніч він присвячував себе своєму релігійному покликанню. Дружина не змогла прийняти всі тяготи сімейного життя, коли чоловік, жертвуючи сім'єю, абсолютно присвячував себе місії. Зрештою, вона подала на розлучення, незважаючи на те, що Вчитель Мун був категорично проти й намагався відговорити її від цього. (Єдиний син Муна від цього шлюбу та його родина - послідовники Муна дотепер.)

1954: Заснування Асоціації Святого Духа за об'єднання світового християнства

1 травня 1954 року в Сеулі (столиці Південної Кореї) Учитель Мун заснував Асоціацію Святого Духа за об'єднання світового християнства, пізніше цю групу інші стали називати Церквою Об'єднання.

До Церкви приєдналися студенти з головного корейського християнського жіночого університету «Іхва». Університет був тісно пов'язаний із корейським урядом та однією з головних протестантських деномінацій. Оскільки багато студентів стало приєднуватися до Церкви, керівництво послало професорів дізнатися про неї детальніше. Після того, як декілька професорів теж приєдналися до Церкви Об'єднання, замість того, щоб щиро привітати нову церкву, керівництво університету почало переслідувати її. Ректор університету сказала професорам та студентам, що вони мають піти або з церкви, або з університету.

Перша офіційна будівля АСД-ОСХ у Сеулі, 1954 рік

Перша офіційна будівля АСД-ОСХ у Сеулі, 1954 рік

Цей випадок було висвітлено в пресі, як порушення свободи віросповідання та утиски за релігійною ознакою. Тоді керівництво університету, використовуючи зв'язки з урядом, почало піар кампанію в ЗМІ. Корейські газети почали нагнітати ситуацію, друкуючи страхітливі статті про Церкву Об'єднання, сексуальні оргії та про те, що Мун є північнокорейським агентом. Учителя Муна знову було ув'язнено, але через декілька тижнів його відпустили, за відсутністю провини та складу злочину. Наступного року його знову відправили до в'язниці, звинувативши в ухиленні від військової служби, незважаючи на те, що в той час він перебував у концентраційному таборі в Хиннамі. Після декількох місяців ув'язнення та сенсаційних газетних публікацій усі звинувачення були зняті, за відсутністю складу злочину. Проте його звільнення було дуже слабо висвітлено пресою. Таким чином було покладено початок домовленості між релігійними лідерами, владою та пресою, які й досі намагаються замовчувати правду про Учителя Муна та його церкву.

[Докторові Муну та його послідовникам зачитують вирок в суді в Сеулі, 1955 рік](#)

Докторові Муну та його послідовникам зачитують вирок в суді в Сеулі, 1955 рік

Серед жорстких переслідувань Учитель Мун постійно піклувався про свою всезростаючу громаду вірних послідовників, яку через сповнені сліз молитви палкого проповідника та його прихожан, стали називати «церква плачу». До 1957 року відділення Церкви були відкриті в тридцяти містах Південної Кореї.

1958-59: Від'їзд перших місіонерів до Японії та США

Наприкінці п'ятдесятих перші місіонери Церкви поїхали в інші країни. У 1958 році перший місіонер поїхав до сусідньої Японії, а в 1959 році двоє місіонерів поїхали до США.

1960: Одруження з Хан Хак Джа

16 березня 1960 року відбулася церемонія Святого Одруження Учителя Муна та пані Хан Хак Джа. Після їхнього благословення відбулася серія масових одружень послідовників Учителя Муна, які в церкві називають Церемонією Благословення. Після одруження пані Хан Хак Джа повністю присвятила себе підтримці свого чоловіка та його місії. Без коливань вона з гідністю кинула собі виклик та з жертвним ставленням підтримувала Учителя Муна та його місію, не звертаючи уваги на будь-які труднощі. Вони є батьками 14 дітей та дідусем і бабусею більше 40 онуків.

[11 квітня 1960 року доктор Мун одружився з пані Хан Хак Джа](#)

11 квітня 1960 року доктор Мун одружився з пані Хан Хак Джа

1968: Заснування Міжнародної федерації за перемогу над комунізмом

Федерація була однією з перших організацій, що були засновані доктором Муном із метою мирного повалення комунізму. Др. Мун учив, що комунізм має бути повернений ідеологічно, через пояснення хибності марксизму-ленінізму та зустрічну пропозицію, що спирається на універсальні цінності та називається Божизм. У рамках діяльності Федерації були створені міжнародні мережі, проведені конференції, турне та демонстрації в Азії, США та Латинській Америці.

1971: Початок проповідницької діяльності др. Муна в Америці

У 1971 році Бог спрямував др. Муна поширити свою проповідницьку діяльність на світовий рівень через діяльність у США. Сполучені Штати, в яких жили люди всіх рас та релігій, представляли весь світ, адже те, що відбувається в Америці, впливає на весь світ. Приїхавши до США, він висловив глибоку повагу за звільнення його Батьківщини. Водночас він розумів, що Бог очікує значно більшого від Америки, яку Він так рясно благословив. Др. Мун чітко розумів, що Америка відхилилася від початкових ідеалів.

1972: Перше турне виступів др. Муна в семи містах США

Почавши турне виступів «День надії» 3 січня 1972 року, в Аліс Тайллі Холі Лінкольн центру в Нью-Йорку, др. Мун відвідав сім основних міст США з метою відновлення традиційних іудейсько-християнських цінностей.

1972: Заснування Церкви Об'єднання в усіх 50 штатах Америки

На той час Церква Об'єднання мала свої центри в 10 штатах, але в 1972 році було послано місіонерів у решту 40 штатів із метою заснування нових осередків. У тому ж році група проповідників проїхала автобусом по штатах із метою свідкування, тисячі молодих людей прийняли послання й присвятили себе діяльності в Церкві Об'єднання.

1974: Турне по 50 штатах США

1974 року др. Мун виступив у переповненій 25 000 людей залі Медісон Сквеар Гарден у Нью-Йорку. Після цього успішного виступу він поїхав по всім 50 штатам, де було проведено громадські виступи та бенкети для тисяч лідерів із різних сфер суспільства.

1974: Зустріч др. Муна з президентом США Ніксоном у Білому домі

Під час Вотергейтського скандалу др. Мун зустрівся з президентом США Річардом Ніксоном. Через публічні виступи та пресу він закликав американців пробачити Річарда Ніксона в часи Вотергейтського скандалу. Усі стратеги з громадських стосунків радили йому не робити такого кроку, але він закликав американців «пробачити, любити та об'єднатися». У ті часи, коли Президент США перебував на межі імпічменту, ніхто не хотів бути поруч із ним, але доктор Мун ніколи не відступав, коли він отримував Божі накази. Він передбачав, що підлив інституту американського президентства приведе до серйозних наслідків у світі, який усе ще перебував перед комуністичною загрозою. Незважаючи на те, що його заклик «пробачити, любити та об'єднатися» втілював у собі сутність християнського вчення, його було прийнято з презирством.

[Зустріч із президентом Річардом Ніксоном у Білому домі 1 лютого 1974 року](#)
Зустріч із президентом Річардом Ніксоном у Білому домі 1 лютого 1974 року

1974: Початок переслідувань в Америці

Як результат швидкого росту діяльності в Сполучених Штатах, Церква пройшла через період переслідувань, схожих на ті, з якими

зіштовхувалися лідери та нові релігії в минулому (християнство, іслам, буддизм). Нове завжди видавалося чимось дивним та загрозливим.

Заклик доктора Муна до істинного християнського оновлення Сполучених Штатів зрештою було почуто. Однак його заклик не сприйняли достатньо глибоко і в 1974 році він став легкою мішенню для опозиційних ЗМІ, які були незадоволені його посланням «пробачити, любити та об'єднатися» щодо Вотергейтського скандалу.

Правдиве та об'єктивне висвітлення змінилося на створення загрозливого образу сектанта Муна та його церкви. У Кореї розшукали найрізноманітніші голослівні твердження, які у свій час так і не знайшли жодних доказів. У такій атмосфері істерії, ентузіазм та ідеалізм його молодих послідовників було трактовано як «промивання мізків». Мун Сон Мьона було представлено як гіпнотизера та агента іноземного уряду. Релігійна й расова нетерпимість та переслідування, явище, яке притаманне Америці від часів її створення, показало своє злобне обличчя. Не дивлячись на те, що заснування Америки відбулося в результаті пошуку релігійної свободи, на жаль релігійна нетерпимість у ній існує й дотепер. Протягом трьох десятиліть Церква Об'єднання перебувала в Америці під прицілом релігійної нетерпимості.

1975: Розповсюдження Церкви Об'єднання по всьому світу. Від'їзд місіонерів у 120 країн

Церкви вже були засновані в Кореї, Японії, Північній Америці та Західній Європі, а в травні 1975 року др. Мун послав команди місіонерів, які склалися з японця, американця та німця в країни Азії, Африки, Близького Сходу, Латинської Америки та Океанії. Таким чином, кількість країн, де існувала Церква Об'єднання, зросла до 120.

1975: Мітинг «Захистимо Батьківщину» на острові Йоїдо

Доктор Мун продовжив своє турне «Дні надії» в супроводі групи молодих послідовників з Америки, Європи та Азії. Він виступив у Японії та Кореї, і на завершення звернувся до 1,2 млн. людей, які зібралися на острові Йоїдо в серці Сеулу. Доктор Мун звернувся з посланням рішуче боротися з комунізмом у Південній Кореї та створити світ на чолі з Богом. Це все відбувалося на піку Холодної війни, у часи великої напруженості між Північною та Південною Кореєю.

1975: Заснування Теологічної семінарії об'єднання, Берітаун, США

Теологічна семінарія об'єднання – це акредитована аспірантура, яка дає ступінь магістра богослов'я та релігійної освіти. Семінарію було засновано як екуменічний центр, тому аспіранти належать до широкого спектру релігійних деномінацій. Студенти не концентруються лише на вивченні Філософії об'єднання, вони вивчають філософію, психологію, світові релігії та проповідницьку діяльність, так само як й історію, теологію та святі писання Іудаїзму, Християнства, Ісламу та інших світових релігій.

1975: Початок міжнародної та міжрелігійної діяльності

Почавши з діалогу в Теологічній семінарії об'єднання, Нової екуменічної дослідницької асоціації за єдність християнства та продовживши в рамках інших ініціатив, як-от Асамблея світових релігій, доктор Мун доклав багато зусиль із метою проголошення міжрелігійного діалогу, порозуміння та співпраці. Ця діяльність була спрямована на вирішення проблем бідності, війни, несправедливості та руйнації сімей. У 1985 році в Асамблеї світових релігій узяли участь біля 1000 поважних релігійних діячів та вчених.

Основоположний момент учення доктора Муна полягає у тому, що найскладніші проблеми, які постали перед світом, не можливо вирішити лише політичними або економічними шляхами, для цього треба задіяти також релігійних лідерів, які співпрацюватимуть на міжрелігійному рівні.

1976: Фестиваль «Боже, благослови Америку»

Це було найбільше релігійне зібрання за всі часи у Вашингтоні. Біля 300 000 людей різних віросповідань та кольорів шкіри прийшли почути послання «Божа надія на Америку» на Фестивалі, що відбувся 18 вересня 1976 року. Під час цієї історичної події доктор Мун закликав Америку втілити благословення та створити єдину націю під Богом, і зрештою єдиний світ під Богом. Він назвав себе «лікарем» або «пожежником», який приїхав до Америки, щоб допомогти їй як нації подолати «випробування» комунізмом, що заперечує Бога, і відродити свою духовну спадщину. Він проголосив, що Церква Об'єднання зі своєю ідеологією, що абсолютно спирається на Бога, має силу пробудити Америку та встановити зразкову націю на цій землі.

1982: Заснування газети «Вашингтон Таймс», другої найвпливовішої газети у Вашингтоні

У 1982 році, коли почалися звинувачення від уряду США, не звертаючи уваги на переслідування, доктор Мун заснував газету «Вашингтон Таймс», яка стала другою найвпливовішою газетою американської столиці. Доктор Мун заснував газету для того, щоб вона зокрема стала інструментом мирного повалення комунізму. Ця ціль була досягнута у співпраці з адміністрацією Рейгана. Потім вона була інструментом закінчення Холодної війни, проголошення сімейних цінностей та підтримки ролі релігії в суспільстві.

1983: Розслідування та звинувачення від уряду США

Під тиском декількох політиків, які бачили легкий шлях отримати голоси виборців, спираючись на негативні публікації про доктора Муна та Церкву Об'єднання, уряд США розпочав надмірну кількість розслідувань діяльності доктора Муна, задіявши при цьому біля двадцяти федеральних агенцій. Для того щоб попередження про небезпечність нових релігійних рухів виглядало вагомим, слухання відбувалися на Капітолійському пагорбі.

Тим часом, після п'ятирічного розслідування податкова служба зробила політично заангажований висновок, обвинувативши доктора Муна. Це обвинувачення було висунуто ще в 1981 році, закидаючи ухиляння від сплати податків майже десять років тому. Загальна сума податків, які нібито не було сплачено, була менше 8000 доларів. Ніколи ніхто в Сполучених Штатах не був засуджений за несплату такої малої суми

податків. Справжня мета звинувачення полягала в тому, щоб підштовхнути доктора Муна залишити США.

Однак уряд США та деякі політики недооцінили релігійність Мун Сон Мьона та його присвячення місії в Америці. Коли звинувачення було висунуто, доктор Мун перебував у Кореї. Його адвокати радили йому не повертатися до США, оскільки між США та Кореєю не було підписано угоду про екстрадицію. Отже, залишаючись за межами США, він міг просто уникнути засудження та ув'язнення. Проте доктор Мун не послухався поради юристів. Він передусім був Божою людиною, а не злочинцем, який порушує закони. Він відразу повернувся до США. Він сказав своїм радникам: «Я ніколи не відмовлюся від моєї місії в Америці. Я ніколи цього не зроблю».

Прибувши до Нью-Йорку у Федеральний суд, та звертаючись до судді, він сказав лише одне речення: «Ваша честь, я не винний!» Рішення суду було відоме заздалегідь. Доктора Муна було засуджено та ув'язнено на 18 місяців. Коли Верховний суд відмовився розглядати цю справу, не беручи до уваги звернення на захист доктора Муна від сорока ведучих християнських лідерів, юридичних асоціацій, громадських груп за права людини та урядів штатів, він приготувався відправитися до в'язниці.

Департамент юстиції США, прагнучи досягти своєї цілі та примусити доктора Муна залишити США назавжди, продовжував намагатися домовитися з його повіреними. Вони сказали, що коли доктор Мун поїде до Кореї й ніколи не повернеться до США, уряд відмовиться від своїх звинувачень та ув'язнення. Доктора Мун відкинув усі ці пропозиції. Він прокоментував це так: «Це мабуть воля Бога в тому, щоб я відправився за ґрати. Має бути якась провіденційна причина, чому я повинен пройти цим шляхом». Ув'язнення не було чимось новим для нього, він витримав ув'язнення в комуністичній Північній Кореї, Південній Кореї та Японії в часи Другої світової війни.

1984: Ведучі релігійні лідери назвали вирок серйозним порушенням релігійної свободи

Тим часом по всій країні прокотилася хвиля протестів проти несправедливого ув'язнення др. Муна, як результату переслідувань за релігійними мотивами. Багато християнських лідерів, які ніколи не знали про нього, або яким ніколи не було до нього справи, стали розуміти, що уряд зробив серйозний наступ на релігійну свободу. Християни, включаючи Національну Раду церков США, очолювану преподобним Діном Келлі, та нерелігійні громадянські групи, представляючи 160 мільйонів американців, стали на захист.

[Дочка доктора Муна Ін Джин на чолі протесту проти переслідування її ба](#)

Дочка доктора Муна Ін Джин на чолі протесту проти переслідування її батька

1984: Звіт Підкомітету Сенату США у справі про податкове правопорушення др. Муна

Підкомітет Сенату США опублікував такий звіт із приводу вироку, винесеного др. Муну: «Ми звинуватили новоприбулого до нашої країни в кримінальному й умисному правопорушенні за те, що робить великий відсоток наших власних священнослужителів, а саме за те, що мають церковний рахунок на власне ім'я. Католицькі священники роблять так. Баптистські проповідники чинять так, те ж саме зробив і др. Мун. Ми

звинуватили неангломовного іноземця в кримінальному укриванні податків через його першу податкову декларацію, яку він заповнив у нашій країні. Це виглядає нічим іншим, як тим, що ми не дали йому навіть шансу зрозуміти наші закони. Ми не спробували стягнути штраф, як перший крок до виправлення ситуації. Ми не дали йому можливості скористатися будь-якими перевагами. Більше того, ми розповіли теоретичну історію про ухиляння від сплати податків у сумі, менше ніж 10000 доларів, і перетворили це на звинувачувальний вердикт та вісімнадцятимісячне ув'язнення.

[Доктор Мун зустрічається із сенатором Орріном Хетчем](#)

Доктор Мун зустрічається із сенатором Орріном Хетчем

Після того, як мій підкомітет уважно та об'єктивно розглянув цю справу з обох сторін, я просто впевнений, що це більше схоже на несправедливість, ніж на правосуддя. Справа Муна є сильним сигналом про те, що якщо чиясь точка зору досить непопулярна, то в нашій країні знайдуть можливість поставитися до цього не з повагою, а звинуватити. Я не вірю, що ви, я, або будь-хто інший, яким б невинним не був, зміг би реально здолати об'єднані сили міністерства юстиції та судової влади, якщо б опинився на місці др. Муна».

1984-1985: Життя у в'язниці в Америці

Без жалю та образ доктор Мун відбував свій термін за ґратами у Федеральній в'язниці Денбері. Це було шосте ув'язнення в його житті. Він досить швидко завоював повагу інших ув'язнених завдяки своїй скромності й дружності.

20 серпня 1985 року доктора Муна достроково звільнили після тринадцяти місяців ув'язнення. З приводу його звільнення провідні християнські та громадянські лідери, включаючи Джеррі Фолвелла з

«Моральної більшості» та Джозефа Лоуері з Південної конференції християнських лідерів, провели прес-конференцію, на якій відкрито засудили переслідування та ув'язнення доктора Муна та привітали його з поверненням.

Хафіз Фарід, в'язень Федеральної виправної інституції Денбері,

США

Я був одним із небагатьох людей у Денбері, які вірили в Бога. Я очолював у в'язниці мусульманську організацію. Мене називали імамом. До нашої організації входило близько десяти або дванадцяти ув'язнених; іноді навіть більше, ніж двадцять. Наші переконання перекликалися з ідеями руху доктора Мун Сон Мьона. Оскільки наше віровчення обмовляли в пресі, я розумів обставини доктора Муна дуже-дуже добре.

Доктор Мун із паном Каміямою у в'язниці в Денбері, штат Коннектикут

Доктор Мун із паном Каміямою у в'язниці в Денбері, штат Коннектикут

Я бачив, як відправляли до в'язниці таких релігійних діячів, як Мартін Лютер Кінг-молодший. Тож я дивився на доктора Муна з інакшої точки зору, ніж більшість людей. Тепер у мене з'явилась чудова нагода зустрітися з доктором Муном обличчям до обличчя. Я усвідомив, що моє ув'язнення в Денбері було насправді благословенням від Бога. Мені почали відкриватися приховані причини мого перебування у в'язниці.

Одного разу я запитав доктора Муна про засади його вчення. Він сказав: "Єдність. Згуртованість. Усі релігії мають разом боротися з сатаною". Тоді він поставив мені запитання. Він сказав: "Ти думаєш, Богу подобається бачити, як мусульмани вбивають християн, як християни вбивають мусульман, як євреї вбивають християн, чи як євреї вбивають мусульман? Богу це не подобається". Я не міг знайти жодної причин, щоб не прийняти цю істину. Це було основою мого власного вчення, і гадаю, справедливо для всіх віровчень.

Щоранку близько п'ятої години можна було побачити, як доктор Мун із паном Каміямою сиділи на підвір'ї, молились і читали. Як мусульмани, ми також виконуємо молитву рано-вранці. Ритуальна складова молитви в кожній релігії відрізняється. Проте справжнє значення молитви в тому, як вона відображається у вашому житті, ваших намірах і ваших думках. А його життя - це молитва. Я ніколи не бачив його сердитим, я ніколи не бачив, щоб він скаржився. Я ніколи не бачив, щоб він грубо говорив з іншими. Я ніколи не бачив, щоб він відхиляв питання будь-якої людини, або відмовлявся відповідати їй.

Я ніколи не забуду той день, коли вийшов із Денбері. Я хотів попроситися з ним. Коли я сказав йому, що сьогодні виходжу на волю, він лише щиро зрадів і посміхнувся від вуха до вуха. Зазвичай, коли хтось збирається виходити, від інших ув'язнених можна відчуті і негативні вібрації, і гнів, і заздрість. Але від доктора Муна я відчув справжнє тепло. Він простягнув руку, обійняв мене і сказав: "Ми ще зустрінемося на волі". Потім він додав: "Завжди пам'ятай одну річ, Фарід. Божа любов вища, ніж Його закон". Ці глибокі слова дійсно підсумували всі наші розмови. Неважливо, з якої ви церкви, неважливо, якої ви віри; якщо у вас немає любові, Божої любові до людства, до людей і до творіння, то закон утрачає своє значення.

1990: Зустріч доктора та пані Мун із Президентом СРСР М. Горбачовим

У 1990 році доктор Мун організував у Москві велику конференцію провідних ЗМІ та колишніх голів держав. Таким чином він виконав обіцянку, яку дав іще в 1976 році, що одного дня він організує «велику конференцію в Москві». Під час цієї конференції доктор та пані Мун зустрілися з Президентом СРСР Михайлом Горбачовим. Він дав декілька інтерв'ю на телебаченні та друкованим виданням, у яких передав послання надії людям Радянського Союзу, спонукаючи їх звернутися до Бога. Сильний противник комунізму, доктор Мун учив, що ця ідеологія помилкова, але він приїхав до Радянського Союзу з любов'ю до всіх

комуністів. Із часів падіння Радянської імперії він спонсорував велику кількість діяльності, що сприяла переходу комуністичних країн, до демократії та свободи.

[Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора Муна](#)

Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора Муна

1991: Зустріч доктора та пані Мун із Президентом Північної Кореї Кім Ір Сеном

У 1991 році доктор Мун зробив вирішальний крок для побудови миру в усьому світі, наближаючи об'єднання Півдня та Півночі Кореї. Ризикуючи власним життям, він поїхав до Північної Кореї в грудні 1991 року й зустрівся з Президентом Кім Ір Сеном, чий режим катував та заточив його до концентраційного табору. Доктор Мун прагнув віднайти шляхи до поєднання двох частин країни. Північнокорейський лідер, який протягом сорока років утискав релігію, зустрівся та люб'язно привітав доктора Муна та пані Мун. Під час цього візиту Мун Сон Мьону дозволили відвідати свою батьківщину й дім, де він народився. Він поклав квіти на могили своїх батьків та обійняв уцілілих родичів, очі яких були сповнені сльозами гордості.

Зустріч доктора Муна та Кім Ір Сена відбулася в місті Хиннам, де раніше розташовувався «табір смерті» Хиннам, у якому молодий Мун провів майже три роки. Кім Ір Сен умисне запросив доктора Муна туди, таким чином символічно висловлюючи своє пробачення за минулі невірні дії.

[6 грудня 1991 року на запрошення Президента Кім Ір Сена доктор Мун та](#)

6 грудня 1991 року на запрошення Президента Кім Ір Сена доктор Мун

*та його дружина відвідали
Пхеньян, Північна Корея*

1992: Заснування Міжнародної Федерації жінок за мир у всьому світі, початок громадської діяльності в ім'я миру пані Мун Хан Хак Джа

У 1992 році пані Мун Хан Хак Джа, віддана дружина й мати 14 дітей, почала свої власні громадські заходи заради миру в усьому світі, починаючи зі світового турне виступів. Її місія полягає в тому, щоб направляти миротворчу роботу і пропагувати центральну роль жінок у створенні справедливого й мирного суспільства. Сьогодні, після багатьох років інтенсивної міжнародної діяльності, пані Мун визнана однією з найбільш ефективних лідерів жінок у світі. Вона виступала в таких відомих місцях, як Капітолійській пагорб у Вашингтоні, округ Колумбія, в Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку, Кремлі, Великій залі в Пекіні і будівлях Конгресу в Японії, Кореї та Канаді. Мабуть, жодна жінка-лідер не зверталася до стількох великих аудиторій у стількох країнах, як пані Мун.

Під час її першого світового турне в 1993 році вона відвідала 44 міста в Америці, 27 міст у Японії, 40 університетських містечок у Кореї, і 41 країну по всьому світу, зокрема Україну. У 2006 році в супроводі своїх дорослих дітей і онуків, вона провела два світових миротворчих турне в неймовірному темпі – одна країна в день. Вона та її сім'я виступили перед публікою в 120 країнах в Азії, Європі, Африці, на Близькому Сході, в Океанії та Латинській Америці. Її приймали на високому рівні: зустрічі відбулися з багатьма главами держав, видними релігійними та політичними лідерами.

1996: Заснування Федерації сімей за мир в усьому світі

У 1996 році доктор Мун оголосив про закінчення епохи Асоціації Святого Духа за об'єднання світового християнства. Замість її він заснував Федерацію сімей за мир у всьому світі та об'єднання. Таким чином, створюється мережа сімей із кожної раси, релігії та культури, об'єднаних переконанням, що зосереджено на Божій любові, щасливі шлюби й успішні родини є наріжним каменем для вирішення фундаментальних проблем суспільства.

1999: Заснування Міжнаціональної та міжрелігійної федерації за мир у всьому світі

Доктор Мун запропонував створити міжнародну раду релігійних, громадянських та політичних лідерів, яка б доповнювала миротворчу роботу ООН. Федерація отримала Особливий консультативний статус при економічній та соціальній раді ООН, і вела свою діяльність по всьому світі.

2001: Діяльність доктора Муна з приводу подій 11 вересня 2001 р. в США

З приводу терористичних актів 11 вересня доктор Мун організував у жовтні 2001 року в Нью-Йорку конференцію релігійних та політичних лідерів з усього світу. В Індонезії в грудні 2001 року було проведено безпрецедентну конференцію для мусульманських лідерів «Іслам і майбутній мирний світ», яка була відображенням упевненості доктора Муна в потенціалі ісламу, як головного партнера на шляху глобального пошуку миру.

2003: Близькосхідна миротворча ініціатива

Доктор Мун присвячує себе вирішенню найскладніших проблем, що постали перед світом — досягненню миру на Близькому Сході та мирному врегулюванню стосунків між Північною та Південною Кореєю. Близькосхідна мирна ініціатива є прикладом його підходу до побудови миру, коли він закликає лідерів із різних сфер, як-от урядової, академічної, релігійної та мистецької, приєднатися до міжрелігійних миротворчих місій у цих гарячих точках планети.

2005: Заснування Федерації всесвітнього миру (ФВМ) на шести континентах

Місія ФВМ полягає у створенні глобальної ради релігійних та інших лідерів для доповнення та підтримки миротворчої роботи Організації Об'єднаних Націй. Вона має Глобальну раду миру за участі поважних лідерів з усіх континентів, та матиме миротворчі сили з метою посередництва в гарячих точках світу.

2005-2006: Три покоління родини Мун принесли послання миру в 120 країн світу

Доктор та пані Мун - батьки 14 дітей і більше 40 онуків. Починаючи з 2006 року, дехто з його дітей та дорослих онуків, разом зі своїм подружжям приєдналися до пані Мун в історичному турне за мир по 120 країнам світу, включаючи Україну. Слухачі по всьому світу отримали натхнення від того, що важливу роботу доктора Муна успішно продовжили друге та третє покоління його родини. Його син, Мун Хьонг Джін, який закінчив Гарвардську теологічну семінарію, почав відвідувати світових релігійних лідерів з метою створення мережі та планування міжрелігійної діяльності за мир.

2006: Відкриття Палацу миру «Чон Джон Гун»

Палац миру, музей та конференц-центр «Чон Джон Гун», який називають «Ватиканом сходу», — це велична будівля в прекрасному оточенні корейських гір у парі годин їзди від столиці Сеулу, неподалік від кордону з Північною Кореєю. Розроблений як витвір мистецтва, його було побудовано для того, щоб бути провідним конференц-центром, де лідери з усього світу збиратимуться, щоб розробляти плани встановлення нової епохи миру та процвітання.

[Відкриття палацу миру Чон Джон Гун у Кореї, 2006 рік](#)

Відкриття палацу миру Чон Джон Гун у Кореї, 2006 рік

2012: Церемонія Сонгхва (поховання)

Др. Мун Сон Мьона

Доктор Мун Сон Мьон помер 3 вересня 2012 року через ускладнення від пневмонії в оточенні сім'ї, друзів та послідовників. Сталося це в Міжнародній лікарні Чоншім, на схід від Сеулу. Йому було 92 роки. Перед смертю він сказав: "Не сумуйте. Думайте про те, що відтепер ви будете як я". Протягом хвороби др. Муна, його дружина Мун Хан Хак Джа закликала його послідовників не засмучуватися, а продовжувати "без сумнівів рухатися вперед".

За дев'ять днів до офіційної церемонії поховання др. Муна, незчисленні тисячі послідовників та друзів започаткованого ним Руху Об'єднання приїхали до церковного комплексу в Чонпьон, що знаходиться за дві години їзди від Сеулу. З раннього ранку й до пізнього вечору довгі черги чоловіків та жінок мовчазно очікували того, щоб побачити відео-звіт про життя др. Муна, висловити свою повагу його сім'ї на прикрашеній квітами арені та залишити підпис на гігантській пам'ятній дошці. Тисячі людей заповнили арену Центру миру Чоншім у Капьон, Республіці Корея в суботу 15 вересня 2012 року, для участі в церемонії Сонгхва, або церемонії вознесіння, відому в західній культурі як поховання. Біля 15000 людей заповнили арену Центру миру, де відбулася церемонія поховання, тоді як від 10000 до 15000 знаходилися біля Центру миру в очікуванні побачити трансляцію наживо. Церемонія також транслиувалася наживо в сотні місць по всьому світу. Незчисленна кількість людей вишикувалася вздовж дороги, що веде до святих місць Церкви між гір, де др. Муна було поховано.

[Церемонія поховання доктора Муна в Кореї, 2012 рік](#)

Церемонія поховання доктора Муна в Кореї, 2012 рік

Була присутня велика міжнародна делегація політиків, дипломатів та релігійних діячів, які співпрацювали з др. Муном. Його діяльність почалася з крихітної церкви, яка мусила постійно захищатися, у його рідній Південній Кореї, і сягнула рівня глобального духовного руху та пов'язаної з ним комерційної імперії, що включає в себе діяльність у сфері нерухомості, промисловості та сільського господарства, а також ЗМІ.

Прикрашений квітами вівтар із написаним маслом портретом доктора Муна було оточено десятками прапорів. Нижню трибуну арени було прикрашено квітами від високопосадовців як з інших країн, так і з Кореї, серед яких були й квіти від Президента Південної Кореї, Лі Мьон Бака.

[Moon-funeral1.JPG](#)
Image not found or type unknown

Релігійним діячам, політичним лідерам та членам Федерації всесвітнього миру перед церемонією нагадали про діяльність др. Муна та його життєву тягу до подолання розбіжностей та суперечностей між провідними світовими релігіями.

“Для мене др. Мун виділявся насамперед своєю мужністю та рішучістю покласти край протистоянням у світі”, - сказав Тарсем Сінг Кінг, людина, яка подолала власні обмеження, коли стала першим політиком з азійським корінням, який увійшов до Палати Лордів. Пан Кінг був одним із декількох високопосадовців, які виступали під час церемонії поховання. Він дав високу оцінку діяльності др. Муна, спрямованій на руйнацію стін між різними релігіями, якій він присвятив усе своє життя. Він сказав, що др. Мун багаторазово доводив “своє прагнення ризикувати власним життям заради Божої волі”.

“Др. Мун був суперечливою людиною в Сполучених Штатах, однак я знав його як людину, чиє серце було сфокусовано на тому, щоб поєднати людей різних віросповідань і навести між ними мости. Його заклик до віруючих людей служити іншим - важлива спадщина”, - сказав Нейл Буш, голова “Променів світла” (Points of Light), син

колишнього Президента США Джорджа Г.В. Буша.

“Його завжди пам’ятатимуть як людину, яка любила та ділилася без обмежень, жертвувала та страждала без обмежень, кидала собі виклик та служила без обмежень - і робила це не заради сім’ї, клану, громади чи нації, але заради всього світу”, - сказав Посол К. В. Раджан, колишній секретар Міністерства зовнішніх стосунків Індії.

“Він був людиною з великим серцем, повним любові, яка вражала своєю шляхетністю. Він боровся з несправедливістю і прагнув до того, щоб мир панував у світі”. Набіл та Шаріфа Альвазір, представники Палестини у Фінляндії.

“Я завжди пам’ятатиму та високо цінуватиму той внесок, який зробив др. Мун Сон Мьон заради свободи, незалежності та розвитку моєї країни Косово, за що я завжди буду вдячний йому”, - наголосив др. Фатмір Сейду, Президент Республіки Косово (2006-2010).

“Як люди, ми всі смертні, однак наші погляди та ідеї залишаються, це буде безсумнівним фактом у випадку з др. Муном”, - підкреслили Мирослав та Анна Кучера, колишні члени Парламенту Республіки Чехія.

“Його бачення глобальної спільноти сімей, які пов’язані істинною любов’ю незалежно від національності, релігії, раси або культури дуже вписується в концепцію традиційної сім’ї у Шрі-Ланці”, - сказав Д.М. Джаратне, прем’єр-міністр Шрі-Ланки.

“Ця велична та екстраординарна людина відправилася до духовного світу, людина, яка любила цей світ та людство, людина, яка присвятила своє життя побудові найдорогоціннішого скарбу - миру у світі”, - наголосив Януш Лізак, колишній член Парламенту Республіки Польща.

“Його посвята розповсюдженню послання миру та єдності завжди буде жити, так само як його завзяття в проголошенні міжрелігійного діалогу між людьми всіх рас та культур”, - сказав Гіанні Пателлі, віце-президент Європейського Парламенту.

“Його послання стимулюватиме багатьох людей замислитися та обрати мир і добрі стосунки між людьми”, - підкреслив Вініціо Герецо, Президент Гватемали (1986-1991).

“Життя, яке він прожив, та бачення, якого він дотримувався, надихає велику кількість людей, які вірять, що миру можна досягти, коли фокусуватися на загальних цінностях, що високо цінують усі...”, - Джеджомар Бінай, віце-президент Філіппін.

“Велич його духу, сила його філософської спадщини та приклад самопожертви заради спільного блага однозначно знайдуть визнання людства”, - наголосив Леонід Кравчук, перший Президент України, голова Української ради миру.

“Тільки його внесок у запобігання ескалації Холодної війни вже робить його гідним бути нагородженим Нобелівською премією миру. Нехай небеса нагородять його чимось значно кращим”, - наголосив Міхай Ковач, Президент Словаччини (1993-1998).

“Я впевнений, що його ідеї та вчення назавжди залишаться в серцях людей в усьому світі, а його ім'я залишиться символом любові, доброти та толерантності”, - сказав Едуард Шеварднадзе, Президент Грузії (1995-2003).

“Його життєва посвята та безкінечні зусилля заради миру, як і його глибока турбота про права людини та сімейні цінності, що проявилися в його численних заходах, є чітким доказом його великої любові до Бога та людства”, - підкреслив Бутрос Бутрос-Галі, колишній Генеральний секретар ООН.

“Чи то коли він боровся з комунізмом, чи то коли захищав свободу віросповідання, зусилля др. Муна завжди були вражаючими, нам буде дуже не вистачати його присутності”. Гус Гілакис, член Конгресу США.

“Його слова любові поєднували серця людей, даючи змогу глибоко зрозуміти один одного, незалежно від меж релігії, раси або

національності. Він спрямовував людство з емпатією, розуміючи що, ми, як одна родина - усі діти єдиного Бога в єдиному Всесвіті”, - Талеб ель-Сана, член Кнесету Ізраїлю.

“Справжній чемпіон та прихильник миру у світі, дружби та чистих сердечних стосунків між людьми різних націй усього світу”. Рагім Хусейнов, прем’єр-міністр Азербайджану (1992-1993).

“Протягом свого життя він сприяв міжнародним та міжконфесійним заходам і підтримував культуру сім’ї. Він подорожував світом незліченну кількість разів, щоб сприяти зміцненню миру й доброї волі між націями та громадами”, - сказав Лорд Тарсем, Король Західного Бромвіча, Велика Британія.

“У мене була нагода зустрітися з др. Мун Сон Мьоном та його миротворчим рухом у Кореї. Він сказав мені, що оскільки футбол - це найбільша організація у світі та дуже важливий засіб поширення ідеї миру, то на мені лежить велика відповідальність. Я сподіваюся, що так само, як др. Мун прагнув установити мир, його колеги та послідовники продовжать працювати заради миру у світі”. Пеле, Бразилія.

1.2. Молодість та формування особистості

Витяг з автобіографії др. Мун Сон Мьона, [«Громадянин світу, який любить мир»](#).

"Добро не реалізується миттєво. Якщо ви хочете бути хорошою людиною, ви повинні успадкувати минуле. Протягом усієї історії ті, хто жертвував, щоб прокласти шлях до добра, не мали легкого життя. Ми повинні успадкувати історичний дух тих, хто приносив жертви".

Доктор Мун Сон Мьон

[Будинок доктора Муна на його батьківщині в Північній Кореї.](#)

Будинок доктора Муна на його батьківщині в Північній Кореї.

Я народився в селі Сансарі, в окрузі Докон, у повіті Чонджу провінції Пхьонан, і був другим сином Мун Кьонг Ю і Кім Кьонг Гє. Я народився в шостий день першого місяця (за місячним календарем) 1920 року, через рік після повстання визвольного руху в 1919 році.

Мені говорили, що наша сім'я оселилася в Сансарі ще за життя мого прадіда. Мій прадід по лінії батька працював на селі й самостійно вирощував тисячі бушелів рису, будуючи добробут для всієї родини своїми руками. Він ніколи не пив і не кутив, вважаючи за краще натомість купувати їжу для бідних і нужденних. Під час смерті він заповів: «Якщо ви нагодуєте людей з усіх районів Кореї, то отримаєте

благословення з усіх цих районів». Тому в кімнаті для гостей нашого будинку завжди було повно народу. Жителі навколишніх сіл знали, що, прийшовши до нас у гості, можна очікувати доброї вечері. І моя мама без тіні скарги прийняла на себе роль господині, яка готує частування для всіх цих людей.

Мій прадід був дуже діяльною людиною, яка не знала ні хвилини спокою. Якщо в нього видавалася вільна хвилинка, він плів солом'яні сандалі, які потім продавав на базарі. Постарівши, він із милосердя купив кількох гусей, відпустив їх на волю і помолився, щоб у його нащадків було все добре. Він найняв учителя каліграфії, щоб той проводив уроки в нас удома в кімнаті для гостей і безкоштовно навчав грамоті сільську молодь і дітлахів. Жителі села називали його «Сон Ок» (Дорогоцінний камінь добра) і шанували його будинок як «будинок, який буде благословенний».

До того часу, як я народився й підріс, велика частина статку, нажитого прадідом, уже вичерпалася, і моїй родині вистачало грошей тільки на найнеобхідніше. Однак сімейна традиція пригощати людей була як і раніше сильною, і ми годували наших гостей, навіть якщо при цьому не вистачало їжі для членів сім'ї. Так що перше, чого я навчився, щойно зіп'явшись на ноги, - розносити їжу й пригощати людей.

У часи японської окупації в багатьох корейців були конфісковані будинки та земельні ділянки. Люди, які спішно втікали до Маньчжурії, де вони сподівалися почати нове життя, тримали шлях повз нашого будинку, розташованого на головній дорозі, що веде в Сончхон у провінції Північний Пхьонан. Моя мама завжди готувала їжу, щоб нагодувати подорожніх з усіх куточків Кореї. Якщо до нас додому стукався жебрак і просив щось поїсти, а мама реагувала недостатньо швидко, дідусь брав свою порцію і віддавав жебракові. Напевно, саме тому, що я народився в такій сім'ї, я теж більшу частину свого життя намагався нагодувати людей. Мені здається, що годувати людей – це найпочесніша праця. Якщо я їм і бачу поруч із собою когось, кому нічого їсти, я відчуваю такий біль, що шматок просто не лізе в горло. Коли я

їжджу по світу і бачу, як діти страждають від голоду, я завжди згадую про те, як мій дідусь за будь-якої можливості ділився їжею з іншими.

Коли я був маленьким, люди звали мене «крикун на весь день». Я заслужив це прізвисько тим, що, якщо починав плакати, то ревів цілий день безперестанку. Я кричав так голосно, що люди лякалися й думали, ніби сталося щось жахливе. Ті, хто вже спав, підводилися й виходили з будинку, щоб дізнатися, що сталося. До того ж під час плачу я не сидів на місці, а бігав по всій кімнаті, бився об усе підряд і спричиняв страшний переполох. Я міг навіть поранитися до крові. Таким емоційним я був із самого дитинства...

Варто було мені прийняти рішення, і я вже не міг відступити, навіть якщо заради цього доводилося ламати собі кістки. Звичайно, усе це тривало лише доти, доки я не подорослішав. Якщо мама сварила мене за проступки, я у відповідь грубив їй: «Ні! Ти абсолютно неправа!» Потрібно було всього лише визнати свою провину, але мені легше було вмерти, ніж видавити з себе ці слова. Моя мама, однак, теж була жінкою з характером.

Як тільки я вирішую щось зробити, я повинен негайно цим зайнятися, інакше я просто не засну. У дитинстві посеред ночі до мене частенько приходила якась ідея, проте доводилося чекати ранку, щоб узятися за її втілення. Я не міг заснути й колупав стінку, щоб убити час. Це траплялося так часто, що я майже проскріб дірку в стіні, а на підлозі під нею виросла купа сміття. Ще я не міг заснути, якщо вдень зі мною повелися несправедливо. У такому разі я вставав і прямо посеред ночі йшов до будинку кривдника, щоб викликати його на бійку. Думаю, моїм батькам було дуже важко мене виховувати...

Особливо я не міг стерпіти, коли з кимось несправедливо обходилися. Я встрявав у кожну бійку, влаштовану сільськими хлопцями, бо відчував відповідальність за дотримання справедливості в будь-якій ситуації. Я знаходив винуватого й голосно вичитував його. Одного разу я навіть пішов до дідуса одного місцевого забіяки і заявив йому: «Діду, ось що

накоїв ваш онук! Будь ласка, розберіться з ним».

Особливо мені подобалося доглядати за тваринами. Коли птахи вили гнізда на деревах біля нашого будинку, я викопував для них калюжку, щоб вони могли напиться. Ще я брав із комори трошки лущеного проса і розсипав по землі, щоб погодувати птахів. Спершу вони відлітали геть, варто було мені до них наблизитися, але незабаром зрозуміли, що той, хто їх годує, виявляє тим самим свою любов, і більше вже не відлітали від мене.

Одного разу мені прийшла в голову ідея розводити рибу. Я наловив мальків і випустив у калюжку, а потім набрав пригорщу корму для риб і розсипав по воді. Але коли я прокинувся наступного ранку, то виявив, що всі рибки за ніч померли. А я так мріяв виростити цих мальків! Я довго стояв над калюжею, з подивом дивлячись на те, як вони плавають на поверхні води догори черевом. Того дня я проплакав до вечора без упину...

У мого батька була чимала пасіка. Він брав великий вулик і прибивав до нього масивне дно, щоб бджоли будували там стільники з воску й відкладали мед. А я був дуже допитливим, і мені кортіло побачити, як бджоли облаштовують свій вулик. І тоді я засунув обличчя прямо всередину вулика... Як же сильно вони мене покусали! І як страшно після цього набрякло моє обличчя...

Одного разу я вийняв днища з кількох вуликів і отримав за це суворого прочухана від батька. Як тільки бджоли закінчували облаштування вуликів, батько виймав днища і прибирав їх на зберігання. Ці днища були покриті бджолиним воском, яким можна було розпалювати лампи замість масла. І ось я набрав цих кошовних днищ, розламав їх і відніс сім'ям, які не мали змоги купити масло для ламп. Це був акт допомоги, проте я зробив це без дозволу батька, за що й отримав доброго прочухана.

Коли мені було дванадцять, у нас було не так багато ігор. Вибір був небагатий: або гра в ют, або чангі, схожа на шахи, або звичайні карткові

ігри. Мені завжди подобалося бувати там, де для гри збиралося багато людей. Днем я грав у ют або запуслав повітряного змія, а вечорами брав участь у карткових турнірах, які тривали по всьому селі. Переможець забирав по 120 вон за кожну партію, а я міг із легкістю виграти принаймні одну з трьох партій.

Напередодні Нового року і в перший новорічний повний місяць у карти не грав хіба що лінивий. У такі дні поліція дивилася на цю справу крізь пальці і ніколи нікого не заарештовувала за азартні ігри. Я йшов туди, де грають дорослі, і дрімав там усю ніч, а рано-вранці просився до них хоча б на три партії перед тим, як усі розходилися по домівках. Потім я брав свій виграш, купував на нього різних гостинців та іграшок і дарував їх своїм друзям та бідним дітлахам із навколишніх сіл. Я ніколи не витрачав ці гроші на себе або на що-небудь погане. Коли до нас у гості приходили чоловіки моїх старших сестер, я просив дозволу взяти в них із гаманців трохи грошей, а потім купував на них цукерки і солодку патоку для бідних дітей.

Звичайно, у будь-якому селі живуть і заможні люди, і бідняки. Якщо я бачив, як хто-небудь із дітей приносить до школи на обід варене просо, я просто не міг їсти свій смачний рис і тут же обмінював його на це просо. Діти з бідних сімей були мені ближчими, ніж діти з багатих сімей, і я хотів хоч якось подбати про те, щоб вони не залишалися голодними. Для мене це була ніби гра, яку я любив найбільше; я був іще дитиною, але вже відчував, що хочу стати другом для кожного з них. Насправді мені потрібно було щось більше, ніж просто дружба: я хотів, щоб ми могли ділитися один з одним найпотаємнішим, що є на серці.

Один із моїх дядьків був жадібною людиною. Його родина володіла невеликим баштаном посеред села, і щоліта, коли дині достигали й починали пахнути солодким ароматом, сільська дітвора збігалася до мого дядька й благала пригостити їх динями. Однак дядько поставив намет неподалік від баштану і сидів там, охороняючи врожай і не бажаючи поділитися навіть однією маленькою динькою.

Одного разу я прийшов до нього й запитав:

- Дядьку, можна мені іноді приходити до тебе на баштан і з'їдати стільки динь, скільки я захочу?

І він із готовністю відповів:

- Звичайно ж, приходь!

Тоді я пішов і розповів усім дітям, що якщо вони хочуть поласувати динями, їм потрібно буде звернутися біля мого будинку опівночі й захопити з собою мішки. Коли настала північ, я відвів їх на баштан мого дядька й сказав: «Нехай кожен із вас збере по рядку динь і ні про що не хвилюється». Хлопці зраділи й відразу з криками кинулися до баштану, за пару хвилин обібравши дочиста кілька рядків із динями. Тієї ночі голодні сільські дітлахи сіли в полі посеред конюшини і наїлися динь від пуза – та так, що мало не луснули.

Наступного дня наді мною знялася справжня буря. Коли я прийшов до дядька, там кипів грандіозний скандал, як у потривоженому бджолиному вулику.

- Ах ти, негіднику! – Кричав на мене дядько. – Це твоїх рук справа?! Це ти знищив увесь урожай динь, над яким я працював цілий рік?

Однак, що б він не говорив, відступати я не збирався.

- Дядьку, - сказав я йому, - невже ти забув? Ти ж дозволив мені з'їсти стільки динь, скільки я захочу. А хлопці з села теж захотіли динь, і я відчув, що їхнє бажання – моє бажання. Чи добре я вчинив, давши по диньці кожному з них, чи я не мав їм давати жодної?

Почувши це, дядько сказав:

- Ну добре. Ти був правий.

На цьому його гнів охолов.

Одна з рис мого характеру полягала в тому, що я неодмінно повинен був знати про все, що потрапляло мені на очі. Я не міг обмежитися побіжним оглядом і тут же починав гадати: «Цікаво, як називається он та гора? І що там нагорі?» Мені потрібно було піти й побачити все своїми очима. У дитинстві я облазив зверху донизу всі гори в радіусі десяти кілометрів від дому. Я бував скрізь і всюди, навіть за горами. І коли я бачив гору, сяючу в променях ранкового сонця, я вже знав, що це за гора і що на ній росте, тому міг спокійно милуватися нею. Мені не хотілося навіть дивитися на місця, про які я нічого не знав. Я повинен був довідатися про все, що потрапляло мені на очі, і навіть понад те. Інакше я просто не знаходив собі місця, і невідомість перетворювалася на катування.

Ми жили приблизно в чотирьох кілометрах від узбережжя Жовтого моря. Море було досить близько, і я міг бачити його з будь-якого пагорба біля будинку. На шляху до моря тут і там було розкидано безліч ставків і озер, між яких пробігав звивистий струмок. Я частенько залазив в один із цих ставків зі стоячою смердючою водою і ловив у твані вугрів і прісноводних крабів. У пошуках різних водних мешканців я облазив безліч озер і боліт і добре знав, де і хто водиться. Вугри, наприклад, не люблять бути на виду і тому ховають своє довге тіло в крабових норах або інших отворах. Часом їм не вдається цілком увізнитися в дуже маленьку дірку, і їхні хвости залишаються стирчати назовні. Я легко ловив вугрів, хапаючи їх за хвіст і витягаючи з нори. Якщо до нас приходили гості й хотіли поласувати запеченим вугром, для мене було справжньою дрібницею пробігти кілька кілометрів до ставка й назад і притягти з собою штук п'ять вугрів. Під час літніх канікул я за день міг зловити більше сорока вугрів!

Що я дійсно не любив робити, так це пасти корову. Коли батько просив мене йти на випас, я зазвичай виводив тварину на луг сусіднього села, прив'язував до кілочка і тікав у своїх справах. Проте, через деякий час я починав помаленьку хвилюватися за неї. Прибігши подивитися, як у неї

справи, я бачив, що вона як і раніше стоїть там, де її прив'язали, мукає і чекає, поки хтось не прийде і не попасає її. Бідолаха могла простояти на одному місці з ранку й до полудня. Чуючи здалека її мукання, я шкодував її і думав: «Ну що це за корова! І що мені тепер із нею робити?» Тільки уявіть, як нелегко мені було ігнорувати мукання моєї животини! І все ж увечері, коли я приходив відв'язати її, вона не сердилась і не намагалася вдарити мене рогами – ні, вона була щаслива бачити мене! І тоді я зрозумів, що наше бачення головної мети в житті має бути таким же, як у цієї корови. Чекайте й будьте терплячі, і ваше життя неодмінно зміниться на краще.

Доктор Мун (праворуч) готує рис зі своїм двоюрідним братом Мун Син Рьон (другий ліворуч) і друзями.

Якщо ви любите корів, ви можете багато чого розповісти про них... Наймогутніша сила на світі – це любов, а найвражаюча – це єдність душі і тіла. Заспокоївшись і зосередившись, ви виявите в собі незвідані глибини, де ваша душа зможе знайти спокій. Відпустіть свою душу, і нехай вона заповнить ці глибини. Якщо ви зробите це перед тим, як лягти спати, на ранок ви прокинетесь із загостреною чутливістю до навколишнього світу. Саме в цей момент вам потрібно відкинути всі сторонні думки і сфокусувати свою свідомість, і тоді ви зможете думкою співвіднести себе з усім, із чим побажаєте. Не вірите – спробуйте прямо зараз! Будь-яка жива істота в нашому світі хотіла б співвіднести себе з тим, хто дарує більше любові, тому, не навчившись любити по-справжньому, ви не можете вважатися справжнім господарем і рано чи пізно втратите те, що маєте.

Я не тільки розгулював по горах і луках і грав там, а й старанно працював, допомагаючи старшому братові по господарству. У будь-якого селянина на кожен сезон призначені певні види робіт, які необхідно виконати. Ми орали рисові поля й городи, висаджували паростки рису й пололи бур'яни. Найважче було прополювати ділянки, засіяні просом. Після посіву насіння всі борозни потрібно було

прополоти як мінімум тричі, і від такої роботи в нас просто відвалювалася спина. Закінчивши прополку, ми ще довго не могли розігнутися.

Солодка картопля вродиться несмачною, якщо її висадити в глину. Найсмачніша картопля виростає в землі, яка на третину складається з глини і на дві третини з піску. Для зернових кращим добривом є екскременти людини, тому я брав затверділі шматки калу і прямо руками дрібнив їх на частини. Допомагаючи на фермі, я дізнався, як найкраще вирощувати боби і який ґрунт найбільше підходить для сої та для червоної квасолі. Так що я – усім фермерам фермер!

Провінція Пхьонан однією з перших у Кореї прийняла християнську культуру, і в результаті вже в 30-40-і роки сільськогосподарські угіддя оралися по прямій лінії. Для пересадки саджанців рису треба взяти довгу міру, розбиту на дванадцять рівних поділок, і відміряти нею рядки по всій ширині рисового поля. Потім дві людини, просуваючись уздовж міри, мають висадити по шість рядків кожен.

Пізніше, переїхавши на південь Кореї, я побачив, що для посадки рису там натягують волосінь поперек усього поля, де топчеться в бруді добра дюжина людей. Мені здається, це неефективний спосіб висаджувати рис. Я ж зазвичай розставляв ноги на дві ширини плечей і таким чином садив рис набагато швидше. За час сезону посадки я заробляв достатньо грошей, щоб оплатити своє навчання.

Коли мені виповнилося десять, батько записав мене в традиційну сільську школу, де старенький учитель навчав нас китайській грамоті. Усе, що від нас було потрібно – це вивчати напам'ять по одній брошурі в день. Я зосереджувався і вивчав брошуру за півгодини. Якщо мене викликали до дошки то я, стоячи перед учителем, зачитував заданий на день урок і після цього міг бути вільний. Варто було вчителю задрімати вранці, як я тут же тікав зі школи і вирушав у гори чи на луки. Чим більше часу я проводив у горах, тим краще знав, де можна відшукати їстівні рослини. Зрештою, я так наїдався всякої зелені, що міг уже й не

обідати, тому я перестав обідати вдома.

У школі ми читали збірки праць Конфуція й Мен-цзи і вивчали китайські ієрогліфи. Я досяг успіху в каліграфії, і коли мені виповнилося дванадцять, учитель попросив мене написати табличку з прикладами ієрогліфів, за якою могли б навчатися інші учні. Однак насправді я мріяв ходити у звичайну, а не в традиційну сільську школу. Я зрозумів, що не хочу зубрити напам'ять Мен-цзи й Конфуція в той час як інші конструюють літаки. Це було у квітні, і батько вже заплатив за моє навчання до кінця року. І все ж я вирішив залишити сільську школу і зробив усе, щоб переконати батька віддати мене в загальноосвітню школу. Я намагався вмовляти і дідуся, і навіть дядька. Але для того, щоб перейти у звичайну школу, мені потрібно було скласти іспит, а для підготовки до нього треба було ходити на підготовчі заняття. Я вмовив одного з молодших двоюрідних братів піти туди разом зі мною, і ми разом уступили в приватну школу Вонбон, щоб підготуватися до іспиту і перейти в початкову загальноосвітню школу.

Наступного року, коли мені виповнилося чотирнадцять, я здав іспит і вступив до третього класу школи в Осані. Я пізно почав, але, накинувшись на навчання, зміг перейти відразу в п'ятий клас. Школа в Осані розташовувалася у восьми кілометрах від нашого будинку, але я ніколи не пропускав уроки й не запізнявався. Кожен раз, коли по дорозі в школу я піднімався на гору, мене вже чекала там група однокласників. Однак я крокував так швидко, що їм доводилося мало не бігти за мною, щоб не відстати. Так ми й ходили по гірській дорозі, по якій, за чутками, час від часу прогулювалися тигри.

Школа належала національно-визвольному руху і була заснована Лі Син-Хуном, активістом Руху за незалежність. Мало того, що там не викладали японську мову, - учням узагалі заборонялося говорити на ній. Але я дотримувався іншої думки і був переконаний, що для перемоги над ворогом ми повинні знати про нього якомога більше, тому, здавши ще один вступний іспит, перейшов у четвертий клас загальноосвітньої школи Чонджу. У таких школах усі заняття проводилися японською

мовою, тому я вивчив усю катакану й хирагану за ніч перед першим навчальним днем. Я не знав ні слова по-японськи, тому зібрав усі підручники з першого по четвертий клас і вивчив їх приблизно за два тижні. Завдяки цьому я почав розуміти мову.

До часу закінчення початкової школи я вже вільно говорив японською. У день випуску я навіть зголосився виголосити промову перед високопоставленими громадянами Чонджу. Зазвичай у таких виступах учні дякують за підтримку своїх учителів і школу. Однак я замість цього звернувся по імені до кожного з учителів і розкритикував їх, висловивши все, що думав про ведення справ у школі. Я говорив про те, що ми живемо в особливу епоху, а також про відповідальність, яку повинні взяти на себе впливові люди суспільства. Весь цей монолог я виголосив японською.

«Японці повинні зібрати свої речі і якомога швидше забратися до Японії! – Говорив я. – Цю землю залишили нам наші предки, і тут повинні жити всі майбутні покоління нашого народу».

Я виголосив цю промову перед начальником місцевої поліції, главою округу й мером міста. Я публічно висловив усе, про що інші не наважувалися говорити. Люди були вражені... Залишаючи сцену, я бачив, як бліднуть обличчя слухачів.

Тоді мені це зійшло з рук, однак проблеми почалися потім. З того дня японська поліція внесла мене до списку тих, за ким потрібно слідкувати, і стала стежити за мною, завдавши мені масу клопоту. Пізніше, коли я захотів податися до Японії для продовження навчання, начальник поліції відмовився поставити печатку на потрібному мені папері, через що в мене виникли проблеми. Він поставився до мене як до небезпечного суб'єкту, якого не можна пускати до Японії, і відмовлявся ставити печатку на моєму документі. Мені довелося довго сперечатися з ним, і врешті-решт я переконав його поставити необхідну печатку. Лише після цього я зміг поїхати в Японію.

1.3. Світогляд та велика мрія

Витяг з автобіографії др. Мун Сон Мьона, «Громадянин світу, який любить мир».

«Перш ніж прагнути до володіння Всесвітом, спочатку вдоскональ свою здатність володіти собою».

Доктор Мун Сон-Мьон

Коли я трохи підріс, то почав задаватися питанням: ким я стану, коли виросту? Мені подобалося спостерігати за природою й вивчати її, і я думав про те, що непогано було б стати вченим. Проте згодом я передумав, побачивши, як японська колоніальна влада жорстоко грабує й розоряє народ. Люди так бідували, що не могли навіть прогодувати себе. Я зрозумів, що як учений – навіть якщо я отримаю при цьому Нобелівську премію – я все одно не зможу полегшити долю багатостраждального народу.

І тоді я захотів стати тим, хто осушить сльози, що течуть з очей людей, і втішить їхнє тужливе серце. Лежачи на траві в лісі і слухаючи спів птахів, я розмірковував: «Як було б добре, якби наш світ став таким же теплим і ласкавим, як ці пісні! Я повинен допомогти людям розквітнути і стати прекрасними й ароматними, як квіти». Я не знав, яка професія підійде мені для цього, але був твердо переконаний, що повинен стати людиною, яка принесе людям щастя.

Усе своє життя я думав тільки про одне: я хотів побудувати мир на землі, де не буває воєн і де все людство живе в любові. Хто-небудь, напевно, запитає: «Невже ви думали про мир навіть у ранньому дитинстві?» Але що дивного в тому, що дитина мріє про мирний світ?

У 1920 році, коли я з'явився на світ, Корея перебувала під японською військовою окупацією. Але навіть після звільнення країни в 1945 році спочатку вибухнула Корейська війна, а потім почалася азіатська фінансова криза і безліч інших нелегких випробувань. Протягом довгих років Корея була надто далекою від такого поняття, як мир. Однак часи страждань і хаосу торкнулися не лише Кореї. Дві світові війни, війна у В'єтнамі й численні війни на Близькому Сході показали, що жителі Землі вороже налаштовані один до одного, тримають один одного під прицілом і кидають бомби. Напевно, для тих, хто пережив усі ці жахи і надивився на закривавлені тіла й роздроблені кістки, мир здається чимось абсолютно нереальним, як мрія чи сон. Проте досягти миру не так уже й важко. Для початку ми можемо відчувати мир у повітрі, яким дихаємо, у навколишній природі і в людях навколо нас.

Природа створює унікальну гармонію, і її звуки прекрасні й чарівні. Ніщо в природі не намагається виставити себе напоказ і ніщо не залишається без уваги, і в цьому – найвища гармонія. Коли я переживав важкі часи, природа завжди втішала мене, і коли я падав у відчаї, вона допомагала піднятися на ноги. Нинішні діти, які вирости в «кам'яних джунглях» міст, не мають можливості подружитися з природою, але ж розвивати чутливість до природи набагато важливіше, ніж отримувати академічні знання. Навіщо дитині вища освіта, якщо вона не здатна всім серцем відчувати природу й нечутлива за своєю суттю? Якщо людина розлучена з природою, вона може нахапатися книжкових знань і швидко перетворитися на індивідуаліста, який поклоняється матеріальним цінностям. Нам потрібно навчитися відрізняти по звуку ніжне шепотіння літнього дощу від гучного тріску осінньої зливи з бульбашками на калюжах. Лише того, чиє серце налаштоване в унісон із природою, можна назвати людиною з істинним характером. Скромна кульбаба, що росте на узбіччі дороги, набагато цінніша за все золото на

світі. Наше серце повинно навчитися любити природу й людей. Той, хто не любить природу або людей, не здатний полюбити й Бога. Усе суще на землі втілює Бога символічно, а люди є субстанціальними втіленнями, створеними за образом Бога. Лише той, хто любить природу, здатний любити й Бога.

Мудра людина поставить перед собою мету, що дає надію, і рушить уперед до її здійснення, як би важко їй не було. А дурень, навпаки, наплює на майбутнє заради короточасних задовольень. У юності я часом допускав у свою душу дурні думки, але зрештою вибрав шлях мудреця.

Коли мені виповнилося шістнадцять, у нас у родині сталася трагедія – за один рік померло п'ять моїх молодших братів і сестер. Здавалося, що страждання однієї сім'ї тісно переплетені зі стражданнями всієї країни і навіть світу. Це було нестерпно – бачити відчай корейського народу під наростаючим тиранічним гнітом японської окупації. Людям було нічого їсти, тому їм доводилося рвати траву і обдирати кору з дерев, щоб зварити все це і хоч якось наїстися. Здавалося, що війні, яка охопила світ, не буде кінця. До того ж в одній з газет я прочитав про самогубство школяра-підлітка, який був моїм ровесником... «Чому він помер? – Питав я себе. – Що змусило цього хлопця накласти на себе руки в такому юному віці?» Ця новина все перевернула в мені, наче це сталося з близькою мені людиною. Я проридав над газетою, розкритою на цій статті, три дні й три ночі поспіль. Я все плакав і плакав і просто не міг зупинитися...

Після закінчення початкової школи я поїхав до Сеула й оселився в районі Хиксокдон, вступивши до Комерційно-технологічної школи Кьонсон. Живучи в Хиксокдоні, я придумав собі девіз: «Перш ніж панувати над Всесвітом, навчися досконало володіти собою». Це означає, що спочатку я повинен був дисциплінувати власне тіло і лише потім братися за порятунок країни та світу. Я тренувався за допомогою молитви й медитації, а також займався спортом і фізичними вправами, і в результаті виробив стійкість до голоду і до будь-яких емоцій і бажань фізичного тіла. Навіть під час їжі я повторював про себе: «Рисе, я хочу,

щоб ти став для мене хорошим паливом і допоміг мені виконати завдання, до яких я себе готую». Я займався боксом, грав у футбол і вчився техніці самозахисту. Саме тому я досі зберіг молоду гнучкість і рухливість, хоча з часів юності й набрав вагу.

Я був надзвичайно тихим студентом. На відміну від однокурсників я не любив порожньої балаканини і міг за цілий день не вимовити ні слова. Може, саме тому, хоча я ніколи ні з ким не бився, однокурсники ставилися до мене з повагою і стежили за своєю поведінкою в моїй присутності. Якщо я йшов у туалет і вставляв у кінець довгої черги, мене тут же пропускали вперед. І якщо хтось потрапляв у біду, найчастіше саме до мене зверталися за порадою.

Під час занять я постійно ставив купу питань, які ставили в тупик більшість викладачів. Наприклад, коли ми вивчали нову формулу з математики або фізики, я відразу ж цікавився: «Хто відкрив цю формулу? Будь ласка, поясніть її докладніше, крок за кроком, щоб я міг гарненько розібратися» - і не відступав, поки не отримував чітких відповідей. Я не давав спокою викладачам, копаючи дедалі глибше. Я не міг прийняти жодного принципу або закону, поки не розкладав його по поличках і не розумів досконально. Частенько я ловив себе на думці: «Як шкода, що ця чудова формула відкрита не мною!» Упертий характер, через який я в дитинстві міг проревіти безперервно всю ніч, проявлявся й під час навчання. Немов у молитву, я повністю занурювався в навчання, віддаючи йому весь свій час і сили.

8 березня 1941 року. Третій випускний клас Комерційно-технологічної ш
8 березня 1941 року. Третій випускний клас Комерційно-технологічної школи Кьонсон.

Доктор Мун стоїть у задньому ряду, п'ятий зліва

Будь-яка задача вимагає від нас щирості й цілеспрямованості, причому не на день чи два. Вклад повинен бути постійним. Якщо ніж використати лише один раз і більше не чіпати, він заіржавіє. Те ж стосується й щирості з цілеспрямованістю. Нам потрібно щодня

докладати зусилля з думкою про те, що ми тим самим вигострюємо свій кинджал. Якою б важкою не була наша задача, якщо ми будемо постійно докладати зусилля, то досягнемо містичних висот. І тоді, якщо ви візьмете в руку пензля й сконцентруєте на ньому всю свою щирість і цілеспрямованість, а потім вимовите: «Зараз сюди явиться великий художник і направить мою руку», спільними зусиллями ви створите прекрасну картину, яка надихне весь світ.

Ще я працював над тим, щоб навчитися говорити швидше й чіткіше за інших. Я замикався в маленькій кімнатці, де мене ніхто не чув, і голосно повторював складні скоромовки, а також намагався швидко-швидко випалити все, що хотів сказати. У результаті я навчився вимовляти десять слів, поки інші вимовляли одне. Навіть зараз, у похилому віці, я можу говорити дуже швидко. Дехто стверджує, що через швидкість мого мовлення мене важко зрозуміти, але я так поспішаю жити, що не можу дозволити собі говорити повільно. Мені ще дуже багато потрібно сказати – як же я можу зволікати?

У цьому сенсі я дуже схожий на свого діда, якому подобалося розмовляти з людьми. Він міг проговорити з ними три-чотири години поспіль у нашій кімнаті для гостей, розмірковуючи про події, які відбулися за день. Я, як і він, теж люблю бесіди. Якщо поруч зі мною люди і наші серця відкриті один одному, я повністю забуваю про час і не помічаю ні настання ночі, ні сходу сонця. Слова ллються з мого серця нескінченним потоком. Коли я в такому стані, я не хочу їсти, а можу тільки говорити й говорити. Бідні мої слухачі, як же їм доводиться нелегко! У них навіть піт на лобі виступає! Поки я говорю, по моєму обличчю теж стікає піт, і тому ніхто не наслідуюється вибачитися й піти. Найчастіше це закінчується тим, що ми продовжуємо розмовляти всю ніч безперервно.

Під час навчання в технічній школі

Під час навчання в технічній школі

Васеда в Японії, 1941 рік

Щороку у квітні батьки надсилали мені гроші на навчання. Однак я не міг спокійно дивитися на те, в яких скрутних обставинах жили мої друзі, і тому вже до травня від цієї суми нічого не залишалося. Одного разу по дорозі в інститут я зустрів тяжкохвору людину, яка могла ось-ось померти, і мені стало їй так шкода, що я просто не зміг пройти повз неї. Я звалив її на спину й доніс до найближчої лікарні, до якої було близько двох кілометрів. У мене з собою були гроші на навчання, і я оплатив рахунок за її лікування. Однак після цього в мене не залишилося ні гроша. Кілька днів поспіль університет наполегливо надсилав мені запити про оплату навчання, і тоді друзі прийшли на допомогу й зібрали необхідну суму! Я ніколи не забуду тих, хто допоміг мені в тій ситуації...

Віддавання і приймання допомоги – ці дії невіддільні одна від одної волею Небес. Спочатку ти цього не розумієш, але пізніше до тебе доходить: «Ага, ось чому Бог послав мене туди саме в той момент!» Отже, якщо раптом перед вами виявляється людина, якій необхідна ваша допомога, подумайте про те, що Небеса послали їй вас як помічника, і допоможіть їй. Якщо Небеса хочуть, щоб ви допомогли їй десять разів, ви не можете допомогти лише п'ять разів. Якщо Небеса просять вас допомогти десять разів, вірним буде допомогти сто разів. Допомагаючи людині, будьте готові в разі потреби навіть спустошити свій гаманець.

[Доктор Мун молиться](#)

Доктор Мун молиться

Людина з гарним характером, навіть зайнявши високе положення, повинна вміти швидко опуститися до нижчого положення. Більшість людей бояться падати з висоти, тому вони намагаються всіма силами втриматися на вершині. Однак якщо вода перестає текти, вона швидко протухає. Так і людина, яка зайняла високе положення, повинна знайти в собі сили, щоб спуститися вниз і почекати якийсь час, щоб потім знову піднятися. Буде можливість – і вона підніметься ще вище, ніж раніше. Саме така людина може стати по-справжньому великою і гідною захоплення багатьох людей, дійсно хорошим лідером. Усі ці

випробування людина повинна пройти до того, як їй виповниться тридцять років.

Ми не повинні дивитися лише в одному напрямку – важливо бачити одночасно і тих, хто займає верхні позиції, і тих, хто перебуває в самому низу. Навчіться спостерігати за сходом, заходом, півднем і північчю. Успіх у житті залежить від того, наскільки добре ми вміємо бачити очима душі. Для цього нам необхідно пережити безліч випробувань і запам'ятати свій досвід. Нам важливо зберігати самовладання в будь-якій ситуації, завжди бути доброзичливими до людей і впевненими в собі, а також навчитися добре адаптуватися до будь-яких обставин.

1.4. Денний розклад

Тих, хто особисто супроводжував др. Муна, найбільше вражав його денний розклад. Він спав по 2-3 години на добу. І так було майже все його життя. Його день починався з молитви о 3 годині ранку та закінчувався майже завжди далеко за північ. День за днем, рік за роком він продовжував дотримуватися цього виснажливого розкладу. Ніхто, навіть люди, значно молодші за нього, не могли витримати такого втомливого темпу.

Його щоденне життя було завжди на виду. Разом із пані Мун вони починали ранок о 5 годині з громадської молитви, після якої він як правило звертався протягом двох-трьох годин до своїх соратників та лідерів Руху, які збиралися його послухати. Сніданок проходив разом із лідерами, які давали йому звіт про діяльність по всьому світу. Залишок дня він проводив у зустрічах зі світовими лідерами, відвідував різні проекти та приносив натхнення іншим.

У вечорі стомлені товариші залишали його далеко за північ. Замість того, щоб відразу лягати спати, він часто разом із дружиною залишався в кімнаті і глибоко молився за тих, хто щойно залишив його. Іноді він лягав спати після другої години ночі, іноді не лягав спати взагалі, продовжуючи наставляти членів Руху навіть уночі, або молився всю ніч за вирішення якоїсь серйозної ситуації.

Інша незвичайна річ у житті др. Муна - це молитва. Його слізні молитви були сфокусовані на тому, щоб заспокоїти Бога. Ті, хто спостерігав його життя на власні очі, бачили, що абсолютним центром життя др. Муна були його глибокі та щирі стосунки з Богом. Як його публічні молитви, так і молитви, які було чути з його кімнати, як рано-вранці, так і вночі, були сповнені сліз.

Доктор і пані Мун моляться

Доктор і пані Мун моляться

У др. Муна протягом 50 років його громадського життя не було особистого часу, відпусток та вихідних. Усе його життя без залишку було присвячено іншим до такої міри, що його денний розклад здавався нереальним і перевершував можливості людини. Коли його питали, як він може жити таким чином, др. Мун казав, що це завдяки батьківському ставленню до тисяч людей, які помирають щодня, не пізнавши істинної любові й Бога. У своєму житті він найбільше переймався любов'ю і турботою про страждаюче людство та Бога. Саме любов до Бога та інших надавала йому сили продовжувати такий жертвний спосіб життя протягом 70 років відтоді, як у 15-річному віці він рішуче пообіцяв собі й Богу не схибити і побудувати мирний ідеальний світ.

Глава 2. Досягнення

2.1. Організації та проекти

«Складні проблеми, з якими зіткнулося зараз суспільство, можна швидко вирішити, якщо в мисленні людей станеться революція. Якщо кожна людина й країна почне дбати передусім про іншу, працювати разом з іншою, проблеми сучасного суспільства будуть вирішені».

Доктор Мун Сон Мьон

Доктор Мун - далекоглядний лідер і практик, який заснував організації, установи, видавництва та проекти служіння, щоб постав той ідеальний світ, про який він вів мову. Він почав свою місію з рішучістю покласти край людським стражданням. Сьогодні в нього є проекти й плани розв'язання всіх основних проблем, що стоять перед людством. Мабуть жодна людина не заснувала і не фінансувала так багато організацій заради миру й покращення життя людей, як д-р Мун. У своїй роботі він торкнувся майже всіх областей людської діяльності. Як визнання невтомної праці шести десятиліть із вирішення найскладніших проблем людства, д-р Мун отримав чудову глобальну мережу друзів, союзників і прихильників, які представляють усі релігії, раси, культури, національності та професії.

Праці доктора Муна торкнутися майже всіх областей людської діяльності. Багато хто запитує, як д-р Мун зміг здійснити так багато. Він каже, що найважливіше - це молитва. Перед початком нового напрямку роботи д-р Мун спершу вкладає багато годин вивчення, досліджень і роздумів. Потім він окреслює бачення роботи. Центральним у всьому баченні є стрижневий універсальний принцип життя заради інших. Потім він збирає людей, прихильних до цієї роботи. (Про його здатність надихати інших на присвяту разом із ним на гідні справи ходять

легенди.) Працюючи пліч-о-пліч із ними з раннього ранку до пізньої ночі, він створює атмосферу виклику людям, що змушує їх працювати найкращим чином. На такому підґрунті робота рухається вперед, виникає імпульс і набувається професіоналізм.

2.1.1. Побудова миру

«Входячи у вік глобалізації XXI-го століття, ми стикаємося з нагальним завданням подолання великої кількості складних перешкод на шляху до миру в усьому світі. У мене є план, який враховує фундаментальний корінь усіх цих проблем. На основі цієї віри я присвятив все своє життя втіленню волі Небес».

Доктор Мун Сон Мьон

Невпинна праця Доктора Муна над вирішенням проблем на Близькому Сході і між двома Кореями

Жоден інший лідер не витратив стільки часу й ресурсів, щоб вирішити, здавалося б, неможливі проблеми встановлення миру на Близькому Сході, а також між Північною і Південною Кореєю.

Почувши новину про теракт 11 вересня 2001 року, доктор Мун усамітнився на три дні для молитви й медитації. Вийшовши з цих роздумів, він тут же скликав конференцію на тему: «Глобальне насильство: криза і надія», яка відбулася в Нью-Йорку в жовтні 2001 року. П'ятсот лідерів зі 101 країни представили на ній різні точки зору. Після поміркованих і виважених пленарних промов, під час обіду вогнем пронеслась проповідь пастора Луїса Фаррахана. Радикальні мусульмани, які приїхали на конференцію з думками, що вони будуть лише ввічливими глядачами висловлення традиційної західної точки зору були в захваті. Подальші сесії були сповнені відвертих і жвавих обмінів думками, усі вільно виливали те, що в них на серці. Така атмосфера вдовольнила всі сторони, і, що важливо, ніхто не залишив захід. Американські учасники розуміли, що в той час як Сполучені

Штати Америки мали право оплакувати загиблих після нападу на Всесвітній торговий центр, світ не закінчується на кордонах своєї країни і Америка повинна серйозно працювати, щоб виправити явну нерівноправність між «заможними» та «незаможними», якщо вона не хоче щоб такі події повторюватися знову і знову.

Проте д-р Мун розумів, що ісламський світ сповнений протиріч, які можна вирішити тільки через проведення мусульманами своєї миротворчої конференції. Тому він закликав колишнього президента Індонезії Абдуррахмана Вахіда і лідера «Нації Ісламу» Луїса Фаррахана скликати спільну конференцію, якій запропонував свою повну підтримку. Конференція пройшла 20-23 грудня 2001 року під девізом «Іслам і майбутній світ у миру». Це знаменна миротворча подія дозволила мусульманам доброї волі виробити свій власний голос у той час, коли мусульманський світ оговтувався від хвилі джихадистської пропаганди. Це був перший із багатьох таких заходів, ініційованих доктором Муном задля вирішення проблем світу після теракту 11 вересня.

Президент Індонезії Абдуррахман Вахід

Президент Індонезії Абдуррахман Вахід

Абдуррахман Вахід, президент Індонезії (1999-2001)

У словах і в особі доктора Мун Сон Мьона ми можемо відчувати тривалу боротьбу заради встановлення миру мирним шляхом. Релігія не дозволяє застосування насильства. За ісламськими законами ви вправі фізично захищатися тільки якщо вас намагаються викрасти з дому. Християн застерігали підставити ліву щоку, якщо вдарили по правій.

Усі релігії говорять про мир. При цьому може здатися, що релігійна боротьба за мир є простою, але це не так. Складність проблеми в тому, що люди зловживають релігією в гонитві за перемогою і тріумфом. Це, у свою чергу, призводить до конфліктів між людьми, які мають різні переконання. З цієї причини заклик доктора Муна до миру шляхом релігії є дуже тонким і ґрунтовним підходом до проблеми. Нам украй пощастило бути свідками того, як від усе своє життя бореться за мир у всьому світі. Ми бачимо, як він сповна живе миром у своєму житті. Я знаю, що він пережив невимовні переслідування. Це робить нас його боржниками.

Федерація всесвітнього миру та Міжнародна міжрелігійна федерація за мир у всьому світі

Міжнародну та міжрелігійну федерацію за миру в усьому світі було засновано у 1999 р. для сприяння миру в усьому світі через міжрелігійні ініціативи, для вирішення конфліктів та проведення заходів спрямованих на зміцнення сім'ї як основи благополуччя суспільства. Одним із її найважливіших завдань стало створення міжрелігійної ради з лідерів світових релігій і політичних лідерів для консультування та підтримки Організації Об'єднаних Націй у її зусиллях побудови миру в усьому світі.

[**Усесвітній саміт UPF 2013 у Кореї**](#)

Усесвітній саміт UPF 2013 у Кореї

У 2005 році Міжнародна та міжрелігійна федерація за мир у всьому світі була перетворена у Федерацію всесвітнього миру (ФВМ). Зараз ФВМ - це глобальна мережа людей і організацій, що займаються побудовою мирного світу, в якому кожен може жити в умовах свободи, гармонії, співробітництва та процвітання. Мир - це не просто відсутність війни, це не термін, який застосовується тільки до відносин між націями. Мир є основоположною якістю, яка має характеризувати всі відносини.

Конференція IIFWP у Києві, 2003 рік

Конференція IIFWP у Києві, 2003 рік

ФВМ виступає за оновлення Організації Об'єднаних Націй, зокрема через пропозицію утворення міжрелігійної ради в межах своїх структур. ФВМ реалізує свої програми через глобальну мережу Послів миру. ФВМ закликає всі релігії до діалогу та співпраці на благо миру, заснованого на визнанні того, що людська гідність бере свій початок з універсального божественного джерела, що є основою гармонії і єднання. ФВМ пропонує допомогу та гуманітарні програми; навчання через служіння; виховання характеру і спортивних програм з особливим ухилом на вироблення лідерських якостей та миротворчих навичок.

Хосе де Венісія, спікер Палати представників Філіппін

Хосе де Венісія, спікер Палати представників Філіппін

Хосе де Венеція-молодший, спікер Палати представників Філіппін

Життєве присвячення д-ра Мун Сон Мьона полягає в побудові миру в усьому світі та створенні глобальної сім'ї людства. Він прагне створити світ, у якому люди всіх народів, культур, рас і релігій можуть радісно жити разом. У молодості йому довелося стати на шлях першопрохідника і взяти на себе задачу примирення, руйнуючи чимало зміцнених стін та наводячи мости. На цьому шляху він зазнав загалом шість ув'язнень у Японії, КНДР, Південній Кореї і США. Проте він ніколи не відступав перед стражданнями і розглядав їх як волю Неба, маючи глибоке почуття місії і великої історичної мети. У побудові миру між народами, що дотепер є найбільшою спадщиною доктора Муна, він установлює живий приклад усепощення й любові до ворога, а також "життя на благо інших". Будучи насамперед релігійним лідером, він завжди був на передовому рубежі боротьби за припинення війн, несправедливості, бідності та погіршення стану навколишнього середовища. З цієї причини ми вважаємо його одним із великих пророків двадцятого і двадцять першого століть. Знаючи не з чуток про дегуманізацію, яку спричинив комунізм, у 1970-х і 1980-х роках він організував CAUSA – всесвітній рух, який чітко сформулював критику і висунув контрпропозицію безбожній марксистсько-ленінській ідеології. У 1980 році CAUSA зіграла свою роль у моїй власній країні, допомігши своїми навчальними матеріалами захистити Філіппіни від загрози комуністичного повстання.

Одна з великих місій доктора Муна – це побачити, як ми можемо привести до об'єднання великі релігії світу, бо ми всі пішли від Адама і Єви, а євреї, християни і мусульмани – усі походять від Авраама. Сьогодні тут зібралися великі лідери буддизму та ісламу, євреї, римо-католики, конфуціанці та індуси. Я щасливий повідомити вам, що як результат пожиттєвої роботи д-ра Муна і діяльності Міжрелігійної Міжнародної федерації за мир в усьому світі, а також як результат спільної ініціативи Філіппін, Ірану і багатьох країн у Європі, Азії та Африці, під керівництвом д-ра Муна, я мав честь представити на розгляд Ради Безпеки ООН резолюцію щодо діалогу між релігіями, між цивілізаціями і між культурами. Я радий повідомити вам, що 8 листопада 2004 року Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй одноголосно затвердила нашу резолюцію, закликаючи до діалогу між великими релігіями світу.

Посли миру

Починаючи з січня 2001 року по сьогодні в усьому світі нараховується 70 000 Послів миру, які були призначені в 180 країнах, включаючи Україну. Посли миру - це видатні особистості, віддані певній громадській роботі. Серед них є видатні діячі всіх віросповідань. Їхнє життя стає прикладом утілення ідеалів життя заради інших, тих хто присвятив себе поширенню універсальних моральних цінностей, міцному сімейному життю, міжрелігійній співпраці, міжнародній гармонії, оновленню Організації Об'єднаних Націй, створенню відповідальних засобів масової інформації та глобальної культури миру. Долаючи расові, національні й релігійні бар'єри, Посли миру безкорисливо працюють у своїх громадах і країнах, а також на міжнародному рівні для вирішення найактуальніших проблем суспільства та заради зміцнення сім'ї.

Посли миру отримують нагороду під час установчої конференції U

Посли миру отримують нагороду під час установчої конференції UPF у Києві в 2005 році

Всесвітній фестиваль культури та спорту

Фестиваль є одним з основних заходів Руху Об'єднання, який проводиться кожні два роки. Доктор Мун оголосив про свій намір створення Фестивалю під час Олімпійських ігор 1988р., що проходили в Сеулі. Тоді в Іграх узяли участь противники часів холодної війни.

Зі слів д-ра Муна: «Я пропоную проведення Всесвітнього фестивалю культури..., як місце зустрічі діячів мистецтв, науковців, представників засобів масової інформації, релігійних діячів, економістів, політиків, а також спортсменів та молодіжних лідерів. Я маю намір зробити це приводом для святкування братерських уз людства і створення ідеальних сімей».

Вперше фестиваль було проведено у 1992 році, і цей з'їзд за мир у всьому світі зібрав у Кореї видатних лідерів у багатьох областях, зокрема колишніх і діючих глав держав. Що рази під час фестивалю проводиться своєрідна «міжрелігійна Олімпіада» між делегатами і командами різних світових релігій, що вступають у дружні змагання. Поряд із культурними заходами проходять миротворчі конференції для світових лідерів.

Фестиваль має три цілі: утворення світу серця, де люди живуть, керуючись істинною любов'ю; поширення гармонії, подолання національних, расових та релігійних кордонів; створення миру в усьому світі, що покладе край розбіжностям, що викликають війни й конфлікти.

Проект у Беринговій протоці: Глобальний миротворчий королівський тунель

За словами др. Муна: «Цей міст допоможе зробити світ єдиним співтовариством. Дехто сумнівається в можливості реалізації такого проекту, але там, де є воля, завжди є шлях, особливо якщо це воля Бога. Наука й техніка XXI-го століття зробили можливим побудову тунелю під Беринговою протокою».

Одна з найостанніших і найважливіших ініціатив д-ра Муна - проект Берингової протоки - пропонує будівництво «Глобального миротворчого королівського тунелю» під Беринговою протокою, як 85-кілометрової сполучної ланки, вартістю 200 млрд. дол., що з'єднає Росію зі Сполученими Штатами, Схід із Заходом, Америку з Азією. Навколо такого міжнародного з'єднання виникне зона вільної торгівлі, а економічний і культурний обмін сприятиме появі єдиного громадського простору. Доктор Мун каже, що він бачить проект як «Тунель миру»,

який збільшить пасажиропотік, заохочуватиме туризм і навіть міжнародні шлюби між людьми на цьому маршруті.

Доктор Мун звертається до людей усього світу здійснити те, що він вважає «історичною можливістю»: швидко здолати бар'єри між расами, культурами, релігіями та країнами. Він не просто говорить про релігійні чи культурні відмінності. Протягом усього свого життя він плекав бачення наземної міжнародної транспортної мережі, яка поєднає весь світ, починаючи з мису Доброї Надії, що в Південній Африці, до Сантьяго в Чилі, від Токіо до Лондона, роблячи світ єдиним суспільством.

Ранні учні згадують, що коли Мун був біженцем у понівеченому війною місті Пусан в Кореї навесні 1950 року і дивився на потік військових і комерційних судів, що заходили в гавань, то він тоді пророкував, що в один прекрасний день тунель з'єднає старих ворогів - країни Кореї і Японії.

На конференції лауреатів Нобелівської премії та інших учених у 1981 році д-р Мун запропонував побудувати Східноазійське шосе, що починається з Китаю, спускається по Корейському півострову і через підводний тунель виходить у Японію - до острова Кюсю і далі на південь до острова Хоккайдо.

У 2005 році він під час виступів по всьому світу поширив ще більш амбітний проект: будівництво «Глобального миротворчого королівського тунелю» довжиною 85 кілометрів, вартістю 200 мільярдів доларів, - ланку, яка поєднає Схід і Захід, Америку і Азію. «Цей тунель допоможе зробити нарешті світ єдиним співтовариством» - казав він.

Що стосується передбачуваних витрат на будівництво в розмірі 200 мільярдів доларів для тунелю і до 400 мільярдів для залізниці, д-р Мун цілком упевнений, що ресурси будуть знайдені. «Подумайте про те, скільки грошей у світі витрачається на війни», - говорить він, - «настав час, щоб країни працювати разом та об'єднали свої ресурси, і, як казав пророк Ісаї, перекувати мечі на лемеші і серпи». Або щоб бути конкретним, на тунелекопальні машини та залізничні рейки... Тунель

через Берингову протоку є історичною можливістю подолати бар'єри між расами, культурами, релігіями та країнами.

Всесвітня асоціація громадських організацій

Всесвітню асоціацію громадських організацій було заснована в 2000р. через те що, відповідно до розуміння доктора Муна, настала епоха, коли багато найскладніших проблем будуть вирішувати неурядові організації, а не державні структури. Прикладом цієї тенденції є національна політика уряду США на користь громадських організацій, особливо організацій, утворених на релігійній основі, який залучає їх до соціальних робіт за державними програмами. Так відбувається тому, що такі програми, виконані громадськими організаціями, є ефективнішими за державні. Через конференції та пілотні проекти асоціація працює для зміцнення та підтримки зростаючої ролі неурядових організацій у всьому світі заради вирішення найскладніших проблем суспільства.

[Леонід Кравчук отримує нагороду Посла миру на конференції WANGO у 2003 році](#)
Леонід Кравчук отримує нагороду Посла миру на конференції WANGO у 2003 році

Асоціація швидко стала для неурядових організацій одним із провідних міжнародних органів, які відстоюють ідеали загального миру, справедливості та благополуччя всього людства.

З думкою про універсальні цінності, які виходять за рамки політики, культури, релігії, раси та етнічної приналежності, особи й організації-засновники задумали створити організацію, яка дала б змогу громадським організаціям працювати в партнерстві, долаючи ці бар'єри, тим самим сплітаючи безкорисливу соціальну тканину як основу для

утвердження в усьому світі культури миру. За рахунок оптимізації ресурсів та обміну важливою інформацією, асоціація надає громадським організаціям засоби для ефективнішого виконання їхніх завдань.

Рада на вищому рівні за мир у світі

Заснована в 1981 році, Рада на вищому рівні за мир у світі є організацією, до якої входять колишні глави держав і глави урядів; вона прагне використати надзвичайні знання, інтелект і добру волю цих лідерів для вирішення як простих завдань, так і проблем глобального рівня. Ці зусилля породили ініціативу із зміцнення миру і розвитку нових, справедливих економічних парадигм у XXI столітті. Нещодавно Рада на вищому рівні активно сприяла мирному врегулюванню конфлікту між Північною і Південною Кореями.

[Рада на найвищому рівні за мир в усьому світі в Сеулі, Корея, 1987 рік](#)

Рада на найвищому рівні за мир в усьому світі в Сеулі, Корея, 1987 рік

КАУЗА

Заснована в 1980 році в розпал Холодної війни, коли багато країн третього світу допались до марксизму, КАУЗА почала працювати в Латинській Америці з урядами, зацікавленими у використанні ненасильницьких методів освіти для перемоги над комунізмом. Семінари, які подають критику марксизму-ленінізму і дають контрпропозицію на основі Божизму і загальнолюдських цінностей, були представлені тисячам державних, військових і цивільних лідерів у таких країнах, як Чилі, Болівії, Сальвадорі, Коста-Ріці й Гондурасі.

[Лектори організації КАУЗА](#)

Лектори організації КАУЗА

У 1983 КАУЗА почала діяти в Сполучених Штатах Америки і Європі для зміцнення рішучості перемогти комунізм і викрити слабкості його теорій і практик.

Маріо Ечанді, колишній президент Коста-Ріки:

«Діяльність доктора Муна і діяльність КАУЗА мають велике значення для Північної і Південної Америки. Будучи корейцем, доктор Мун пережив страждання розділення країни. Проте він вийшов за межі Кореї, щоб ми в Північній і Південній Америці могли дізнатись, як уникнути подібних страждань».

Високоповажний Рікардо де ла Сієрва, колишній міністр культури, Іспанія:

«Мені здається, що конспект лекцій КАУЗА пропонує найкращий друкований аналіз марксизму-ленінізму».

Амількар Сантамарія, міністр інформації, Гондурас:

«Я переконаний, що д-р Мун і цей рух несуть справжню надію для людей Центральної Америки. Наші країни нагально потребують світогляду, здатного допомогти мобілізувати наші моральні ресурси для підтримки свободи, справедливості і миру. Програма і бачення КАУЗА якраз і пропонують такий світогляд».

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун під час виступу на конференції Ф
*Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун під час виступу на конференції
Федерації всесвітнього миру, 2011 рік*

Академія професорів за мир у світі

Створення академії - це одна з оригінальних і найактивніших мирних ініціатив д-ра Муна. Мета академії полягає у використанні мудрості

наукових кіл для вирішення конфліктів і соціальних проблем. Академія сформувала активні представництва в десятках країн. У напружений час Холодної війни, дослухаючись до вказівок доктора Муна добитися мирного падіння комунізму, академія започаткувала численні форуми та конференції на тему світових криз у гарячих точках, починаючи від Центральної Америки до Корейського півострова.

Міжнародна федерація за перемогу над комунізмом

Може здатися дивним, що організація, яка присвятила себе перемозі над комунізмом, додана в перелік організацій, які сприяють установленню миру між народами. Однак федерація, підтримуючи сильну військову оборону, виступала за мирне падіння комунізму, навчаючи, що ідеологія комунізму є глибоко помилковою і ніколи не принесе обіцяного ідеального суспільства. Доктор Мун учив людей ніколи не ненавидіти прихильників комунізму, а критикувати їх помилкову ідеологію, діалектичний матеріалізм, а також давати контрпропозицію на основі загальнолюдських цінностей, духовної сутності людини і мирного врегулювання класової боротьби. Тому, федерація була насправді миротворчою організацією, що працювала у важкий історичний період, коли інтелектуальні еліти в більшості західних країн відверталися від антикомуністів як від неосвічених фанатиків. Історія виправдала таких людей, як доктор Мун, і діяльність таких організацій, як Міжнародна федерація за перемогу над комунізмом.

2.1.2. Міжрелігійна співпраця та діалог

«А як щодо Божого головного болю - розділення й розбрату у християнстві, а також поміж світовими релігіями? Для Бога релігійні люди - це совість світу. Віруючі мають традиції, цінності та практичну силу подолати зло і розповісти світу про справжній шлях життя».

«Зараз настав час, коли всі світові релігії повинні гостро відчувати свою основну відповідальність за встановлення миру в усьому світі. Майбутнє щастя людства не можна досягнути лише шляхом економічного процвітання, а тільки шляхом подолання конфліктів між ідеологіями, культурами і расами за допомогою міжрелігійного порозуміння і духовної гармонії».

Доктор Мун Сон Мьон

Основний принцип діяльності д-ра Муна полягає в розумінні того, що миру і покращення життя людей найефективніше можна сьогодні досягнути через міжрелігійну роботу - тісну, спільну діяльність релігійних лідерів різних релігій і конфесій. Так само як у сучасному світі війни тривають насамперед через релігійну ворожнечу, сьогоднішній світ можна в значній мірі вилікувати від недуг через її протилежність - міжрелігійну співпрацю.

[Доктор Мун зустрічається з митрополитом Філаретом, Патріаршим екзар](#)

Доктор Мун зустрічається з митрополитом Філаретом, Патріаршим екзархом усієї Білорусії, 1990 рік

Після подій 11 вересня, зважаючи на довгу історію міжрелігійної роботи Руху Об'єднання, організації, створені доктором Муном, мали можливість і зв'язки, щоб звернутися до ісламського світу в цей період кризи. ММФМС організувала міжрелігійну конференцію в жовтні 2001 року в Нью-Йорку, всього через місяць після 11 вересня, а потім ініціювала іншу новаторську конференцію для мусульманських лідерів в Індонезії в грудні 2001 року під назвою "Іслам і майбутній мирний світ".

З перших днів своєї діяльності доктор Мун розумів важливість вкладу в міжрелігійний діалог і співпрацю для майбутнього миру в усьому світі. Насправді, він витратив більше грошей на міжрелігійні заходи, ніж на власну релігійну громаду. Доктор Мун знав, що в майбутньому міжрелігійне порозуміння і співпраця буде найбільш ефективним засобом установами миру в усьому світі.

Асамблея світових релігій

Відкрита в 1985 році, перша Асамблея світових релігій пройшла в місті МакАфі, Нью-Джерсі, США. Ця зустріч зібрала близько 1000 релігійних лідерів і вчених, які представляють релігійні традиції з усього світу. Наступні з'їзди відбулися в 1990 і 1992 роках.

[Асамблея світових релігій, Сан-Франциско, 1990 рік](#)

Асамблея світових релігій, Сан-Франциско, 1990 рік

Митрополит Павло Мар Григорій (1922-1996), колишній президент Всесвітньої ради церков

Працюючи з вами, доктор Мун, заради єдності людства, ми стоїмо на наших власних переконаннях і традиціях і водночас поділяємо ваше велике бачення Бога як загального центру і всеохоплюючої любові до всього людства. Ми обіцяємо, маючи власний корінь релігійних традицій, працювати з вами заради виконання волі Бога.

Асоціація нових екуменічних досліджень

Заснована в 1979 році з метою сприяння діалогу і взаєморозуміння між прихильниками філософії Об'єднання і традиційними християнськими церквами, Асоціація нових екуменічних досліджень провела численні семінари та здійснила видання публікацій у 1970-х і 1980-х роках.

Нагендра Прасад Ріджал, Президент Непалу (1973-75, 1986); колишній президент Всесвітньої федерації індусів

Просування міжрелігійної концепції по всьому світу займе час. Ми повинні невпинно працювати на засадах взаємної поваги та по принципу «живи і дай жити іншим» для досягнення цієї довгоочікуваної необхідності. Доктор Мун Сон Мьон є провідним філософом та лідером у цьому відношенні. Я радий підтримати його зусилля в цьому напрямі.

Міжрелігійна міжнародна федерація за мир у всьому світі

Заснована в 1999 році, Міжрелігійна міжнародна федерація за мир у всьому світі працює з релігійними особами й організаціями з метою сприянню миру, особливо в надзвичайних ситуаціях та вирішенні міжнародних конфліктів. Проекти включали діалоги та семінари в гарячих точках, таких, як Північна Ірландія, Боснія, Південна Африка та Непал.

Шейх Ахмад Куфтаро (1915-2004), великий муфтії Сирії (1964-2004)

Усі ми знаємо про катастрофи й лиха, що сталися в ХХ столітті, і про великі війни й регіональні конфлікти, які додали людству горя й страждань.

Незважаючи на зусилля лідерів, політиків і філософів, незважаючи на створення Ліги Націй та Організації Об'єднаних Націй, усі ми бачимо, що людина не в змозі досягти миру, якого вона завжди прагнула.

Міжрелігійна федерація за мир у всьому світі є вираженням суті небесних послань. Метою релігій має бути об'єднання всіх в одну сім'ю, в одне тіло, так щоб коли хвороба вразила одну кінцівку, решту тіла лихоманило в безсонні заради цієї нездорової кінцівки.

Уже протягом сорока років я закликаю до об'єднання релігій і їхнього братства. Я закликав до цього в себе на батьківщині, а також по всьому світу, на конференціях, і куди б я не пішов читати лекції. Я завжди жив цією мрією. Ця моя надія завжди спонукала мене шукати її скарби й дорогоцінності. І я знайшов цей скарб в особі доктора Муна.

Він заклав перший камінь, і як інженер, принесе об'єднання через цю міжрелігійну федерацію. Не можу висловити, наскільки я радий зустріти цей великий скарб. Моє серце і я сам переповнений великим почуттям, яке я не хочу втрачати. Я вірю, що не закінчиться ще це століття, як усі релігії об'єднуються, принісши міжнародний мир і братство. Я відчуваю, що воно не мине, перш ніж це відбудеться під патронажем мого брата, доктора Муна. Насіння для нашого об'єднання вже є в наших релігіях, але воно повинне прорости й визріти для того, щоб усе людство могло досягти братерства й любові.

Рада релігій світу

Рада релігій світу була створена в 1984 році для роботи з релігійними лідерами з питань, що стосуються конфліктів та миру.

Асамблея світових релігій, Сеул, Корея, 1992 рік

Асамблея світових релігій, Сеул, Корея, 1992 рік

Близькосхідна мирна ініціатива

Утворена в 2003 році, Близькосхідна мирна ініціатива базується на баченні доктора Муна, що проблема на Близькому Сході зрештою може буде вирішена релігійними лідерами - лідерами християнства, іудаїзму та ісламу, через їхню спільну діяльність, а не лише одними політичними лідерами. Щоб примирити три авраамічні релігії іудаїзм, християнство та іслам, в рамках ініціативи організовується паломництво, діалоги і мирні мітинги на Святій Землі. Ініціатива зібрала 10000 релігійних, громадських і політичних лідерів із шести континентів на миротворче паломництво в Ізраїль, Палестину, Йорданію та Ліван. Учасники заходів зустрічались як з арабськими, так і з єврейськими релігійними і державними діячами, щоб із перших вуст зрозуміти близькосхідну кризу і працювати для примирення. Популяризувалися ненасильницькі методи вирішення несправедливостей. Релігійні лідери, зокрема ветерани ненасильницького руху за громадянські права преподобного Мартіна Лютера Кінга, виступали як наставники з ефективних ненасильницьких підходів вирішення образ.

22 грудня 2003 року релігійні лідери мирної ініціативи на Близькому Сході

22 грудня 2003 року релігійні лідери мирної ініціативи на Близькому Сході зібралися перед Куполом Скелі в Єрусалимі

Молодіжна релігійна служба

Молодіжна релігійна служба, що складається з представників різних світових релігій, які працюють і живуть разом, здійснює проекти соціальних послуг, утілюючи на практиці бачення доктора Муна - вирішення соціальних проблем через міжрелігійну співпрацю. МРС сприяє спареним ідеалам міжконфесійної злагоди і громадської служби. МРС є унікальною організацією служіння, де молодіжні лідери різних конфесій працюють разом, допомагаючи нужденним громадам. З часу свого заснування в 1985 році, Молодіжна релігійна служба провела 151 проект у 51 країні. До 100 молодих людей різних релігій працювали разом один або кілька тижнів на будівництві шкіл, громадських вбиралень та клінік; відновлювали релігійні святині, розписували стіни і т.д.

Учасники міжнародної міжрелігійної наради перед Куполом Склі в Єрусалимі, 2010 рік

Світові писання - порівняльна онтологія священних текстів

За словами д-ра Муна: «Завдяки цьому тексту всі люди визнають спільні цінності та універсальну основу, які мають більше значення, ніж ті відмінності, які історично приводили до розділень між релігіями».

Для поглиблення взаємного визнання між світовими релігіями, Міжнародний релігійний фонд спонсорував дослідження й написання книги «Світові писання - порівняльна антологія священних текстів». Ця чудова книга порівнює уривки священних текстів світових релігій за кількома сотнями тем. Світові писання показують дивовижну близькість

переконань, які поділяють різні релігії. Книга широко доступна в книжкових магазинах і швидко стала підґрунтям для порівняльних досліджень релігій. Консультативна рада книги складається з 41 вченого різних релігій. Доктор Нініан Сمارт, професор порівняльної релігії Каліфорнійського Університету в Санта-Барбарі, написав передмову. Світові писання широко використовуються як навчальний посібник для уроків порівняльної релігії.

[Зустріч доктора й пані Мун із шейхом Ахмадом Куфтаро, верховним муфті](#)

Зустріч доктора й пані Мун із шейхом Ахмадом Куфтаро, верховним муфтієм Сирійської Арабської Республіки

Міжнародна коаліція за релігійну свободу

Позацерковна освітня організація, присвячена реалізації концепції свободи віросповідання, за статтею 18 Загальної декларації ООН з прав людини, яка говорить: «Кожна людина має право на свободу думки, совісті і релігії; це право включає свободу змінювати свою релігію або переконання і свободу сповідувати свою релігію або переконання як одноособово, так і разом з іншими, прилюдним або приватним порядком в ученні, богослужінні і виконанні релігійних та ритуальних обрядів».

2.1.3. Освіта

«Насправді, освіта не означає лише науку. Науку потрібно викладати, але це не найголовніше. Освіта повинна служити створенню особи. Коли все наше життя пов'язане зі сферою освіти, воно може стимулювати всіх. Посилення освіти в нашому власному житті є початком соціального розвитку і джерелом нової надії для всього світу».

Доктор Мун Сон Мьон

Сон Мун Університет, Корея

Заснований у 1989 році, Сон Мун Університет є акредитованим навчальним закладом, який має 38 спеціальностей основного навчання та 6 аспірантур. У ньому навчаються більш ніж 8000 студентів і 450 факультативних відвідувачів. Він займає площу майже в 200 гектарів у містах Чонан і Асан, на відстані годинної поїздки потягом від Сеула. Девіз Університету, який дав доктор Мун, - «Любіть Бога, любіть людство і любіть свою країну».

[Сон Мун Університет](#)

Сон Мун Університет

Бріджпортський Університет, м. Бріджпорт, штат Коннектикут, США
Заснований у 1927 році біля протоки Лонг-Айленд у годині їзди від Нью-Йорка, БУ є приватним, нерелігійним закладом з інтенсивним курсом докторантури, що пропонує різноманітні бакалаврські та магістерські програми. У 1992 році БУ уклав партнерство з Академією професорів за мир у світі. В Університеті навчаються майже 4100 студентів із 90 країн.

Видавництво «US News and World Report» визнало БУ університетом, який має найбільших відсоток іноземних студентів серед усіх коледжів та університетів США.

Його Міжнародний Коледж готує студентів до кар'єри з міжнародної роботи за допомогою програм зі світових релігій, досліджень бойових мистецтв, масових комунікацій та міжнародної політичної економіки й дипломатії. Університет пропонує докторські програми з натуропатичної медицини і хіропрактики, а також ступені магістра в галузях харчування, стоматологічної гігієни і акупунктури, що робить його законодавцем передових тенденцій у нетрадиційній медицині. Університетський Центр здоров'я обслуговує понад 15 тисяч пацієнтів на рік.

Аспірантські програми включають проектування, комп'ютерні науки, дизайн, викладання та бізнес. Студенти дизайнерської програми регулярно отримують найвищі нагороди в національних конкурсах у галузі дизайну. Студенти проходять стажування в міжнародних організаціях, в урядах штатів і федеральному уряді та в 500 найкращих компаній списку Форчун. Випускники університету вступають до аспірантури Гарвардського, Єльського, Колумбійського, Лондонського університетів і Університету Джона Гопкінса.

Теологічна семінарія об'єднання, штат Нью-Йорк, США

Заснована в 1975 році, Теологічна семінарія об'єднання – це акредитована аспірантура, яка дає ступінь Магістра богослов'я та релігійної освіти. Семінарія розташована в 150 кілометрах на північ від Нью-Йорка на 100 гектарах мальовничої землі з видом на річку Гудзон і має свій Центр на Мангеттені. Міжрелігійний і екуменічний діалог є центральним компонентом історії та бачення семінарії. ТСО засновано як екуменічну семінарію, де викладачі належать до широкого спектру

релігійних конфесій. Замість зосередження виключно на теології Об'єднання, студенти вивчають філософію, психологію, релігії світу і гомілетуку, а також історію, теологію та Святі писання іудаїзму, християнства та інших світових релігій. ТСО пропонує трирічний курс магістра богослов'я і дворічний курс магістра релігійних освітніх програм. Харві Кокс, Річард Рубінштейн, Герберт Річардсон, Річард Кебедео, М. Дерролл Брайант, Нініан Сمارт і Фредерік Зонтаг - ось неповний перелік відомих богословів і філософів, які викладали курси та виступали на семінарах і міжрелігійних форумах у Семінарії.

[Молодіжна релігійна служба](#)

Молодіжна релігійна служба

Теологічна аспірантура Чоншім, Чонп्योंг, Південна Корея

Заснована в 2004 році, ТАЧ пишається різноманітним студентським колективом із шести континентів. Вона розташована в сучасних будівлях у мальовничому гірському районі Чонп्योंг. Семінарія пропонує ступінь магістра і ступінь доктора з богослов'я, церковного управління та лідерства.

Інститут корейської мови, Корея

Інститут був заснований у 1988 році і розташовується на території студентського містечка Сон Мун Університету. Він пропонує більш ніж 1600 іноземним студентам з 82 країн уроки з корейської мови та культури. Багато випускників інституту успішно продовжують навчання в корейських вишах.

Міжнародний фонд освіти

Заснований у 1990 році, Міжнародний фонд освіти розробляє навчальні програми і програми з виховання характеру і цінностей. Фонд розпочав свою роботу з країн колишнього Радянського Союзу і сьогодні вже працює по всьому світу, надаючи програми розвитку характеру, підготовки до шлюбу і сім'ї, а також програми утримання і профілактики наркоманії для молоді. Фонд провів більше 100 конференцій і семінарів у Китаї, включно з програмами для авторів підручників Міністерства освіти. Його програми торкаються універсальних цінностей, шанованих у кожній культурі, і включають кращі духовні і матеріальні цінності, традиційні і сучасні цінності, а також цінності Сходу і Заходу.

2.1.4. Мистецтво

"Мистецтво дає змогу спілкуватися людям, які не розуміють мову один одного. Воно дає змогу народам, які не знають про історію один одного, зрозуміти серце одне одного. У цьому - сила мистецтва".

Доктор Мун Сон-Мьон

За словами доктора Муна, у майбутньому ідеальному світі з-поміж усіх професій саме митці будуть користуватися найвищою повагою. Це тому, що ми насамперед істоти серця і любові, а митці у своїй роботі стимулюють серце і виражають любов і красу найбезпосереднішим чином.

Доктор Мун є одним з основних покровителів мистецтва і культури як таких; крім того, він вважає мистецтво і культуру універсальними мовами, які зачіпають серця людей і можуть принести мир у світ.

Слова доктора Муна про балет: "Балет – це дійсно небесний вид мистецтва. Танцюристи тягнуться вгору до найвищого ступеня, щоб досягти Всевишнього на небесах. Балет використовує все тіло як інструмент, щоб висловити прагнення людини до Бога. У цьому сенсі, це вище вираження художньої краси".

[Афіша Юніверсал балету Шім Чонг](#)

Афіша Юніверсал балету Шім Чонг

Юніверсал балет

Заснованою в 1984 році балетною трупою Юніверсал керує невістка доктора Муна і прима-балерина - пані Джулія Мун. Художній керівник Олег Виноградов, колишній директор знаменитого Кіровського балету Росії, поклав в основу трупи класичний російський стиль. Трупа показала більше 1000 вистав у 98 містах і 15 країнах. Її гастрольні тури звернули увагу на зростаючі балетні досягнення Азії. У 1999 році пані Мун отримала Корейську культурну й мистецьку нагороду від президента Південної Кореї Кім Де-Чжуна.

Нью-Йорк Таймз, Анна Кісселгоф: "Вражаюча точність і увага до стилістичних деталей... може присоромити навіть міжнародні солідні трупи. Джулія Мун... у головній ролі Шім Чонг... є справжньою зіркою".

2 - UBallet.jpg
Image not found or size unknown

Нью-Йорк Пост, Клайв Барнс: «Серед азійських балетних труп, які заслуговують міжнародної уваги, зокрема з Японії, Китаї та Гонконгу, Юніверсал балет є одним із найцікавіших, амбітних і заслужених».

Вашингтон Пост: «Джулія Мун – граціозна лірична танцівниця з прекрасною пластикою, здатна переконати, що вона може підкорити бурхливий шторм та серця морського чудовиська й короля, щоб зробити сліпого знову зрячим».

Денс Мегезін: «[Юніверсал балет], який цього літа мав значний успіх під час європейських гастролей в Угорщині, Італії та Іспанії, стає основним гравцем у світовому танці».

Нью-Йорк Пост: «Юніверсал балет із Сеула, який у значній мірі фінансується доктором Мун Сон-Мьоном, сьогодні є явно великою міжнародною силою...»

Кіровська академія балету

Заснована в 1990 році у Вашингтоні, округ Колумбія, Кіровська академія швидко стала однією з кращих балетних академій країни. Видатні міжнародні викладачі готують амбітних молодих танцюристів у балетному стилі А. Я. Ваганової. Студенти академії постійно виграють головні призи на міжнародних конкурсах і приймаються після закінчення навчання в кращі балетні трупи світу.

Вашингтон Пост: «На Міжнародному конкурсі артистів балету у Варні, Болгарія, який вважається багатьма Олімпіадою балету, сталося безпрецедентне: уперше за 320-річну історію конкурсу американські танцюристи завоювали золоті медалі і серед юнаків, і серед дівчат. Сюрпризом стало ще й те, що переможці – 15-річний Раста Томас і 16-річна Мішель Уїлес – обоє з Вашингтона і вони також навчаються в одній школі – Кіровській академії балету».

Данс Мегезін: «Усі танцюристи були ефектними, костюми – блискучими і яскравими, а програма, що охоплює так багато чудових балетних творів, порадувала любителів танцю».

«Маленькі ангели»

Засновані доктором Муном у 1962 році, «Маленькі ангели» є всесвітньо відомим дитячим фольклорним колективом, який представляє корейські традиційні танці в прекрасних традиційних костюмах і співає на багатьох мовах. Засновані, коли Корея була ще бідною і не оправилася від війни, «Маленькі ангели» з самого початку були емісарами Південної Кореї до світу, які привернули серця людей до Кореї, провівши більше 5000 живих концертів у 40 країнах. Виступи були дані перед королевою Англії Єлизаветою II і президентом США Дуайтом Ейзенхауером. У 1998 році «Маленькі ангели» здійснили історичну миротворчу поїздку до Північної Кореї і були першою південнокорейською культурною групою, яку запросили до Пхеньяну, де вони дали три вистави.

Школа мистецтв і загальноосвітня школа Сонхва, Сеул, Корея (школа «Маленьких ангелів»)

Засновані в 1974 і 1979 роках відповідно, вони є кращими школами мистецтв у Кореї, які іноді називають «Джультардськими школами» Кореї. Школи є одними з найбільш ексклюзивних і вимогливих у Кореї, до яких зараховують лише дітей, які себе добре зарекомендували. Учні спеціалізуються в живописі, скульптурі, музичних інструментах, класичному балеті і традиційному корейському народному танці. Шкільний комплекс включає в себе Концертний хол «Маленькі ангели», який є домашньою сценою всесвітньо відомої танцювальної трупи «Маленькі ангели», заснованої в 1962 році доктором Муном, аби забезпечити прихильність до Південної Кореї в розпал Холодної війни.

Нью-Йоркський симфонічний оркестр

Заснований у 1926 році, оркестр перейшов під патронаж Міжнародного фонду культури і доктора Муна в 1972 році. Відтоді він пережив відродження під художнім керівництвом Девіда Ітона.

The New York Times: "Нью-Йоркський симфонічний оркестр і його прекрасний диригент Девід Ітон зіграли гідно... акуратно і чуйно... Їхнє виконання гідне поваги".

New York Daily News: "Треба віддати належне... Міжнародний фонд культури доктора Мун Сон-Мьона допоміг Нью-Йоркському симфонічному оркестру стати одним із кращих оркестрів Америки". "Жваві концерти Нью-Йоркського симфонічного оркестру... були практично бездоганні, як завжди... палка музика поєдналася цього разу з найпалкішим виконанням".

Нью-Йоркський симфонічний оркестр

2.1.5. Засоби масової інформації

«Засоби масової інформації повинні бути вільними і самоврядними. А самоврядні ЗМІ повинні бути моральними. Моральні ЗМІ користуються свободою, щоб висвітлювати, захищати й підтримувати права й гідність людини, якими її наділив Бог... Моральні ЗМІ повинні направляти боротьбу з наркоманією, порнографією та багатьма іншими руйнівними вадами суспільства. Таким чином, засоби масової інформації повинні стати совістю суспільства».

Д-р Мун Сон-Мьон

Оскільки доктор Мун розглядає ЗМІ як совість суспільства, він має давню зацікавленість у них. Він вклав значні кошти у створення альтернативних ЗМІ в основних столицях світу, зокрема у Вашингтоні, Сеулі й Токіо.

Вашингтон Таймс

Заснована в 1982 році, Вашингтон Таймс є однією з головних газет Америки з девізом “Дізнайся першим і дізнайся правду”. Друга за величиною щоденна газета у Вашингтоні, округ Колумбія, Вашингтон Таймс була заснована як альтернативний голос, щоб протистояти двом великим проблемам Америки: по-перше, радянському комунізму, який набув величезної могутності і був на піку свого впливу на початку 1980-

х і, по-друге, культурі, яка нав'язується світськими ЗМІ та нівелює цінності, що їх намагаються підняти віруючі, об'єднуючи свої сили на засадах моралі та релігійної віри.

Доктор Мун виступає на 25-ій річниці «Вашингтон Таймс»

Доктор Мун виступає на 25-ій річниці «Вашингтон Таймс»

Експерти передбачали, що Вашингтон Таймс не протримається й шести місяців. Вони помилилися, тому що не врахували мотивовану любов'ю до Бога залізну рішучість доктора Муна допомогти Америці подолати ці дві проблеми, які впливають на майбутнє світу.

Президент США Рональд Рейган

Президент США Рональд Рейган

Президент Рональд Рейган (1911-2004), 40-й Президент США (1981-1989)

"Американський народ знає правду, і це ви, мої друзі з Вашингтон Таймс, сказали йому її. Хоча ця справа не завжди приносить славу, це не завадило вам бути гучним і потужним голосом. Як і я, ви прибули у Вашингтон на початку самого знаменного десятиліття у двадцятому столітті. Разом ми закачали рукава і взялися до роботи. Ми – а насправді самі люди – започаткували найбільше зростання в мирний час в історії, знизили податки, відмінили регулювання і водночас виробнича продуктивність виросла майже до чотирьох відсотків на рік. І, звісно, ми виграли Холодну війну. Ви сумлінно відзначали ці драматичні події, а також віддзеркалювали нове почуття оптимізму, яке було так потрібне Америці. І знову Америка стала сяючим містом на верховині гори".

Президент Джордж Г. В. Буш, 41-й Президент США (1989-1993)

"Коли я думаю про Вашингтон Таймс, мені уявляється видання, яке принесло такий необхідний баланс у висвітлення подій у Вашингтоні в ці дні. Мені уявляється газета, яка заслужила повагу своїх читачів. Мені уявляється новинна організація, яка зберегла відданість своїм ідеалам в умовах, коли багато хто в цій галузі вдався до сенсаційної й бульварної журналістики".
Прим. Як зазначив Арно де Боржграв, Вашингтон Таймс була обов'язковою для читання в Білому домі протягом 25-ти років свого існування.

Коментарі інших лідерів про Вашингтон Таймс:

Леді Маргарет Тетчер, колишній прем'єр-міністр Сполученого Королівства, на 25-річчі видання підкреслила, що "консервативні погляди ніколи не будуть заглушені. І якщо їх почують, вони переважатимуть", і попросила, щоб Вашингтон Таймс продовжила свою роботу зі зміцнення англо-американських відносин.

Леді Маргарет Тетчер

Image not found or type unknown

Леді Маргарет Тетчер

Сенатор Оррін Хетч: "Газета насамперед присвячена правді, справедливості і старому доброму американському здоровому глузду... Я вірю в правдивість викладеного в Вашингтон Таймс матеріалу".

Вільям Крістол, редактор журналу The Weekly Standard: "Вашингтон Таймс є силою, з якою не можна не рахуватися в американській політиці й журналістиці".

Вашингтон Таймс

Image not found or type unknown

Всесвітня асоціація ЗМІ

Заснована в 1978 році, Всесвітня асоціація ЗМІ забезпечує міжнародний форум для працівників засобів масової інформації та лідерів громадської думки, щоб дослідити відповідальність ЗМІ в сучасному мінливому світі. З 1978 року Асоціація провела чотирнадцять Всесвітніх конференцій ЗМІ в таких містах, як Нью-Йорк, Токіо, Сеул, Москва й Картахена (Колумбія). Вона об'єднує сотні кращих медіа умів, збираючи представників цієї галузі з 90 країн. Наразі Асоціація проводить серію

форумів у Вашингтоні, округ Колумбія, на такі теми, як Роль ЗМІ в розповсюдженні пороків і чеснот.

9-та Всесвітня конференція ЗМІ в Сеулі, Корея, 1987 рік

9-та Всесвітня конференція ЗМІ в Сеулі, Корея, 1987 рік

Подорожі по з'ясуванню фактів, які організує Всесвітня асоціація ЗМІ

Подорожі журналістів по з'ясуванню фактів, які проводить Всесвітня асоціація ЗМІ, здійснювалися в гарячі точки світу, зокрема в Радянський Союз на початку 1980-х, Північну і Південну Кореї, Японію, Китай, Центральну Америку, Південну Африку, Анголу та Мозамбік.

Між 1982 та 1989 роками, Всесвітня асоціація ЗМІ, що була заснована др. Муном, посилала групи західних журналістів в Радянський Союз у подорожі по з'ясуванню фактів. ТАРС, "Новості", "Правда" та "Ізвестія" виступили організаторами круглих столів, під час яких було проведено дискусії. У 1989 році дві делегації радянських журналістів було запрошено до США та на Далекий схід.

У травні 1989 року на 10-ій Всесвітній конференції ЗМІ, що відбулася у Вашингтоні, взяли участь 12 видатних журналістів - представників Радянського Союзу. Віталій Кобиш, політичний оглядач газети "Ізвестія", пізніше опублікував свої враження в радянському тижневику "Нова епоха" (7 червня 1989 р.) під заголовком "Як зробити ворога другом? - Погляд на Мун Сон Мьона під іншим кутом".

Сеге ільбо, Сеул, Корея

Іншим альтернативним засобом масової інформації в рідній країні д-ра Муна Кореї є щоденна газета Сеге ільбо в столиці – Сеулі. Доктор Мун пояснив своє бачення цієї газети в девізі, який він дав: «Любити Бога, любити людство, любити свою країну».

Президент Південної Кореї Кім Де-Чжун на 10-й річниці газети високо оцінив її такими словами: "Я надаю великого значення умілим десятилітнім зусиллям Сеге ільбо в журналістиці і сподіваюся, що вона стане газетою світового рівня, як впливає з її назви".

[14 - times montage.jpg](#)

Секаі Ніппо, Токіо, Японія

Заснована в 1975 році, Секаі Ніппо є щоденною газетою в столиці країни і незамінним джерелом новин серед японських ЗМІ. Її викриття були ефективні в зменшенні впливу комунізму під час Холодної війни, а зовсім недавно – у зменшенні корупції в масовій пресі.

Чонг Чже Хо, віце-президент Корейської конституційної асоціації; колишній конгресмен, Корея

Неважко побачити цінність та доречність філософії доктора Мун Сон Мьона щодо засобів масової інформації. Він безперервно наголошує на місії і "правильному шляху" ЗМІ за кожної нагоди. Доктор Мун робить це, тому що, започаткувавши медіа-організації, він додержувався філософії «Любити Бога і любити людство». Він також говорить, що голоси людей - це "голоси Неба", а його розуміння важливості правдивої комунікації є глибоким і проникливим. У той час, як деякі глобальні медіа конгломерати сформували медіа-імперії на основі сенсаційності, навмисне спотворюючи і викривляючи громадську думку, доктор Мун послідовно розвиває чесність, порядність і належну роль ЗМІ у поширенні логіки миру. Він відкинув усі спонукання нажитися на своїй медіа мережі. Не буде перебільшенням сказати, що д-р Мун розглядає ЗМІ як інструмент, який Бог може використати у Своїх цілях. Це священна територія, якою не можна зловживати.

Цей піднесений погляд на ЗМІ закладений у його промові з нагоди інавгурації Всесвітньої асоціації ЗМІ в 1978 році: "Моя кінцева ціль і мета - встановлення миру в усьому світі, побудова миру на основі системи істинних цінностей, - сказав він. - Ця мета може бути краще досягнута завдяки роботі засобів масової інформації, ніж шляхом використання військової сили."

У ході переговорів з Горбачовим доктор Мун підкреслив невід'ємну людську гідність і чисту внутрішню природу людини, яка перевершує політику, релігію та національність. Водночас він передбачив занепад Радянського Союзу і закликав Горбачова почати м'яку посадку через гласність і перебудову. Експерти з глобальних питань заявили, що незабаром після цієї зустрічі клімат Холодної війни між Сходом і Заходом змінився. Це важливий факт, який не можна забувати. Навіть після падіння радянської імперії доктор Мун і Горбачов залишилися в добрих стосунках.

United Press International (UPI)

UPI є найстарішою приватною службою новин у світі. Вона була заснована легендарним газетним видавцем Едуардом Скріпсом у 1907 році, щоб подавати новини з усього світу. Складаючи альтернативу Асошіейтед прес, UPI наводить як детальний аналіз поточних подій, так і термінові новини й зведення для радіо і телетрансляцій, друку, електронних бібліотек, сайтів, а також ряду інших абонентів. UPI - це

інтерфейс майбутнього журналістики, який прагне до об'єктивного, вільного та справедливого висвітлення подій у світі.

2.1.6. Роль жінок

"Протягом усієї історії жінок принижували й гнобили, але я передбачаю, що це зміниться. Прийдешній світ буде світом єднання й миру, побудованим на материнській природі, любові й товариськості жінок. Настає час, коли влада жінок урятує світ".

Доктор Мун Сон-Мьон

Доктор Мун помітно виділяється на Сході, де жінки традиційно не приймають на себе керівні ролі, як лідер, який вірить у жіноче лідерство. Він часто зазначав, що в ідеалі національний конгрес чи парламент повинен мати 50% чоловіків і 50% жінок. Він вітає тенденцію обрання жінок як глав держав і пророкує, що ця тенденція буде тільки збільшуватися.

Центром серед жінок-лідерів в організаціях, заснованих доктором Муном, є пані Мун Хан Хак-Чжа, дружина доктора Муна. Вона стала однією з кращих у світі жінок-лідерів і здійснила, мабуть, найбільше подорожей. Із 1992 року вона відвідала більше ста країн, виступаючи в сотнях міст за мирне вирішення конфліктів, зміцнення сім'ї і життя заради інших. Вона виступала в Конгресі США, у Великій залі Китаю та Парламенті Японії, її приймали численні глави держав, серед яких президенти таких країн, як Індія, Уругвай, Непал та Домініканська Республіка.

У 1995 році пані Мун супроводжували колишній Президент США Джордж

У 1995 році пані Мун супроводжували колишній Президент США

Джордж Г.В. Буш

і його дружина Барбара

Федерація жінок за мир в усьому світі

Заснована в 1992 році, з пані Хан Хак Чжа на чолі, Федерація жінок за мир у всьому світі має філії в 185 країнах. Це неурядова організація, яка має загальний консультативний статус при Економічній і соціальній раді ООН із сильним голосом для жінок у міжнародних форумах. Федерація прагне розширити можливості жінок у ключовій ролі, яку вони відіграють у формуванні міцних, люблячих сімей, і в ролі лідерів у здоровому суспільстві.

Відкриваючи федерацію, місіс Мун Хан Хак Чжа виступила в 64 націях, розпочавши з Організації Об'єднаних Націй. У вересні 1995 року під час виступу перед 50-тисячною аудиторією в японській столиці місіс Мун супроводжували колишній Президент США Джордж Буш і його дружина Барбара.

Церемонії встановлення сестринських стосунків заради миру в усьому світі

Характерна діяльність федерації – це її міжнародні церемонії, що поєднують сестринськими стосунками жінок тих націй і рас, між якими відбувалися протистояння й конфлікти. Ця діяльність почалася в 1993 році в Кореї, яка ворогувала з Японією протягом століть. Більше 160 000 японських жінок відвідали Корею й отримали корейську сестру. З того часу такі церемонії були проведені в десятках країн, поєднавши жінок із ворогуючих угруповань, релігій і рас. У Сполучених Штатах були проведені сотні церемоній установлення сестринських стосунків за участю білих, чорних і латиноамериканських жінок. У 1998 році Президентська комісія з расових питань визнала їх як один із перспективних видів практики в Америці. Ці Церемонії зміцнили мир шляхом ефективного використання сильного жіночого духу безумовної любові й прощення.

Церемонія встановлення сестринських стосунків між танцюристками Кор

*Церемонія встановлення сестринських стосунків між танцюристками
Кореї та України,
Обухів, 2006 рік*

2.1.7. Робота з молоддю

«Молодь може стати ініціатором змін, які відкриють нову епоху істинних сімей, істинних націй та істинного світу. Істинна сім'я є осередком мирного світу, бо саме завдяки істинній любові, переданій від батьків до дітей, минуле, нинішнє й майбутнє покоління пов'язуються одне з одним в узгоджену систему цінностей. Істинна любов є відправною точкою всіх ідеалів. Для молодих людей істинна любов – сила більш велика, ніж саме життя».

Доктор Мун Сон-Мьон

Асоціація студентів із вивчення Принципу

Заснована в 1964 році, асоціація є студентською організацією, яка сприяє утвердженню ідеалів і розвитку духовності. Вона була вперше зареєстрована в Сеульському національному університеті і наразі є зареєстрованою студентською організацією в сотнях університетів по всьому світу. На чолі з сином доктора Муна асоціація проводить освітні семінари на базі кампусів і великі мітинги по всьому світу. Міжнародні конвенції проводяться в різних місцях – від Бангкока до Берліна. До падіння комунізму у рамках своєї діяльності у кампусах асоціація кидала виклик атеїстичному комунізму, коли це було політично некоректним. Коли ж загроза фмарксизму відпала, головним фокусом асоціація стало питання чистоти кохання і статевих стосунків. Вона була спонсором заходів, зокрема рок-концертів, з метою заохочення стриманості й сприяння здоровим стосункам, готуючи молодь до успішних шлюбів і розвитку лідерських якостей. Часто члени асоціації,

навчаючись в університеті, живуть у спільному домі, що сприяє заснуванню культури серця та вчить будувати стосунки з іншими людьми.

Служіння заради миру

Заснована в 2001 році сином доктора Муна – доктором Хьон Джін Престон Муном, Служіння заради миру є програмою для молодих людей. Вона заснована на переконанні, що саме служіння іншим, а не тільки толерантність, дає реальну надію на міцний мир. Молодь активно працює разом у десятках країн у межах широкого кола проектів із надання соціальних послуг із метою подолання релігійної, расової та культурної напруженості, працюючи спільно заради інших.

[Конференція «Служіння суспільству як основа виховання культури миру»](#)

Конференція «Служіння суспільству як основа виховання культури миру» в Європейському університеті, Київ, 25 липня 2003 року

Один проект у Вашингтоні, округ Колумбія, виграв Президентську золоту студентську нагороду, яку видав Джордж Буш на знак визнання літнього проекту служіння, в якому 364 студента-добровольця разом із працівниками державних шкіл очищали й готували школи на майбутній рік, і це, як зазначила Washington Post, зекономило для округу Колумбія 400,000 доларів у витратах на оплату праці. Мітинги 20000 і 22000 молодих людей в Японії і на Філіппінах відповідно, ініціювали сотні проектів служіння в цих країнах.

Засновник Мун Хьон-Джін каже, що «Служіння заради миру є видимим вираженням істинної любові, а служіння займає центральне місце в нашій ідентичності».

Федерація молоді за мир в усьому світі

Федерація була заснована в 1994 році. На чолі з доктором Хьон Джін Престон Муном, ФММС є динамічним рухом появи молодих лідерів заради сприяння миру і служіння вищому благу. Три рівня програм федерації включають професійну підготовку лідерів, сімейне виховання та міжкультурні проекти служіння. Використання ідеалізму й енергії молоді необхідне для створення миру в усьому світі. Федерація є спонсором освітніх програм та проектів служіння, що сприяють розвитку характеру, сімейних цінностей та етики суспільного служіння. Національні відділення і міжнародна діяльність заохочує молодь долати бар'єри національності, релігії, раси, культури й статі, готуючи гідних членів глобалізованого суспільства.

Сприяючи об'єднанню розділеної Кореї, Федерація провела безпрецедентну серію миротворчих семінарів в Пекіні, з метою об'єднання студентів із Північної і Південної Кореї.

У Кореї федерація налічує сто тисяч зареєстрованих членів у 273 округах і 3200 містечках; у Японії тисячі членів проводять семінари на молодіжну тематику і здійснюють проекти служіння; у Сполучених Штатах «мозковий центр» розробляє нові ідеї та програми, щоб допомогти розвиватися сучасній молоді як надії на майбутнє.

2.1.8 Сім'я

"Сім'я – це школа любові. Сім'я задає шаблон спільного гармонійного життя. Це модель для життя разом у єдності. Там присутня любов і повага між батьками і дітьми, взаємна вірність і любов між чоловіком і дружиною, а також довіра та взаємодопомога між братами і сестрами".

Доктор Мун Сон-Мьон

Світ увійшов у нове тисячоліття. Заглядаючи в майбутнє, чи підніметься людський дух на нові висоти? Чи світ загубиться серед конфліктів і занепаду епохи, що настала після закінчення Холодної війни? За словами доктора Муна, відповідь лежить у майбутньому сім'ї, де корениться як добро, так і конфлікт. Справді, ідеальна сім'я, зосереджена на Богові, є фундаментом учення доктора Муна. Важливість сім'ї є основоположним моментом, як вчення, так і його праці.

Сер Едвард Хіт (1916-2005), прем'єр-міністр Великобританії (1970-74)
Доктор і місіс Мун можуть відчувати задоволення в тому, що протягом усіх цих років вони несли послання істинної любові і мирних сімей. Це видатний факт. Ніщо не гідне похвали більше, ніж це.

Федерація сімей за єдність і мир в усьому світі

Федерація була заснована в 1997 році доктором і місіс Мун із метою розширити місію Церкви Об'єднання і створити альянс людей, які загалом поділяють їхнє бачення побудови сім'ї з Богом у центрі як основи для здорових громад, стабільного суспільства та миру в усьому світі.

Федерація є міжнародною спільнотою, що складається з сімей, які прагнуть утілити ідеал істинної любові і встановити світ миру і єдності всіх народів, рас і релігій, який передбачав доктор Мун Сон-Мьон.

Федерація сімей обстоює три ідеали, згадані в її назві: сім'ю, мир і єдність. Сім'я розглядається як школа любові. Федерація також прагне "культури миру", підтримуючи міжрелігійне та міжнародне співробітництво навколо універсальних тем сім'ї, любові й життя заради інших. Слово «єдність» у назві стосується ідеалу єдності між душею і тілом, між чоловіком і дружиною та між небом і землею.

Сім'я як школа любові

Сім'я – це школа любові. Моделі поведінки, встановлені в сім'ї, визначають моделі поведінки в суспільстві загалом. За словами доктора Муна, у світі, який складається з ідеальних сімей із Богом на чолі, адвокати, поліцейські, судді, збройні сили тощо навряд чи знадобляться.

Утвердження цінностей, які зміцнюють сім'ї, є головною місією діяльності доктора Муна. Це означає подружні пари, які практикують вірність, батьків, які люблять і піклуються про своїх дітей, захищають і виховують їх, щоб прищепити їм найвищі моральні стандарти і розкрити їхні індивідуальні таланти, і дітей, які люблять і поважають як батьків, так і бабусь та дідусів

Вальтер Фантрой, конгресмен США (1971-91)

Вальтер Фантрой, конгресмен США (1971-91)

З чорного досвіду ми добре розуміємо важливість сім'ї, тому що ми були піддані найжорстокішій формі рабства в історії світу. Основою цього рабства було руйнування сім'ї. Такого в історії людства ще не було: наші предки-невільники виставлялися на аукціон, а потім продавалися на південь тому, хто дасть найвищу ціну. Матерів навмисно відокремлювали від їхніх дітей, батьків від їхніх синів, братів від їхніх сестер, щоб вони вже ніколи не побачили один одного знову.

Коли я усвідомлюю себе американцем, я розумію, що ми повинні були піклуватися, охороняти і захищати один одного від тих поганих людей в інших країнах. Але недільна школа дала мені кращий урок. Я зрозумів, що Бог доводиться всім нам батьком, і незалежно від національності, переконань і кольору, усі ми – брати й сестри, а сім'ї нам потрібні, щоб навчити один одного, як піклуватися, охороняти і захищати один одного. Саме тому, зустрівши доктора Мун Сон Мьона під час мого першого місяця на Капітолійському пагорбі, коли він приїхав сюди з Кореї з посланням сім'ї та посланням миру, я знайшов споріднену душу.

Це пов'язано не тільки з моєю афроамериканською спадщиною, але й із моєю працею на одну з найважливіших людей із найважливішим посланням у найжорстокішому столітті в історії людства. Цією людиною був Мартін Лютер Кінг-молодший, і його посланням було: Або ми вчимося жити разом як брати і сестри на цій планеті, або ми загинемо разом, як дурні.

Без послання сім'ї та миру доктора Муна світ наражається на небезпеку стати притулком для божевільних із безумцями на чолі. Я дякую Богові за це рух, тому що він є відповіддю на найважливіші проблеми, що стоять сьогодні перед світом. Ми повинні жити разом у сім'ях, виховувати наших дітей і являти такий тип лідерства, який зробить мрію Мартіна Лютера Кінга живою реальністю. Почувши послання доктора Муна, несімо його іншим.

Шлюб як спосіб примирити ворогів

Доктор Мун учить, що одним із найбільш ефективних способів установити мир в усьому світі є укладання шлюбів між представниками

«ворожих народів». Тому серед його прихильників багато міжрасових і міжнародних подружніх пар. Серед найбільших досягнень доктора Муна в миротворчості через шлюб є тисячі корейсько-японських пар, які одружилися під його проводом. Японія і Корея мають довгу й болісну історію ворожнечі, і ці пари проклали новий шлях у вирішенні вікових конфліктів, завойовуючи серця один одного та родичів з іншого боку кордону, і будучи моделями прийдешнього мирного світу.

[Марш мільйона сімей, Вашингтон, 2000 рік](#)

Марш мільйона сімей, Вашингтон, 2000 рік

Церемонія Благословення на міжнародний шлюб

Центральне місце в щорічному Всесвітньому фестивалі культури і спорту займає весілля тисяч пар, від молодят до вісімдесятирічних, які зобов'язуються утворити сім'ю з Богом у центрі. У 1992 році 30 000 пар з усіх рас і культур зав'язали подружні узи на Олімпійському стадіоні в Сеулі. Також, Благословення на шлюб були проведені в 1997 році на стадіоні РФК у Вашингтоні, округ Колумбія, і в 1998 році в Медісон Сквер Гарден. У 1999 році 150 000 чоловік заповнили вщерть Олімпійський стадіон Сеула, це були здебільшого наречені, які брали участь у церемонії Благословення.

[Міжнародна церемонія благословення на шлюб у штаб-квартирі ООН, Нь](#)

Міжнародна церемонія благословення на шлюб у штаб-квартирі ООН, Нью-Йорк, 2001 рік

Шошу Муреї, жриця Храму Такамітаманемія, Японія

Будучи синтоїсткою, я брала участь зі своїм чоловіком у церемонії міжрелігійного та міжнародного Благословення та зміцнення подружніх уз 144 тисяч пар духівників у Вашингтоні, округ Колумбія, 27 квітня 2002 року.

Коли я вперше почула про церемонію Благословення, я не мала про неї жодної уяви окрім того, що я маю поїхати до Вашингтону з моїм чоловіком. Оскільки мій чоловік вів ізольований спосіб життя, практично не залишаючи нашого храму, було важко уявити, що він поїде до Сполучених Штатах зі мною. Тож я сіла перед моїм богом і спитала поради. Відповідь була чіткою й однозначною: "Їдь! Там відкриється твій шлях. Твій чоловік, звичайно, поїде."

У той момент я побачила видіння д-ра Мун Сон Мьона, який простягав мені руку. Я повністю довірилася Богу. За три дні до від'їзду мій чоловік раптом сказав: «Я поїду». Буддійські і християнські лідери з Японії взяли участь у церемонії Благословення, завдяки якій, як нам сказали, родоводи релігійних лідерів поєдналися з Богом.

Я глибоко ціную бачення д-ра Муна, спрямоване на встановлення миру в усьому світі на основі істинної любові й істинної сім'ї. Для того щоб установити мир у всьому світі, потрібно будувати міцний фундамент під ногами, яким є істинна сім'я, що заснована на істинній любові. Ті, хто не здатні створити сім'ю, сповнену істинною любов'ю, не вправі говорити про мир у всьому світі. Отже, я публічно заявляю, що наша мета полягає в побудові істинної сім'ї.

2.1.9 Наука

"Ви можете запитати, якщо доктор Мун - релігійний діяч, навіщо йому фінансувати наукову конференцію. Причина в тому, що Бог - це найвеличніший учений. Складні проблеми цього світу не можливо повністю зрозуміти, залишаючись у вузьких межах окремих галузей знань. Я визнаю, що релігійний догматизм середньовіччя заблокував наукові дослідження і обмежив зовнішній розвиток людини. Проте не менш великою помилкою є погляд гуманістичних мислителів із часу епохи Просвітництва, які вважали, ніби релігійна віра поступається здоровому глузду, а духовні потреби суперечать людському розуму".

Доктор Мун Сон-Мьон

Міжнародні конференції за єдність наук

Заснована в 1968 році, Міжнародна конференція за єдність наук стала новаторською організацією і сприяла міждисциплінарному діалогу, діалогу між природничими і гуманітарними науками і пошуку абсолютних цінностей із залученням науки. Усього відбулася 21 міжнародна конференція, у тому числі одна в 1974 році, яка зібрала 17 лауреатів Нобелівської премії. МКЄН представила по-справжньому новаторський і далекоглядний підхід. Вона була першою організацією, що надала провідним ученим міждисциплінарний форум для вирішення глобальних проблем, просування мультидисциплінарних наукових знань і наукового пошуку загальнолюдських цінностей.

[Дев'ята міжнародна конференція за єдність наук, 1980 рік](#)

Дев'ята міжнародна конференція за єдність наук, 1980 рік

Юджин Пол Вігнер, лауреат Нобелівської премії з фізики, сказав: "Я хотів би подякувати доктору Муну за спонсорування зустрічей МКЄН. Вони дали мені не тільки задоволення і стимул. Вони також повернули мене до фундаментальних питань, про які легко забути, якщо прагнеш до вирішення спеціального завдання в межах своєї основної роботи".

Доктор Мортон Каплан, професор політології Чиказького університету і голова 9-ї Міжнародної конференції за єдність наук, зізнався:

«Конференція привабила мене на початку чотирма факторами. По-перше, конференції МКЄН були пов'язані з цінностями. Вони не були причетними до ідеології, вільної від цінностей. По-друге, вони були міждисциплінарними, на відміну від роботи, яка триває в коледжах та університетах і призвела до цілого ряду безглуздостей, включаючи твердження Б.Ф. Скіннера, що достоїнство й свобода – це не більше, ніж марнославство. По-третє, учасники були дуже поважні, і, по-четверте, учасники були майже з кожної країни й культури на світі".

С. Фред Сінгер, професор екологічних наук, Університет Вірджинії, США, підсумував: "Ці сімнадцять конференцій, у кожній із яких брали участь кілька сотень учених, дали величезну інтелектуальну продукцію, яка пішла не тільки на користь учасникам, але видання книг справило вплив на вчених в усьому світі. Учасники, які ведуть академічну діяльність, переповіли інформацію в класних кімнатах, донесли те, чому навчилися, до численних студентів, тим самим множачи вплив".

**Доктор Тор Рагнар Герхольм, почесний професор фізики
Стокгольмського університету, Швеція; член відбіркового комітету
Нобелівської премії з фізики**

Доктор Мун Сон Мьон є засновником Міжнародної конференції за єдність наук (ICUS). Її перша зустріч відбулася в Нью-Йорку в листопаді 1972 року. Відтоді тисячі вчених і науковців з усього світу взяли участь у різних нарадах ICUS, які тривали на трьох континентах.

Доктор Тор Рагнар Герхольм, почесний професор фізики Стокгольмського універ

З самого початку заснування д-р Мун наполягав на тому, що ICUS повинна зосередитися на двох темах: єдність наук та абсолютні цінності. Для пересічного вченого перша тема є незрозумілою, друга – абсурдною. Доктор Мун із початку був суперечливою людиною. Він був правий, наполягаючи на єдності. І це єдність, яку слід розуміти більше в духовному, ніж у технічному сенсі. Це почуття єднання в роботі на благо спільної справи в гармонії, дисципліні і з повагою один до одного.

Що доктор Мун попросив зробити вчених? Чому він попросив учених це зробити? На ці фундаментальні питання просто й відверто відповів сам доктором Мун у своєму першому зверненні до ICUS. По-перше, він відзначає, що "Якщо б наука не розвивалася, економічне процвітання, яке ми маємо сьогодні, не відбулося б". По-друге, він заявляє, що, незважаючи на зловживання науковими знаннями, "все одно основний дух учених спрямований на здійснення ідеального суспільства для людини". Проте, і це його третій пункт: "Незважаючи на глибоке бажання і невтомні зусилля вчених, бідність, безграмотність і хвороби, як і раніше, існують у розвинених країнах; напруженість, війни та військові конфлікти між народами тривають. Таким чином, людство продовжує страждати від горя, лиха і болі навіть у наших добре розвинених країнах".

Як же так? Справа в тому, що сучасна наука не в змозі підтримати будь-яку систему цінностей узагалі, і тому вона не може підтримати мораль і етику. Дійсно, у її нинішніх метафізичних рамках усезнаюча наука виявляється не в змозі запропонувати будь-яке керівництво взагалі в поняттях моралі та етики. Висловивши, на мій погляд, досить розумне й переконливе міркування, д-р Мун робить висновок: «Створення нових моралі та етики на основі нового еталону цінності стає неминучим». Щоб добитися цього, наука, як він заявляє, повинна набути, "об'єднуючого характеру, який має справу також зі сферою моральних цінностей".

Як так сталося, що доктор Мун мав прийняти неймовірні приниження, страждання й фізичні тортури, приїхати з Далекого Сходу в США, заснувати ICUS – і все для того, щоб нагадати нам, ученим, про те, що ми колись усі знали, але тепер, здається, забули? Я не буду відповідати на це запитання. Але дозвольте мені сказати ось що: як би ми не ставилися до релігії взагалі, і до теології. Об'єднання зокрема, д-р Мун, безсумнівно, є справжнім релігійним

Академія професорів за мир в усьому світі

Заснована в 1973 році в знак визнання центральної ролі викладачів у культурі та суспільстві, Академія професорів за мир в усьому світі організовує й мобілізує викладачів для вирішення нагальних проблем сьогодення як у своїх країнах, так і на міжнародному рівні. Академія виступила спонсором більше 50 національних та міжнародних конференцій із найбільш актуальних питань сьогодення.

Доктор Мун зазначив: "Я заснував Академію професорів за мир в усьому світі як новаторську організацію, що здатна в цей критичний момент в історії людства мобілізувати інтелектуалів, які присвятили своє життя просуванню людської мудрості, і дає їм змогу грати провідну роль у подоланні небезпеки епохи та відкритті нових шляхів до миру в усьому світі.

Академія має бути міжнародною, багатопрофільною, орієнтованою на майбутнє і конкретні дії. Жодна дисципліна, жоден місцевий рецепт не може вирішити проблеми, що стоять перед людством. Взаємне співробітництво за межами національних та регіональних кордонів і міждисциплінарне дослідження обмежених спеціалізацій є абсолютно необхідними".

Видатні досягнення Академія професорів за мир в усьому світі:

Конференція "Падіння радянської імперії", серпень 1985 року, Женева, Швейцарія.

У 1984 році Алексіс Ранніт, поет, емігрант з Естонії, направив листа до академії, у якому зазначив, що всі імперії зазнають краху, і запропонував вивчати радянську імперію з тим, щоб її падіння відбулося

мирно. Доктор Мортон Каплан прийшов із пропозицією про конференцію на тему «Падіння радянської імперії» до доктора Муна. Доктор Мун ще раніше передбачав, що радянська імперія впаде протягом 70 років із дня свого заснування, оскільки вона викреслювала духовну складову життя людини. Тож він погодився спонсорувати конференцію.

Ряд видних советологів скептично поставився до назви конференції, але вона виявилася пророчною. Ця конференція створила умову для вирішення долі боротьби. Один із важливих учасників конференції пізніше прокоментував: «Конференція не тільки передбачила, що мало статися в Радянському Союзі, більш точно, ніж будь-яке інше джерело, але й вважаю, що вона також допомогла розгорнутися системі більш мирно, ніж це могло б статися».

Інститут філософії об'єднання

Заснований у 1972 році, Інститут філософії об'єднання є основним ідеологічним науковим центром, який досліджує філософські й теоретичні основи для нової культури миру. Розроблена доктором Лі Санг-Хон, філософія об'єднання заснована на небогословському вченні доктора Муна і використовує ці ідеї, щоб зробити докорінний аналіз усіх основних філософій та ідеологій. Інститут опублікував новаторські й важливі праці, як-от Основи філософії об'єднання і Кінець комунізму. Кінець комунізму був одним із найважливіших інтелектуальних творів, які привели до мирного падіння комунізму. Інститут проводить захоплюючі міжнародні симпозиуми та цикли лекцій, щоб принести єдність і продуктивне обговорення в царину філософії та ідеології.

Доктор Мун сказав: "Філософія об'єднання представляє новий погляд на життя, новий погляд на світ, новий погляд на Всесвіт і новий погляд на роботу Бога в історії. Крім того, це є принцип інтеграції, який уможливорює об'єднання різних релігійних доктрин та філософій, зберігаючи при цьому їхні унікальні особливості".

Paragon House

Це видавництво було засноване в 1981 році, щоб служити спільноті вчених МКЄН і АПМС. Paragon House пропонує книги культурної та інтелектуальної значущості міжнародного та міждисциплінарного характеру. Воно опублікувало більше 1000 нових книг шанованих авторів у своїх областях, серед яких сер Джон Еклс, Мортон Каплан, Х'юстон Сміт, Річард Рубінштейн, Ненсі Туана, Пітер Маршалл, Геддес МакГрегор, Джон Кармоді, Єва Браунінг Коул, Джон Рот та інші.

2.1.10 Благодійна допомога

"Навіть поношений одяг стає подарунком на радість тим, хто його потребує. Малі акти істинної любові зібрані до купи, створять сад, засіяний квітами істинної любові, яка вилікує недуги суспільства".

Доктор Мун Сон-Мьон

Доктор Мун сам був біженцем Корейської війни, тому добре розуміє важливість гуманітарної допомоги в ситуаціях війни, стихійних лих і злиднів. Дотримуючись свого бачення життя заради інших, доктор Мун заснував кілька всесвітніх гуманітарних організацій. Унікальна особливість цих організацій із надання допомоги – це програми персонального служіння: стажування та волонтерські програми, які надають можливості тисячам людей особисто прийти на допомогу тим, хто в біді.

[Проект побудови додаткового притулку в Замбії, 2007 рік](#)

Проект побудови додаткового притулку в Замбії, 2007 рік

Міжнародний благодійний фонд допомоги та дружби

Заснований у 1975 році, Міжнародний благодійний фонд допомоги та дружби надає гуманітарну допомогу у вигляді продуктів харчування, предметів медичного призначення та одягу в ситуаціях лих, хвороб і воєн. Фонд приніс надію й полегшення мільйонам людей, долаючи

національні, расові й релігійні кордони. Фонд має довгострокові проекти розвитку в таких областях, як охорона здоров'я, харчування, рівень грамотності та професійної й сільськогосподарської освіти.

Фонд працював разом із ЮНІСЕФ, ЮНЕСКО, Карітас, Міжнародним Червоним Хрестом, Християнською службою з ліквідації наслідків стихійних лих та Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців. У 1995 році фонд отримав від Християнської служби з ліквідації наслідків стихійних лих нагороду за п'ять років служіння, а в 1996 році він був номінований на престижну Гуманітарну премію Конрад Хілтон.

[Доктор і пані Мун роблять пожертву для Армії Порятунку Лас-Вегаса, 2011 рік](#)

Доктор і пані Мун роблять пожертву для Армії Порятунку Лас-Вегаса, 2011 рік

Міжрелігійна допомога

Тридцять два з тридцяти шести насильницьких конфліктів заключного десятиліття 20-го століття мали свої корені в релігійній ворожнечі. Однак доктор Мун не розглядає релігію як проблему і передбачає світ, де релігійні люди поєднані в активну й ефективну групу з припинення конфліктів, подолання бідності й вирішення соціальних проблем. Він сказав: "Як люди віри, ми повинні мати на увазі, що релігія – це не просто справа догм і переконань. Віра повинна бути продемонстрована шляхом практичних дій любові та служіння. Коли любов практикується через дії служіння, спрямованого на підтримку нужденних, дух релігії стає більш зрозумілим у світі, який наповнився скептицизмом".

Проекти служіння Федерації жінок за мир у всьому світі

Проекти гуманітарної допомоги та обслуговування є одним з основних компонентів ФЖМС, яка була заснована в 1992 році, щоб пропагувати цінність жінок.

Найбільш відомий і важливий проект служіння розпочався в 1993 році, коли ФЖМС направила бригади з 10 японських волонтерів у 60 найбільш нужденних країн світу, щоб служити там протягом трьох років. Результатом були десятки поточних проектів служіння в цих країнах, починаючи з програм професійної підготовки й закінчуючи медичними клініками. З того часу ці японські волонтери продовжують служити цим країнам, здійснюючи періодичні візити й надаючи регулярні пожертвування на проекти служіння, які вони заснували там під час свого трирічного перебування.

Медичні бригади Лікарні Isshin

Заснована в 1978 році в Японії, Лікарня Isshin посилає медичні бригади в кризові райони Азії й Африки, та в Латинську Америку. Служба розпочала свою роботу в 1970-х роках із надання медичної допомоги прокаженим у Кореї і на Окінаві; потім бригади направлялися до в'єтнамських таборів біженців, нетрів Маніли, Центральноафриканської Республіки та Бразилії.

 Медсестра IRFF Рут Робінсон проводить вакцинацію дитини проти жовтої

Медсестра IRFF Рут Робінсон проводить вакцинацію дитини проти жовтої лихоманки в Кот-Д'Івуар, 1985 рік

Медичні бригади складаються з японських і корейських лікарів і медсестер. Об'єднуючи людей із давно ворогуючих народів, такі бригади допомагають подолати національні упередження, щоб служити вищому благу, тим самим утілюючи бачення доктора Муна щодо проектів служіння, які допомагають іншим, а також вирішують суперечки націй, рас і релігій.

Фонд волонтерської служби Aewon

Заснований у 1994 році в Кореї, фонд працює в основному в Кореї з програмами для літніх людей, потребуючих дітей, дитячих будинків та інвалідів. Він є активним членом Корейської ради волонтерських організацій. Проекти міжнародного служіння, засновані доктором Муном для надання допомоги в разі природних катастроф, епідемій, бідності й воєн, принесли надію й допомогу мільйонам людей, долаючи національні, расові й релігійні кордони.

2.1.11 Спорт

"Футбол – це спорт, де відбуваються змагання, і хтось виграє або програє, але він також має потенціал для значного впливу на країни і збільшення їхньої співпраці на шляху до миру. Я дізнався, що Чемпіонат світу дивилися в два рази більше людей, ніж Олімпіаду. Це дає уявлення про те, як багато людей по всьому світу люблять футбол. Тому, як і Олімпіада, він має право стати силою для поєднання країн, рас, релігій і культур. Я розглядаю футбол і мир між країнами як потенційно потужних партнерів".

Доктор Мун Сон-Мьон

Переваги спорту для здоров'я добре відомі. Але доктор Мун є головним прихильником спорту через своє бачення, що ворожнечу між націями, класами, релігіями й расами треба остуджувати не на полі бою, а на ігровому полі. Він також бачить спортивні заходи як ефективний спосіб достукатися до молодих людей, які природно реагують на цікаві заходи, як-от бойові мистецтва й спортивні змагання.

Футбол

Футбол є улюбленим заняттям в усьому світі і єдиним дійсно загальнопоширеним видом спорту. Таким чином, футбол є природним мостом між культурами, релігіями, расами, етнічними групами й націями. Доктор Мун вкладав кошти у футбол, виходячи зі свого бачення потужної об'єднуючої й миротворчої сили спорту і футболу зокрема.

Молодіжний футбольний турнір «Грай у футбол заради миру» в Києві

Молодіжний футбольний турнір «Грай у футбол заради миру» в Києві

Грай у футбол заради миру

Заснований у 2004 році як спеціальний проект Всесвітньої Асоціації неурядових організацій (ВАНГО), Грай у футбол заради миру сприяє встановленню миру шляхом організації молодіжних футбольних турнірів у конфліктних регіонах, співпрацюючи з місцевими спортивними асоціаціями. Дотепер футбольні миротворчі турніри відбулися в 35 країнах, включаючи Україну, Індію, Ізраїль, сектор Газа, Непал, Філіппіни, Анголу, Камбоджу і Конго. На додаток до спонсорства футбольних змагань, Грай у футбол заради миру вчить принципам етичної поведінки й чесності, які можуть бути застосовані в повсякденному житті за межами футбольного поля. Робота в команді, самоконтроль, мирне врегулювання міжособистісних конфліктів і взаємоповага – ось деякі з принципів, яким навчаються як молоді люди, так і професійні гравці.

«Грай у футбол заради миру», Київ, 2006 рік

«Грай у футбол заради миру», Київ, 2006 рік

Футбольний фонд Sun Moon: професійні футбольні клуби в Кореї і Бразилії

В інтересах сприяння футболу як єдиному по-справжньому міжнародному виду спорту, який здатен об'єднати світ, доктор Мун заснував професійні футбольні клуби в Кореї і Бразилії: ФК Іл Нва в Кореї, і ФК Sorocaba в Бразилії.

У 2005 році на знак визнання підтримки доктора Муна футболу в Кореї, його головний радник Квак Чонг-Хван був обраний президентом вищої футбольної ліги в Кореї – Корейської професійної футбольної ліги.

[Українська команда на турнірі «Грай у футбол заради миру» в Кореї, 200!](#)

Українська команда на турнірі «Грай у футбол заради миру» в Кореї, 2005 рік

Турніри Кубка за мир Sun Moon

Заснований у 2002 році, Кубок за мир Sun Moon є міжнародним футбольним турніром, який щорічно проводиться в Кореї. У його рамках проводяться такі турніри, як Чоловічий Кубок за мир і Жіночий Кубок Королеви миру. Кубок за мир Sun Moon сприяє миру в усьому світі через футбольні матчі, долаючи бар'єри ідеологій і релігій. У 2006 році був проведений перший Кубок Королеви миру із залученням професійних жіночих футбольних клубів з усього світу. Своєю присутністю його підтримав "Король футболу" Пеле, який раніше займав пост міністра Департаменту спорту в Бразилії і був названий "футболістом століття" за версією ФІФА. Кубок за мир народився з бажання подолати ідеологічні розбіжності між націями та поєднати раси й релігії. Кубок за мир прагне об'єднати всіх людей у світі в ім'я футболу як миротворчого спорту, і утвердитися в якості великого фестивалю істинного миру, який характеризується чесною грою й справжньою спортивною майстерністю. Мета Кубка за мир полягає у використанні енергії й величі футболу, найпопулярнішого міжнародного спорту, заради єдності людства й реалізації миру у всьому світі.

[Переможець турніру Кубка за мир 2003 отримує нагороду](#)

Переможець турніру Кубка за мир 2003 отримує нагороду

[Гус Хіддінк, тренер Кореїської національної збірної з футболу](#)

Гус Хіддінк, тренер Кореїської національної збірної з футболу на чемпіонаті світу (2002) і ПСВ Ейндговен на Кубку за мир (2003)

Я хотів би подякувати пану Муну, який є ініціатором цього чудового світового турніру. Не лише спорт зібрав нас разом; основою нашої зустрічі є мир.

Бойові мистецтва

Бойові мистецтва були початково створені в стародавній Азії для забезпечення стабільності й миру в суспільстві. Відроджуючи цю їхню початкову мету, доктор Мун є головним спонсором програм і заходів бойових мистецтв. Він визнає бойові мистецтва як особливо важливий метод роботи з молоддю. Бойові мистецтва є унікальним захоплюючим видом спорту, що надихає і збагачує молодих людей, допомагаючи розвивати лідерські здібності. І навіть члени банд можуть учитися принципам, що допомагають змінювати їхній характер, а не тільки розвивати фізичні здібності.

[Секція бойового мистецтва Тонгіл Мудо в Києві, 2004 рік](#)

Секція бойового мистецтва Тонгіл Мудо в Києві, 2004 рік

Федерація єдиноборств за мир у всьому світі

Заснована в 1997 році, Федерація єдиноборств за мир у всьому світі пропагує бойові мистецтва як спосіб досягнення єдності душі і тіла на індивідуальному рівні, щоб дати молодим людям здоровий вихід їхньої молоді енергії і можливість навчитися етичним принципам, а також сприяє миру в усьому світі через міжнародні турніри. Делегати з 70 країн, у тому числі майстри з основних шкіл бойових мистецтв, були присутні на інавгурації в 1997 році. Унікальність Федерації в тому, що вона заохочує членів вивчати й практикувати різні стилі бойових мистецтв і підтримує програми, які об'єднують сильні сторони окремих шкіл бойових мистецтв.

Міжрелігійний спортивний фестиваль за мир

Це глобальний міжконфесійний та міжкультурний спортивний захід, що проводиться раз на два роки. Юні спортсмени й спортсменки з різних країн світу, зокрема України, беруть участь у фестивалі у дусі змагань і співробітництва як представники своєї релігії, культури й нації. Під час Фестивалю спортсмени мають можливість відвідати культурні програми, навчальні семінари та проекти служіння. Ці заходи сприяють зміцненню духу дружби й співпраці.

Колишній міністр спорту Бразилії Пеле відвідав доктора Муна в Кореї. Він визнав, що «Спортивний фестиваль представляє спорт як засіб сприяння дружбі й миру. Це відмінна можливість для молодих спортсменів усіх культур зробити внесок у побудову духу миру». Міжрелігійний спортивний фестиваль за мир закликає спортсменів використовувати і вкладати свої таланти за межами спортивних змагань, створюючи унікальні можливості, які сприяють більш глобальному мисленню.

4 червня 2002 року король футболу Пеле відвідав резиденцію доктора М
4 червня 2002 року король футболу Пеле відвідав резиденцію доктора Муна в Кореї

2.1.12 Здоров'я

"Тіло є вмістилищем для зберігання здорового духу. Для нас важливо старанно тренувати тіло і піклуватися про своє здоров'я".

Доктор Мун Сон-Мьон

Визнаючи цінність як східної, так і західної медицини, д-р Мун профінансував кілька новаторських освітніх програм і заснував дві лікарні, де використовують передові розробки зі східної й західної медицини.

Лікарня Cheong Shim у Чонп्योंг, Корея

Заснована в 2003 році, лікарня Cheong Shim є однією з небагатьох лікарень на Сході, які надають повний спектр послуг як західної, так і східної медицини. Лікарня з її найсучаснішим медичним устаткуванням розташована у двох годинах їзди від Сеула в красивому гірському районі Чонп्योंг. При надходженні в лікарню пацієнти вибирають, якого лікаря вони хочуть: західного, східного чи обох.

Лікарня стоїть поруч із відомим Духовним тренувальним центром Чонп्योंг, де тисячі людей з усього світу прагнуть духовно зцілитися від своїх хвороб. Лікарня унікальна ще й тим, що визнає обґрунтованість духовного зцілення і вважає його невід'ємною частиною своєї лікувальної практики.

[Лікарня Cheong Shim у Чонп्योंг, Корея](#)

Image not found or type unknown

Лікарня Isshin, Японія

Заснована в 1978 році, лікарня Isshin є однією з небагатьох японських лікарень, яка об'єднує як східну, так і західну медицини. Лікарня також координує медичне обслуговування за кордоном, посилаючи бригади лікарів та медсестер до найбільш необхідних районів світу.

Аспірантура альтернативної медицини при Бріджпортському університеті, Коннектикут, США

Аспірантура Бріджпортського університету завдяки гранту від Академії професорів за мир у всьому світі пропонує освіту з альтернативного східного й західного медичного лікування, включаючи вчені ступені з акупунктури, натуропатії та хіропрактики.

Корисні для здоров'я напої компанії Il Nwa, Корея

У 1970 році д-р Мун заснував компанію Il Nwa з виробництва чаю та оздоровчих напоїв із женьшеню – найкориснішої на Сході лікарської рослини. Сьогодні Il Nwa є однією з найбільших у світі компаній із виробництва женьшеню, яка використовує виключно корейський женьшень як найбільш сильнодіючий. На додаток до женьшеневого чаю й безалкогольних напоїв, Il Nwa виробляє широкий спектр інших напоїв для здоров'я, включаючи популярний McCol – смачний альтернативний безалкогольний напій, зроблений із ячменя на основі корисного корейського традиційного напою.

[Доктор і пані Мун відвідують фабрику з виробництва McCol](#)

Доктор і пані Мун відвідують фабрику з виробництва McCol

2.2. Сприяння вирішенню конфліктів

Доктор Мун відкрив для нас нове бачення миротворчості. Щоб глибше зрозуміти засади цього бачення, звернемося до його філософії.

Неодмінно настане час, коли мета історії буде досягнута і на землі запанують мир та єдність. Але на шляху, яким людству необхідно пройти заради здійснення цієї мети, конфлікти та війни неминучі. Для того щоб швидше дістатися бажаного пункту призначення, ми повинні навчитися вирішувати конфлікти правильним чином. За твердженням доктора Муна, говорячи глобально, метою Першої і Другої світових воєн був поділ земної кулі на комуністичний та демократичний блоки. Мирне співіснування цих двох сфер влади, які мають протилежні цілі, було просто неможливим. Холодна війна могла вибухнути Третьою світовою і призвести до ядерної катастрофи. Але доктор Мун прагнув перемоги в цій війні шляхом винятково внутрішньої, ідеологічної боротьби без застосування зброї, результатом якої мало бути добровільне підкорення комуністичного світу та об'єднання всього людства в найкоротший термін. Отже, він бачив мету цього світового конфлікту в об'єднанні двох світів і втіленні всесвітнього миру.

Доктор Мун у жодному разі не ідеалізував демократію. Він уважав її милицею на шляху до ідеального світу. Він спирався на демократію в процесі досягнення вищої мети. При цьому він розумів, що будь-які критерії добра і зла, прийняті в процесі історії, не абсолютні, а відносні. Наприклад, коли Америка почала війну в Іраку, він засудив її дії. І навпаки, він схвалював той факт, що Радянський Союз боровся з фашизмом у Другій світовій війні. Називаючи комунізм і демократію братами, доктор Мун наголошував, що ідеальним світ стане тільки тоді,

коли вони припинять сваритися, помиряться і об'єднуються заради цієї мети. Разом із тим слід зазначити, що доктор Мун завзято боровся з комуністичною ідеологією саме через її атеїстичну складову і ніколи не вважав мешканців Радянського Союзу своїми ворогами.

Після падіння фашизму в 1945 році роль найбільш витонченого, підступного і завуальованого світового зла випала комунізму. Його заручником згодом стала добра половина людства. Доктор Мун розумів, що в протистоянні зі світовим комунізмом буде дуже не просто знайти важелі, які змусять комуністів відмовитися від застосування сили і сісти за стіл переговорів. Потрібно було встановити баланс сил, адже лише сильна країна може бути мирною. Холодна війна тривала довго і деколи протистояння було занадто напруженим. Мирне падіння комунізму, без застосування ядерної зброї, потребувало дуже великих жертв. Часто саме доктор Мун разом із своїми послідовниками перебували на передовій лінії цієї боротьби, ризикуючи життям. У сімдесяті та восьмидесяті роки трагічно загинуло більше дванадцяти товаришів доктора Муна, які допомагали йому в ідеологічній боротьбі з комунізмом. Давайте разом зануримось в обставини того часу і подивимось на те, що відбувалося за кулісами сцени світових подій.

2.2.1. Вибори Президента США

Всесвітня комунізація і криза, створена політикою президента Картера

Мун Сон Мьон приїхав до Сполучених Штатів 18 грудня 1971 року. Його приїзд в Америку мав на меті виконання двох місій: зірвати амбітні плани Радянського Союзу щодо всесвітньої комунізації і продовжити звільнення всього комуністичного світу, використовуючи для цього США як плацдарм. Щоб зробити це, він повинен був мобілізувати США (зокрема президента), аби отримати переважаючу силу і перемогти комунізм.

Для реалізації поставленого завдання доктор Мун прагнув залучити президента Річарда Ніксона (1969-74рр.), однак Ніксон зазнав невдачі. Радянський рух за всесвітню комунізацію скористався падінням Ніксона і принагідно активізував свою справу на глобальному рівні, змітаючи все на своєму шляху.

Як ліберальний демократ, президент Джиммі Картер (1977-81рр.) наївно не розумів реалій комунізму. Доктор Мун твердо вірив, що «тільки США можуть захистити демократичний світ від комуністичної загрози». У ті роки в більш ніж половині своїх виступів він різко критикував політику президента Картера. Безсумнівно, нищівна критика доктора Муна дійшла до відома президента Картера. Насправді, адміністрація Картера вже тоді вирішила звинуватити доктора Муна, використавши для цього всі можливі підстави, і відправити його до в'язниці. Зрештою, доктор Мун був запроторений у Виправну інституцію Денбері в липні 1984 року.

Чому ж тоді доктор Мун займав таку жорстку позицію до адміністрації Картера? Насправді, у нього не було вибору. Щоб пояснити це, розглянемо декілька прикладів.

У липні 1979 року під час громадянської війни в Нікарагуа ліві почали революцію. Віддана група комуністичних прихильників – Сандіністський фронт національного визволення – створив революційний уряд, і Нікарагуа стала другою країною, яка закріпила комуністичний плацдарм на американському континенті. Потім, спільно з Кубою і Радянським Союзом, режим сандіністів допомагав поставляти зброю комуністичному партизанському руху в сусідньому Сальвадорі та інших країнах Центральної й Південної Америки. Це похитнуло мир у Центральній і Південній Америці.

Раніше, у березні, революція спалахнула в Ірані. Антикомуністична монархія Пехлеві, яка з розумінням ставилася до американських інтересів, була скинута, а на її місце став антиамериканський фундаменталістський ісламський режим Аятолли Хомейні.

У грудні того ж року 150-тисячне військо Радянської регулярної армії без попередження вдерлося до Афганістану, де був створений радянський маріонетковий режим Кармаля. Цей інцидент був, звичайно, немов ляпас по обличчю Картера.

Починаючи з грудня 1978 року, в'єтнамські комуністичні війська за підтримки Радянського Союзу почали вторгнення в Камбоджу. Прокитайський уряд Камбоджі був повалений і на його місці був створений уряд, який симпатизував В'єтнаму.

Сталися також інші інциденти. У 1975 році Народний рух за звільнення Анголи за підтримки з боку Радянського Союзу встановив соціалістичний уряд. Після цього Куба, як «авангард» Радянського Союзу, різко збільшила свою активність.

Активізувавши діяльність з "експорту революції", Куба направила підрозділи до десяти країн, включаючи Анголу, Ефіопію, Мозамбік і

Конго. На Аравійському півострові під радянський контроль потрапив Південний Ємен, який загрожував безпеці морських шляхів нафтовидобувних країн Близького Сходу.

Споглядаючи огульне поширення комунізму у світі, доктор Мун не міг залишитися осторонь. Радянська стратегія всесвітньої комунізації поширювалася немов великий орел розправляє свої масивні крила. З кожним днем Радянський Союз тріумфував у дедалі більшій кількості країн по всьому світу: на Близькому Сході, в Азії, Африці, Центральній і Південній Америці. Якщо б Південна і Центральна Америка опинилися під радянським впливом, комунізація Сполучених Штатів була б просто питанням часу.

Тож доктор Мун благав день за днем: «Боже, пошліть Сполученим Штатам президента, який зможе зупинити хвилю комунізму й визволити демократичний світ. Хто може бути такою людиною?" Він отримав відповідь у вигляді одкровення. Людиною, на яку вказало Небо, був Рональд Рейган.

Рональд Рейган

Одного дня доктор Мун покликав доктора Пак Бо-Хі, видавця Ньюс Ворлд, і сказав: "Якщо президента Картера переоберуть на другий термін, комунізація світу неминуча. Наступний президент Сполучених Штатів триматиме долю світу у своїх руках. Небо обрало Рональда Рейгана. Саме від нас залежить те, чи буде він обраний на наступних виборах. Для цього я збираюся інвестувати всі наші фінансові й людські ресурси, не шкодуючи ні репутації, ні навіть свого життя".

[Доктор Пак Бо Хі зустрічається з кандидатом у президенти Рейганом](#)

Доктор Пак Бо Хі зустрічається з кандидатом у президенти Рейганом

Рональд Рейган мав кілька недоліків, принаймні тих, які стосувалися його обрання на посаду президента. По-перше, йому було сімдесят

років. В історії США ще ніколи не було президента в такому похилому віці. По-друге, він до цього вже двічі балотувався на посаду президента. Так що ніхто в ЗМІ не сприймав його всерйоз як кандидата в президенти. По-третє, він був відомим крайнім консерватором. Американці, як правило, уникають обрання екстремістів, як від лівих, так і від правих.

З іншого боку, йому, як президенту, для рішучої боротьби й подолання комунізму, став би в пригоді такий ультраконсервативний ухил. По-четверте, він був актором. Незалежно від того, наскільки щиро він би висловлювався, людям було б важко сприймати його як серйозного політика. І головний недолік у тому, що президент Картер був діючим. Історія свідчить, що такий кандидат має абсолютну перевагу на президентських виборах у США.

Доктор Мун доручив доктору Пак Бо-Хі повідомити кандидата в президенти Рейгана про Божий задум. Щоденна газета Ньюс Ворлд була заснована в Нью-Йорку доктором Муном у 1976 році. Доктор Пак зв'язався з Жозетт Шайнер (яка пізніше стала заступником завідуючого редакцією Вашингтон Таймс). Як кореспондент у Білому домі, вона була призначена супроводжувати кандидата в президенти від Республіканської партії. Вона влаштувала зустріч із Рейганом. Доктор Пак зустрівся з ним і пояснив, наскільки активно Ньюс Ворлд його підтримує.

Прогноз: "Переконалива перемога Рейгана"

З настанням жовтня 1980 року ситуація довкола виборів, які мали вирішити долю світу, загострювалася. За всіма опитуваннями чинний президент упевнено лідирував. Крім того, радянський КДБ заздалегідь мобілізував ліві сили в Америці, щоб не допустити перемогу Рейгана. Ключем до успіху їхнього плану всесвітньої комунізації було переобрання президента Картера. Ліві мобілізували людські ресурси й величезні суми грошей для систематичної кампанії з поширення неправдивої інформації. Через таку підступну тактику Кандидат Рейган став об'єктом численних особистих нападок, які мали підірвати його

репутацію.

Рональд Рейган показує «Ньюз ворлд» із заголовком «Переконлива пере

Рональд Рейган показує «Ньюз ворлд» із заголовком «Переконлива перемога Рейгана»

Рейган послідовно обстоював дві основні теми: (1) сильна Америка (реорганізація збройних сил США), і (2) зниження податків і скорочення кількості урядовців. Він стверджував, що сильні США повинні підтримувати мир в усьому світі, і що послідовне зниження корпоративного і прибуткового податку буде стимулювати економічну активність, що природно зможе привести до збільшення податкових надходжень. Останнє положення вказало шлях до справжньої капіталістичної економіки і є суттю знаменитої економічної теорії Рейгана, яка стала відома як "рейганоміка".

Коли передвиборні перегони вступили в заключну стадію, особиста критика й ворожі випадки чинили дедалі більше перешкод табору Рейгана. Песимістичний прогноз, що Рейган не має жодних шансів на успіх, повільно поширився по всій території Сполучених Штатів. Жоден політолог в усій Америці не передбачав перемогу Рональда Рейгана. Проте, третього листопада, за день до виборів, доктор Мун доручив надрукувати прогноз, що Рональд Рейган переможе з великим відривом.

Доктор Пак прибув у нью-йоркський офіс Ньюс Ворлд, скликав засідання редколегії і передав бажання доктора Муна. Він дав указівку якомога швидше написати чернетку статті. Редакція продемонструвала крайнє небажання слідувати цій ідеї, стверджуючи, що такий прогноз виставить Ньюс Ворлд посміховиськом. Був написаний чорновий варіант, який говорив про можливість перемоги. Це було далеко від твердження про переконливу перемогу. Коли д-р Пак показав цей чорновий варіант доктору Муну, він відразу сказав: "Така стаття варта лише сміття" і швидко викинув папір у кошик. Потім доктор Мун сказав,

що обрання Рейгана є шляхом запобігання Третій світовій війні.

Доктор Пак Бо Хі

Доктор Пак Бо Хі

Доктор Пак повернувся в редакцію і зібрав співробітників. Він сказав їм: «Ньюс Ворлд була заснована доктором Муном. Давайте сьогодні беззастережно виконаємо лише одне його прохання, навіть якщо це наш останній випуск. Якщо померати, то з музикою. Будь ласка, будьте мужніми. Уявіть, що це початок Третьої світової війни, і зробіть цей неймовірний випуск, який вразить світ і запам'ятається в історії». Члени редакції були зворушені цими словами. Вони працювали разом усю ніч, щоб випустити газету з революційним заголовком: "Прогноз Ньюс Ворлд: Переконлива перемога Рейгана".

Як з'явився сороковий президент Сполучених Штатів

Преси друкували всю ніч. О п'ятій годині ранку газету мали розповсюдити в Нью-Йорку. Посеред ночі доктор Пак відправив один пакунок на літаку в Лос-Анджелес, який мали передати Жозетт Шайнер, репортеру в передвиборному штабі Рейгана. Разом із пакунком доктор Пак відправив інструкцію для неї, щоб вона спозаранку дала одну газету Рейгану. Настало четверте листопада – день виборів. Рейган отримав газету під час робочого сніданку. Перше, що він зробив, це широко відкрив очі від подиву. Широко посміхнувшись, він відверто зрадів такому заголовку. З газетою в руках він підхопився і пройшов у прес-центр, залишивши свій сніданок на столі.

Прес-центр був переповнений журналістами з усього світу. Не кажучи ні слова, Рейган показував їм Ньюс Ворлд. Журналісти були вражені. Як може фотограф пропустити таку нагоду? Фотографії розлетілися по всьому світу через інформаційні агентства, зокрема «Юнайтед-Прес-Інтернешнл». Що більш важливо, усі основні телеканали США мали там своїх операторів. Сцени з цієї імпровізованої прес-конференції трансливалися по всій країні.

Тож, ранком у день виборів 240 мільйонів американців здивовано дивилися на заголовок "Переконлива перемога Рейгана", який майорів на телеекранах. Їхньою реакцією, напевно, було: "Що? Рейган уже виграв? Невже вибори закінчилися? Я ще навіть не проголосував. Що тут відбувається?"

Почалося сум'яття. Насправді, всі досить чітко побачили на телеекранах слова «Переконлива перемога Рейгана», але слова "Прогноз Ньюс Ворлд" були замалі, щоб розібрати їх на телевізійному екрані. Ця маленька подія ранком у день голосування викликала досить цікавий психологічний ефект по всій Америці. Виникло свого роду очікування, що Рейган переможе на виборах. Звичайно, кожен хоче бути на боці переможців, але американцям особливо притаманна така схильність. Таким чином, вони пішли на свої виборчі дільниці та віддали свої голоси за переможця – Рональда Рейгана.

Це була неперевершена передвиборна стратегія. Один політичний коментатор назвав її «абсолютно геніальною стратегією». У ту ніч, станом на десяту вечора, було вже очевидно, що Рейган здобув перемогу. Об одинадцятій, як і передбачала Ньюс Ворлд, Рейган здобув повну перемогу. Сталося чудо: з 538 голосів у колегії виборців, Рейган отримав 489.

2.2.2. Стратегічна оборонна ініціатива

У березні 1983 року президент Рейган представив Стратегічну оборонну ініціативу (COI) – оборонний проект, який мав використовувати наземні та космічні системи для захисту Сполучених Штатів від ураження стратегічними ядерними балістичними ракетами. Рейган уважав, що цей захисний щит зробить ядерну війну неможливою. Але противники, які не вірили, що ця технологія може спрацювати, охрестили COI "Зоряними війнами" і стверджували, що технологічна задача була недосяжною. Радянський Союз був занепокоєний можливими наслідками COI; його очільник Юрій Андропов сказав, що вона поставить "увесь світ під загрозу". З цих причин, Девід Герген, колишній помічник президента Рейгана, вважає, що в ретроспективі COI прискорила закінчення Холодної війни.

Вашингтон Таймс і COI

Доктор Мун розумів справжню природу комунізму й Радянського Союзу краще, ніж будь-хто інший. Більше того, він наскрізь бачив радянську стратегію всесвітньої комунізації. Він зазначав, що "комуністична ідеологія дозволяє її прихильникам зробити будь-який учинок, навіть якщо він призведе до втрати людського життя. Навіть якщо це означатиме повне знищення Сполучених Штатів або принесення в жертву половини людства, комуністична ідеологія здатна на такі речі. Комуністи не коливатимуться, якщо на меті стоятиме всесвітня комунізація. Така реальність повністю узгоджується зі стратегією поширення комунізму, яку обстоював В. І. Ленін: «Мета виправдовує засоби». Якщо Радянський Союз побачить хоч якийсь шанс на перемогу в ядерній війні, він буде працювати, щоб виробити у два або три рази

більше ядерної зброї, ніж Сполучені Штати, навіть якщо для цього він буде змушений пожертвувати всією своєю внутрішньою економікою. Не може бути жодних сумнівів, що він здійснить випереджувальний удар, якщо з'явиться така можливість. Результатом буде війна, яка зруйнує всю планету. Нинішня стримувальна політика Сполучених Штатах приписує завдати ядерного удару у відповідь у разі превентивного удару СРСР. Така політика приречена на провал", - попереджав доктор Мун. - "Ви [США] повинні розробити нову стратегію, яка захистить вас від радянських МБР [міжконтинентальних балістичних ракет], не даючи їм можливості дістатися американської землі. Інакше, не тільки Сполучені Штати, але й увесь вільний світ буде знищений".

Приблизно в цей час, ніби в підтримку того, про що говорив доктор Мун, у США почали з'являтися поштовхи до нової стратегічної концепції. Генерал-лейтенант Даніель О. Грем, колишній заступник директора ЦРУ, назвав цю концепцію «Висока межа». Висока межа передбачала багатоступеневу загрозу, яка перетинатиме висотний простір між СРСР і США, з використанням супутників, оснащених комп'ютерами та високими технологіями. Відповідно до цієї ідеї, 432 супутники, відправлені в космос, утворять мережу і будуть виявляти ядерні ракети, запущені Радянським Союзом. Після виявлення ці ракети будуть знищуватися з супутників легкими штурмовими ракетами. Будь-які ядерні ракети, які подолали цей перший рівень захисту, будуть знищуватися в космосі космічними лазерами. Нарешті, будь-які ракети, яким удалося пройти другий рівень захисту, при вході в атмосферу будуть знищені штурмовими ракетами й лазерами наземного базування. Іншими словами, всі ракети, запущені з Радянського Союзу, були б виявлені й знищені ще до потрапляння на територію США. Така концепція є дуже ретельною оборонною стратегією.

Раніше суть стратегії США в разі ядерного конфлікту з Радянським Союзом була відома як ВГЗ (взаємне гарантоване знищення). Ця стратегія була розроблена, щоб відвернути можливість ядерної війни, використовуючи заходи у відповідь: якщо одна сторона атакує, інша – завдає удар у відповідь. Простіше кажучи, якщо СРСР нападе першим,

США, безумовно, діятиме взаємно.

Оскільки пропозиція Висока межа була дуже революційною, опозиція до неї також була потужною й інтенсивною. Якби ця ініціатива була успішно впроваджена, жодна з ядерних ракет Радянського Союзу, скільки б їх не створили, не змогла б уразити материкову частину США. Отже, весь його арсенал став би купою непотребу, і що більш важливо, радянська стратегія всесвітньої комунізації заглухла б немов човен, який сів на мілину. Щоб уникнути цього, радянський КДБ використав усі можливі засоби, аби активізувати рух, який зміг би заблокувати ініціативу Висока межа.

Тоді доктор Мун прийняв рішення. "Я створив Вашингтон Таймс саме для такої нагоди", - сказав він. - "Настав час для Вашингтон Таймс узятися за справу". "Ця боротьба буде мати історичний характер", - додав він. - "Цей бій вирішить, житиме чи помре людство в цьому столітті. Не втрачайте шанс, який дав нам Бог".

Він доручив доктору Паку, як президенту корпорації Вашингтон Таймс, взяти ініціативу на себе. Таймс почав безпосередньо атакувати КДБ і ліберальні американські ЗМІ, детально викриваючи радянські махінації. Кампанія у ЗМІ, зрештою, принесла свої плоди, сформувавши нову національну думку, що СОІ може врятувати Америку. Президент Рейган скористався цією хвилею громадської думки. У національному телевізійному зверненні до народу 23 березня 1983 року Рейган оголосив про свій намір офіційно зробити концепцію Високої межі основою оборонної політики США, назвавши її Стратегічною оборонною ініціативою. Ця заява ознаменувала значні зміни в ядерній стратегії США, а саме: перехід від зосередження на загрозі ВГЗ до мирного стратегічного підходу з акцентом на оборону. Наголошуючи на тому, що СОІ є суто оборонною стратегією, він запропонував Радянському Союзу наслідувати цей приклад і також розробити схожу оборонну ініціативу. З цієї точки зору, його промова була дуже етичною і високоморальною заявою. Хоча опозиція часто висміювала Рейгана як "прибічника військової експансії", факт залишається фактом, що етичні й моральні

переконання проходили червоною ниткою через його висловлювання.

Радянський Союз побудував такий потужний ядерний арсенал до кінця 1970-х років, що це, безсумнівно, послужило чинником, який змусив США прийняти радянський захват Афганістану в 1979 році та обмежити американську реакцію до стриманих, символічних виразів несхвалення, зокрема організацію західного бойкоту Олімпіади 1980 року в Москві. Вклавши чимало часу й зусиль у нарощування свого військового потенціалу в 1960-х і 70-х роках, Радянський Союз отримав беззаперечну перевагу над США в плані ядерної вогневої моці. Проте, у 1980-х роках радянська економіка почала демонструвати ознаки виснаження, і великі військові витрати були б неможливі. Крім того, боротьба з афганськими партизанами призвела до великих людських і фінансових утрат, і підтримка країн-сателітів у комуністичній імперії стала для нього важким тягарем. Обидва чинники справили серйозний вплив на радянську економіку.

У той час СРСР не вистачало економічної гнучкості, щоб кинути виклик програмі СОІ й долучитися до гонки космічного озброєння, до того ж він програвав за рівнем технологічних розробок. У певному сенсі можна сказати, що падіння Радянського Союзу почалося в день оприлюднення Рейганом програми СОІ. У березні 1985 року Генеральний секретар Михайло Горбачов розпорядився зробити розширений аналіз, щоб визначити, чи можливо було висунути СОІ контрстратегію. Було вже ясно, що якщо його країна сліпо кинеться в гонку озброєнь, змагаючись із СОІ, і без того вже крихка економіка буде повністю зруйнована. Горбачову не залишалося вибору, окрім як змінити радянську стратегію із всесвітньої комунізації на співіснування з США. Результатом була гласність і перебудова, а також нова військова політика, спрямована на роззброєння.

Коли настав кінець радянської імперії, у лютому 1993 року Олександр Безсмертних, колишній заступник міністра закордонних справ за часів Горбачова, відвідав Сполучені Штати на запрошення Прінстонського університету. Під час міжнародного симпозіуму на тему «Кінець

Холодної війни» він однозначно заявив, що «СОІ змусила Радянський Союз відмовитися від військової експансії».

У своїх мемуарах Рейган визнав, що без підтримки Вашингтон Таймс, програма СОІ ніколи не побачила б денного світла. 1 листопада 1983 року Вашингтон Таймс зайняла активну позицію, надрукувавши повноколірну статтю про систему протиракетної оборони космічного базування, яку запропонувала адміністрація Рейгана. У статті містився дуже схвальний відгук про цю ініціативу і про одного з ключових прихильників проекту, генерал-лейтенанта Даніеля О. Грема. [11] У своїй редакційній політиці Таймс послідовно й наполегливо виступала за розвиток системи. [12] Справді, коли президент Рейган оприлюднив план щодо СОІ в телезверненні від 23 березня 1983 року, Таймс висловила думку, що це звернення було "можливо найкращим виступом президента Рейгана". Передовиця від 23 березня підтвердила, що ідея космічного щита "привертала наш інтерес і мала підтримку протягом декількох місяців". Вона також назвала СОІ потенційним важелем на майбутніх переговорах про обмеження озброєнь із Радянським Союзом. [13]

Такий активний публічний захист відрізнявся від позиції Нью-Йорк Таймс, яка рішуче закликала до стримування розвитку СОІ. [14] Ведучи дискусію, Нью-Йорк Таймс очорняла як саму програму, так і позицію Рейгана щодо її розвитку й розгортання, використовуючи таку термінологію, як "план, побудований на піску; проекції фантазії в політику", "наукова фантастика", "небезпечна примха", і зробила висновок, що в слухачів склалося враженням, ніби СОІ – це "необачна пригода, яка спричинить руйнівну гонку наступальних і оборонних озброєнь". [15]

Незалежно від результатів внутрішньої дискусії щодо ефективності СОІ, факт залишається фактом, що непохитна відданість президента Рейгана цій програмі (і підтримка його позиції такими виданнями, як Вашингтон Таймс) зіграла ключову роль у тому, щоб змусити

Радянський Союз відмовитися від перспективи досягнути ядерної переваги чи скласти хоча б противагу по відношенню до США. [16] Саме ця зміна позиції з боку Радянського Союзу більше, ніж будь-що інше, привела до закінчення Холодної війни.

2.2.3. Виведення радянських військ з Афганістану

З кінця 1970-х до початку 1980-х уся земна куля була охоплена вогнем через пряму або непряму агресію комуністичних сил. За часів адміністрації Картера Радянський Союз направив близько 150 тисяч військових в Афганістан і створив там маріонетковий уряд. Комуністичні революції спалахнули в Африці – в Анголі, Мозамбіку, Ефіопії тощо. У Центральній Америці Нікарагуа слідом за Кубою також стала соціалістичною країною, і комуністична загроза підібралася майже до кордонів США. Усі ці конфлікти були, звичайно, ланками в радянській стратегії всесвітньої комунізації, і природно впливали з доктрини Брежнєва: жодна країна, яка потрапила під комуністичний контроль, не повинна бути втрачена на користь Заходу; більше того, комуністична революція повинна агресивно експортуватися в капіталістичні країни.

У відповідь на цю доктрину, президент Рейган заявив, що Америка підтримуватиме всі країни вільного світу в їхніх антикомуністичних заходах. Він також заявив, що Америка несе моральну відповідальність сприяти будь-якій боротьбі за свободу, а також підтримувати всі вільні народи та їхні організації. Навіть якщо боротьба за свободу прийняла, наприклад, форму партизанської війни, уряд США все одно був зобов'язаний підтримувати тих, хто здійснює боротьбу.

Ця мужня заява викликала шалений опір і зневагу з боку ліберальних засобів масової інформації. Проте Вашингтон Таймс підтримала доктрину Рейгана. Насправді, вона пішла ще далі, стверджуючи, що

найбільш ефективна й сучасна американська зброя повинна поставлятися таким борцям за свободу, як-от Жонасу Савімбі (лідеру антикомуністичного Народного Союзу за повне звільнення Анголи) і моджахедам в Афганістані. Вона стверджувала, що інакше вони просто не зможуть боротися проти радянських танків і винищувачів МіГ. Вона тиснула на уряд із тим, щоб він зайняв рішучу позицію щодо цього питання, і закликала його надати моджахедам портативні ракетні комплекси земля-повітря Стінгер, які дали б їм змогу збивати в Афганістані радянські МіГи та штурмові вертольоти.

Рейган щиро вітав таку пропозицію. Що саме поставило радянські війська в Афганістані на коліна, а потім змусило їх збирати клунки? За допомогою близько двохсот ракетно-зенітних комплексів Стінгерів, які починаючи з 1986 року поставлялися Штатами, партизанські сили перейшли в наступ. У цьому й полягає причина того, чому радянські війська почали відступати. Виведення військ розпочалося 15 травня 1988 року і було завершене згідно з графіком 15 лютого 1989 року. [1] Це був перший радянський відступ із часів Другої світової війни.

З початку вторгнення радянські війська понесли неприпустимо велику кількість утрат. Офіційно загинуло близько 15 тисяч радянських солдат. Кількість жертв серед афганського населення, за оцінками, склала близько 1 млн. осіб, включаючи цивільних (це близько 9 відсотків населення). [2, 3] Кількість афганських біженців у Пакистані й Ірані доходила до 5,5 млн., тоді як біженців, які залишилися в країні, було 2 млн. В афганського народу ця війна викликала велику образу на радянських людей.

Через цю поразку радянських регулярних військ, структура й компонування радянського панування стали мінятися по всьому світу. У різних театрах збройних конфліктів борці за свободу перейшли в наступ, а радянські війська почали відступати. В Анголі сили на чолі з Савімбі завдали важких утрат кубинським солдатам, яких було направлено на допомогу армії комуністичного уряду (НРЗА). Зрештою, кубинські війська були виведені.

У 1978 році, лише три роки після падіння В'єтнаму, Радянський Союз продовжував розширення свого впливу і влади в Африці, Азії, Північній та Південній Америці. Десять років по тому, у 1988 році Радянський Союз пішов на безпрецедентний крок: уперше з 1917 року він вивів свої війська з держави-сателіту. У тому ж році альтернативні, демократично орієнтовані політичні рухи стали гравцями на політичному полі СРСР і радянських сателітів – Польщі та Угорщини. З 1988 року вільна альтернативна преса почала конкурувати з «Правдою» і «Известиями». Радянський Союз відмовився від підтримки доктрини Брежнєва і національно-визвольних рухів. Натомість, нове керівництво заклиало до запровадження вільної ринкової економіки і до свободи релігії.

Доктор Мун точно передбачив час падіння комунізму в промові під назвою "Шлях відновлення", яку він дав у Парижі у квітні 1972 року: «Комунізм упаде на 70-й рік свого правління. Ось значення 1978 року. Почавшись у 1917 році, комунізм зможе протриматися близько 60 років, досягнувши свого піку. Тож, 1978 рік є розмежувальним, після якого комунізм почне занепадати; на 70-му році він буде повністю зруйнований. Це так. Тому для прибічників комунізму зараз якраз час від нього відмовитися». [4]

Після сімдесяти років вражаючого розповсюдження нищівної ідеології, Радянська мрія дійсно була "повністю зруйнована". Зроблений у 1972 році прогноз доктора Муна, що в 1978 році комунізм досягне свого піку, а в 1988 році "зруйнується", виявився напрочуд точним.

За цими перемогами стоять певні жертви. 9 жовтня 1987 року кореспондент і кінорежисер Вашингтон Таймс Лі Шапіро та його звукооператор Джеймс Ліндроф були вбиті кулеметним вогнем з Радянського вертольота під час зйомок моджахедів в Афганістані. Раніше, Лі Шапіро зняв документальний фільм про борців за свободу Нікарагуа, який отримав багато відгуків у Сполучених Штатах і навіть схвалення Білого дому. Смерть застала його за зйомкою документального фільму, який мав показати світу реальність усередині Афганістану.

Кінорежисер Лі Шапіро

Кінорежисер Лі Шапіро

Смерть цих двох осіб викликала сплеск гніву в США. Таймс скористалася цією можливістю, щоб, як описано вище, рішуче заявити про необхідність поставок моджахедам передового озброєння. Це стало вирішальним чинником, який вплинув на рішення щодо постачання ракет Стінгер, що й привело до відступу радянських військ з Афганістану.

Озираючись назад, кореспондент Вашингтон таймс Том Картер зробив такий коментар: "Через сім місяців після смерті [Ліндроф і Шапіро] Радянський Союз почав виведення військ. До цього Радянський Союз ніколи не відмовлявся від захоплених ним територій. Афганістан став першою країною, з якої Радянський Союз відступив. Це, зрештою, привело до краху комунізму".

Лі Шапіро був членом Церкви Об'єднання. Цей факт є ще одним доказом того, що Церква Об'єднання, доктор Мун і Вашингтон Таймс зіграли вирішальну роль у звільненні від комуністичної ідеології. За це часто доводилося платити кров'ю.

2.2.4. Як Конгрес США підтримав борців за свободу в Нікарагуа

У 1984 році доктор Мун був запроторений до Федеральної виправної інституції в Денбері, штат Коннектикут, за сфабрикованими і сильно політизованими обвинуваченнями в ухиленні від сплати податків. 5 травня 1985 року в години відвідувань д-р Пак пішов до в'язниці. Як президент Вашингтон Таймс, він майже щодня давав доктору Муну звіт про політичну ситуацію в США і світі. Того дня доктор Пак повідомив, що пропозиція Президента Рейгана надати гуманітарну допомогу нікарагуанським борцям за свободу, відомим як контрас, була відхилена з великою різницею голосів у Палаті представників.

Радянський Союз, щоб побудувати військову фортецю в Центральній Америці, направив у Нікарагуа військову допомогу на мільярди доларів, так само, як він вклав кошти в Кубу. Проте Конгрес США відхилив пропозицію на поставку борцям за свободу їжі, одягу та медикаментів на мізерну суму в 14 мільйонів доларів, хоча цей пакет включав військову допомогу.

Коли доктор Мун почув цю новину, його обличчя почервоніло. Навіть під час перебування у в'язниці він завжди ламав собі голову, розмірковуючи над тим, як зупинити комуністичну агресію. Він відразу зрозумів серйозні наслідки цього голосування. "Якщо триватиме в тому ж дусі, - попереджував він, - Америка погано скінчить. Якщо Конгрес не в змозі допомогти нікарагуанським борцям за свободу, то це зроблю я. Навіть якщо вільним людям Сполучених Штатів доведеться спустошити свої

кишені, вони мають допомогти контраст. Ми повинні розбудити людей".

Щойно залишивши в'язницю в Денбері, доктор Пак зупинив машину біля таксофону, щоб зателефонувати до редакції Вашингтон Таймс, шкодуючи, що з усіх днів сьогодні була неділя. Однак, на щастя головний редактор, Арно де Боржграв, був у своєму кабінеті.

Доктор Пак швидко й лаконічно передав йому пристрасний стан душі доктора Муна. Де Боржграв слухав мовчки. Коли доктор Пак закінчив, він відповів: "Я симпатизую на 100 відсотків почуттям і гніву доктора Муна. Нам не можна його підводити, чи не так? Дозвольте мені впоратися з цим, і я зроблю все, щоб не розчарувати доктора Муна", - і повісив трубку. Пояснимо тут, якою людиною є Арно де Боржграв. По-перше, він є завзятим борцем з комуністичною ідеологією. По-друге, як професійний журналіст, він геній. По-третє, він є всесвітньо відомою особою, яка висвітлила багато сенсацій протягом тридцяти з чимось років роботи старшим редактором і головним закордонним кореспондентом Newsweek.

І ще одна важлива річ. Він високо цінує доктора Муна. Коли д-р Пак був президентом Корпорації Вашингтон Таймс, він ніколи не вказував Арно де Боржграву публікувати якісь конкретні статті. Він, здавалося, прозорливо розумів, що доктор Мун і доктор Пак хотіли від газети. Він надзвичайно вірить у доктора Муна. Він захоплювався прагненням доктора Муна досягти перемоги над комунізмом і вважав, що, якщо у світі є одна людина, яка може зупинити експансію комунізму, то це доктор Мун.

Арно де Боржграв

Арно де Боржграв

Наступного дня, 6 травня 1985 року, вранішня Таймс сколихнула весь Вашингтон. На першій сторінці була спеціальна стаття, підписана головним редактором. Вона агресивно атакувала, пункт за пунктом,

непатріотичну поведінку Палати представників, а також її ухил у бік підтримки комуністичної програми. Там було сказано, що Вашингтон Таймс започатковує фонд на підтримку контрас. Заради нікарагуанських борців за свободу, заради Америки і всього світу, Таймс прагнула зібрати кошти замість тих 14 мільйонів доларів гуманітарної допомоги, яку відхилив Конгрес. На закінчення передовиця заявляла, що Таймс вносить 100,000 доларів у новостворений Фонд за свободу Нікарагуа, щоб зрушити справу з мертвої точки.

Що тут почалося! Телефонні дзвінки, які пропонували підтримку, висловлювали похвалу і заохочення, накрили редакцію Таймс, немов снігова лавина, і з наступного дня пішов справжній потік внесків. Білий дім був такий щасливий, що не міг стримати себе. Президент Рейган безпосередньо зателефонував головному редактору і висловив свою подяку.

Галас здійнявся по всій країні. Громадськість вибухнула критикою до Конгресу, і водночас, настрої на допомогу нікарагуанським контрас стали переважати по всій Америці. Політичні настрої у Вашингтоні різко змінилися. Палата витягла зі сміттєвого кошика законопроект щодо підтримки нікарагуанських контрас (гуманітарною допомогою), який вона так недбало провалила, і його знову внесли на розгляд. 12 червня законопроект був прийнятий безпечною більшістю: 248-184. Це був безпрецедентний випадок в історії Конгресу. Більше того, розмір допомоги був майже подвоєний: адміністрація зобов'язала збільшити її суму з 14 до 27 мільйонів доларів.

Таким чином, одне рішення доктора Муна, прийняте у виправній інституції в Денбері, дало неймовірний результат. Президент Рейган, маючи тепер підтримку громадської думки, здійснив низку сміливих пропозицій щодо допомоги контрас (у 1986 році адміністрація реалізувала пакет допомоги в розмірі 1 млрд. доларів, у тому числі 70 млн. доларів військової допомоги). Крок за кроком доктрина Рейган почала вступати в силу. У джунглях Африки та дощових лісах південно-східної Азії, у пустелі та на сибірських просторах – у кожному куточку

світу борці за свободу відчували повагу й отримували підтримку.

Зі своєї бази в сусідньому Гондурасі контраст рішуче продовжили антикомуністичне повстання. У результаті їхня діяльність завдала істотної шкоди режиму сандіністів, який, зрештою, почав переговори про припинення вогню, як єдиний спосіб уладнати стан громадянської війни. Нарешті, 25 лютого 1990 року були проведені вільні вибори. Народ Нікарагуа скинув комуністичний уряд шляхом демократичного процесу та обрав Віолету Чаморро. Це був перший випадок в історії, коли комуністичний уряд було повалено в результаті демократичних виборів.

Отже, хто, зрештою, був відповідальний за звільнення Нікарагуа? Чи не був це доктор Мун, який сидів у федеральній в'язниці? Чи не зіграла вирішальну роль саме Вашингтон Таймс? Розслідування й репортажі Вашингтон Таймс піднімали довіру до виконавчих та законодавчих зусиль із підтримки Нікарагуанського опору в його намаганнях не допустити потрапляння своєї країни в радянсько-кубинську сферу впливу. Наприклад, з 8 по 12 квітня 1985 року, якраз перед вирішальним голосуванням Конгресу про надання підтримки нікарагуанським контрастам, Таймс опублікувала серію з п'яти статей, які викривали те, як ліві активісти чинили тиск на Конгрес США з метою змусити його відмовитися від борців за свободу. [6] Коли 24 квітня 1985 року Конгрес США відхилив законопроект про надання 14 мільйонів доларів на гуманітарну допомогу для Нікарагуанського опору, що стало великою геополітичною невдачею в адміністрації Рейгана, Вашингтон Таймс присоромила Конгрес США, оголосивши 6 травня 1985 року створення власної інфраструктури з громадського гуманітарного фінансування для контраст.

Таймс також оголосила про своє рішення надати перші 100 000 доларів стартового капіталу для цього проекту. Його співголовами стали Джин Кіркпатрік, Вільям Саймон, Мідж Дектер і Майкл Новак. Ініційоване Вашингтон Таймс створення Фонду за свободу Нікарагуа стало національною новиною, дуже збентеживши тих членів Конгресу, які

думали, що вони успішно перекрили підтримку Нікарагуанського опору з боку США. [8] У висвітленні новин Вашингтон Таймс протиставила відхилення законопроекту Конгресом візиту президента сандіністського фронту національного визволення Даніеля Ортеги в Москву 28-29 квітня 1985 року, який відбувся невдовзі після голосування. Метою візиту Ортеги, як зазначила Таймс, було отримання додаткової радянської військової допомоги. Таймс також повідомила про нові факти радянських військових поставок у Нікарагуа. [9] Таймс продовжила робити сильний акцент. Конгрес змінив свою позицію в червні того ж року, зобов'язавшись надати 27 млн. доларів гуманітарної допомоги Нікарагуанському опору. [10] Голосування в червні стало поворотним моментом для прихильників Опору. З цього часу Конгрес США регулярно підтримував гуманітарною допомогою тих, хто виступав проти правління сандіністів.

Американська допомога контраст, а також надання ракет Стінгер моджахедам в Афганістані, яке Вашингтон Таймс також рішуче підтримувала, стали вирішальними факторами в остаточному поваленні сандіністів у Нікарагуа і в Радянському рішенні залишити Афганістан.

Родріго Карасо, президент Коста-Ріки (1978-1982)

Доктора Мун Сон Мьона в його наполегливій боротьбі не обмежує ні земля, ні час, для нього немає ні нездоланих перешкод, ні ворогів, ні бар'єрів. Його мета полягає в братській єдності всіх людей. Ще з часів отрочтва він був голосом розуму та стриманості. Він відстоював істинне братство людей під батьківством Бога. Він виступав посередником у конфліктах та обіймав тих, хто був розділений різними переконаннями.

2 – Rodrigo Carazo.jpg

Він створив безліч організацій із метою врегулювання конфліктів. Його підхід полягає в тому щоб оновити наші надії на глобальний мир, практично втілюючи співпрацю, братерство та єдність. Його найголовніша мета – єдиний світ. Він є людиною конструктивних та результативних дій у багатьох сферах. Його справжні здібності відроджувати все, настільки ж чисельні та нескінченні, як і його енергія та сила. На цьому зібранні демократичних лідерів країн світу він несе смолоскип свободи.

Він захищав свободу віросповідання. Він боровся проти всіх форм расизму та дискримінації. Завдяки своїй унікальності, відкритості та толерантності він збирав людей із протилежними релігійними та політичними поглядами для співпраці заради єдності цієї прекрасної планети. Др. Мун – це людина миру, але передусім він є божою людиною. Він навчає, що саме Бог має бути центром нашого життя та всіх наших починань.

2.2.5. Об'єднання Німеччини

У другій половині двадцятого століття комунізм спричинив виникнення кордонів на ідеологічному ґрунті. Світ поділився на два табори. Унаслідок братовбивчих війн розділилися країни. З'явилися Північна і Південна Корея, Східна і Західна Німеччина. Рішення про розділ Кореї було прийнято на території України під час Ялтинської конференції 1945 року. Кілька років по тому це рішення втілювалося в реальність, коли Кореєвський півострів розділювався по 38 паралелі внаслідок війни (1950-1953рр.), у якій брали участь також Китай, СРСР і США. Це був перший збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків, з якого почався відлік Холодної війни.

Доктору Муну і його прихильникам знадобилися роки важкої праці, щоб мирне об'єднання Німеччини стало реальністю. Слідом за Німеччиною має об'єднатися й Корея. Після громадянської війни мирний договір так і не був підписаний і дві Кореї, по суті, донині перебувають у стані війни. Щоправда, у 1988 році сталося політичне потепління: в Олімпіаді в Сеулі взяли участь як країни демократичного табору, так і комуністичного. Це примирення було справді історичним і знаковим, адже в 1980 році Олімпіаду в Москві бойкотував увесь «вільний» світ, а в наступній Олімпіаді в США в 1984 році відмовився брати участь увесь комуністичний світ. На Олімпіаду в Сеулі доктор Мун скликав велику кількість своїх послідовників із 120 країн, які піклувалися про команди спортсменів. Організація доктора Муна постачала в Олімпійське містечко фрукти, напої з женьшенем тощо. Крім того, кожен спортсмен отримав у подарунок костюм. Представляючи два блоки, спортсмени об'єдналися, немов брати, які тривалий час гострили зуби один на одного і не могли помиритися.

Оскільки збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків почався на корейському півострові, саме тут все й має завершитися – Північна і Південна Кореї повинні об'єднатися. Коли завдяки ідеології Об'єднання вирішиться це останнє протистояння і на корейській землі утвердиться вічний мир, здійсниться мрія доктора Муна про об'єднання його Батьківщини.

Розповідь Тайгер Пака про діяльність у Німеччині

1 вересня 1981 року доктор Мун попросив мене взяти на себе відповідальність за АСВП в Німеччині. Він сказав: "Комуністи міцно вхопилися за Японію, Сполучені Штати та Німеччину. За останні три роки ми сповільнили ріст лівого руху в Америці, навчаючи студентів ідеології Перемоги над комунізмом (ПНК). Ми можемо приборкати амбіції комуністів до завоювання всього світу. Якщо ми закладемо основу для ПНК у такій розділеній країні, як Німеччина, переможна основа зможе поширитися на світовий рівень і матиме позитивний вплив на Корею".

Чонг Гу «Тайгер» Пак

Чонг Гу «Тайгер» Пак

Через два тижні після отримання вказівки від доктора Муна ми почали десятиденний семінар із ПНК у Гамбурзі. Ми об'єдналися в групи і працювали в університетських містечках. Ми спілкувалися один на один зі студентами, давали публічні лекції і виставляли столи з книгами. Ми розкладали книги з ПНК на наших столах перед плакатом, на якому проголошувалося «Марксизм проти ідеології Об'єднання». Ми вступали в дискусії з комуністичними студентськими групами і кидали виклик лівим активістам, улаштовуючи демонстрації на їхніх мітингах.

10 жовтня був великий мітинг у Бонні. За оцінками, 280 тисяч осіб зібралися на цю демонстрацію. Усі розуміли, що вона мала радянське фінансування. Прихованим мотивом Радянського Союзу було блокувати

розміщення нейтронних бомб у країнах НАТО. Наявність таких бомб нейтралізувало б спроби вторгнення радянського блоку, тому вони намагалися заручитися громадською підтримкою під прапором «миру». Нас обурило такий підхід і ми вирішили викрити їхній обман.

Мені вдалося залучити 130 членів АСВП. Ми зробили листівки і 120 плакатів, а також направили листи в Організацію Об'єднаних Націй, президенту Рейгану та прем'єр-міністру Німеччини. Наше гасло було: «Не руйнуйте істинний мир у погоні за неправдивим миром». Ми рішуче прагнули: 1) показати хибність комунізму, запропонувати критику й зустрічну пропозицію, і 2) виступити проти теорії насильницької комуністичної революції, але любити людей, пригноблених комунізмом, і продовжувати боротися, доки вони не стануть вільними.

Ми зайняли місце перед сценою, прямо перед пресою. Усі згорнули свої плакати і сиділи на них, чекаючи сигналу. Мітинг повинен був початися о першій годині. Я взяв за руку Дітера Шмідта, якого назначив керівником, і ще раз пояснив, чому ми влаштовуємо цю демонстрацію. "Слухай, Дітере, - сказав я, - це не перший раз, коли вони проводять такий мітинг. У шістдесятих і на початку сімдесятих років в Америці молоді люди протестували щодня. Їхнім гаслом було "Make Love Not War" (займайтеся любов'ю, а не війною). Вони розбудили громадську думку і, зрештою, конгрес скорився й США залишили В'єтнам. І що тоді сталося? Радянський Союз установив там комуністичний уряд і захопив Лаос та Камбоджу. Унаслідок цього було вбито майже 3 мільйони людей. А під час війни у В'єтнамі було вбито 250 тисяч. Порівняй кількість загиблих, коли захищали Південно-Східну Азію від комунізму, із кількістю вбитих у ході чисток після війни. Невже сенс миру в тому, щоб просто зупинити війну? «Мир» - це гасло, яким комуністи завжди зловживають, але це жорстокий обман". Тоді Дітер підвівся і з обуренням почав кричати.

«Не руйнуйте справжній мир неправдивим! - Закричав він німецькою. – Комуністи! Зупиніть цю фальшиву мирну демонстрацію». Усі члени підвелися й розгорнули плакати, які вони до цього ховали. Усі в один

голос стали скандувати гасла. 130 осіб проти 280 тисяч – здавалося, що нас занадто мало, але ми заглушили їхнього промовця. Люди здивовано слухали нас і промовець зупинився.

Ми продовжували скандувати знову й знову, а також роздавали листівки. Комуністи, звичайно, не могли залишатися на місці і почали нападати на нас: вони зривали і чавили наші плакати. Вони хапали наших членів і кидали їх на землю. О 1:45 я вирішив, що на цьому досить, і скерував членів відійти на вулиці. Там було багато німецьких терористів з ОВП і панків, тож залишатися там було ризиковано, бо поліція не охороняла демонстрацію.

Коли ми дісталися головної дороги, близько двох тисяч осіб оточили нас щільною стіною і почали кидати яблука, яйця, банки та пивні пляшки. Ми втекли в провулок, де всього близько 500 чоловік могли протиснутись. Ватажки, які підбурювали натовп, були одягнуті в чорні брюки, куртки й маски. Вони замахувалися на наших членів палицями, трубами й ланцюгами. Спалахнула бійка. Наших членів було набагато менше і вони не звикли до вуличних боїв. Я побачив, що четверо наших членів лежали закривавлені на землі. Їх побили, але, на щастя, не сильно.

"Хто ваш лідер? – голосно спитав я. - Озвися". Великий хлопець, який був схожий на професійного борця, виступив уперед. "Ви дійсно хочете цієї бійки? Якщо так, то ми можемо битися до смерті. Але якщо будуть убиті або поранені, цей інцидент нашкодить вашій мирній демонстрації. Сьогодні краще уникнути сутички. Ти згоден?" Він підізвав до себе кілька людей, щоб порадитись. Після цього він дав свисток. Насильство негайно припинилося. Ми уникнули пазурів смерті.

Берлінська стіна має впасти!

Четвертий міжнародний студентський з'їзд АСВП, 2-8 серпня 1987 року

Незважаючи на сильну протидію й заборони, четвертий з'їзд Всесвітньої АСВП відбувся-таки в Берліні, як і планувалося! Більше 3 тисяч людей відвідали головні збори у всесвітньовідомому міжнародному конгрес-центрі. Але найбільш хвилюючою подією стала демонстрація та мітинг біля Берлінської стіни - 43-кілометрового укріплення з бетону й колючого дроту, яке розділяло Східний і Західний Берлін. Близько 2 тисяч осіб пройшлися семикілометровим маршем від центру Берліна до стіни поблизу КПП Чарлі. Вони несли прапори багатьох країн, труни із зображенням мільйонів жертв комунізму, а також транспаранти з вимогою знесення стіни. Це була найбільш інтернаціональна демонстрація проти стіни, яка коли-небудь тривала в Берліні з часу її зведення в 1961 році. Незважаючи на небезпеку, президент Всесвітньої АСВП Мун Хьо Джін вирішив іти на чолі маршу весь шлях. Хоча поліція забезпечувала відмінний захист, близько 150 провокаторів постійно кричали, кидали фарбу і яйця, намагаючись зірвати марш.

Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни

Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни

Хід зупинився на пам'ятному місці, де в 1962 році при спробі до втечі через стіну була вбита 18-річна дівчина зі Східної Німеччини. На демонстрантів там чекали двісті лівих активістів. Музична група надихнула всіх учасників співати "Die Mauer Muss Weg!" ("Стіна повинна впасти!") Ліві почали відбирати й ламати плакати і навіть били учасників. Тоді люди утворили «живу стіну» і відтіснили їх у бік КПП Чарлі в Східний Берлін, де міліція Східної Німеччини зупинила їх і штовхала назад. Поліція заарештувала дев'ять контрдемонстрантів, і цей інцидент був висвітлений у газетах по всьому світу.

Тим часом біля стіни продовжувався мітинг. Мун Хьо Джін, старший син доктора Муна, вийшов на сцену і дав, напевне, найбільш проникливу промову, яку колись промовляли біля стіни:

"... Зараз ми стоїмо тут, біля Берлінської стіни, і відчуваємо смуток, бо всі ми знаємо, що це помилка. Вона не є ознакою миру чи шляхом життя цивілізованих людей. Стіна є справжнім символом комунізму. Не так усе повинно було статися. Але маємо те, що маємо. Отже, ми, члени АСВП, хотіли б закликати пана Горбачова бути справедливою та відповідальною людиною, яку він із себе вдає. Пане Горбачов, давайте покінчимо з цією кривдою і нелюдською стіною несправедливості! Проявіть, будь ласка, свою щирість перед світом хоч раз! Відкладіть у сторону ваші обачні й помірковані пропозиції ядерного роззброєння і будьте щирим у ваших твердженнях про мир і права людини. Будьте щирі у ваших добрих намірах і зробіть те, про що кажете. Я знаю, ви розумієте, що члени АСВП – не дурні. Із часів більшовицької революції під комуністичним прапором "правди", "прав людини" і "миру" загинуло 150 мільйонів людей.

Сходе й Заходе, ми повинні об'єднатися під крилом наших батьків; ми повинні об'єднатися з нашим Богом. Він – живий; усередині Бога живе сердечна людська сутність – істинна любов, це вкрай важливо для нас і для решти світу. Тільки так ми можемо об'єднатися, тільки так планета може об'єднатися. Тільки так ця стіна може бути знесена.

Я – кореєць, людина зі Сходу. Подивіться навколо: тут є американці, японці, люди з усього світу. Ми не народилися в Німеччині, але стоїмо тут, на цій землі біля Берлінської стіни. Будь ласка, давайте згуртуємося й зламаємо цю стіну любов'ю. Істинна любов має неперевершену силу. Вона може подолати будь-які перепони! Давайте всі разом помолимося за всіх людей, які страждають у комуністичних країнах. Скажемо молитву і житимемо у відповідності до цих слів. Ми здобудемо перемогу. Комунізм підкориться Богу! У Божому серці вистачить місця й для комунізму. Усередині Бога є місце навіть для пана Горбачова! Давайте підемо до стіни й помолимося!"

Пройшовши через натовп, Мун Хьо-Джін попрямував до стіни і помолився так глибоко, що всі навколо нього заплакали разом із ним.

Падіння Берлінської стіни

Нарешті настав день, який потряс увесь світ. 9 листопада 1989 року впала Берлінська стіна. Події того дня відзняті на камеру і доступні для перегляду в Інтернеті. Як зворушують кадри, на яких бачиш, як відреагували люди, коли почули, що вони отримали свободу пересування. Спочатку кілька людей підійшли до стіни – і змогли безперешкодно пройти на той бік! Потім пішло дедалі більше й більше людей і, нарешті, шлагбаум був піднятий! Одна жінка сказала, що вона ніколи не бачила так багато чоловіків, які плакали. Можна легко зрозуміти радість східних німців. Але й на Заході люди відкрили нову радість, ту, яку, здавалося, втратили й поховали.

До падіння стіни громадяни Східної Німеччини вже почали безперервним потоком тікати на Захід через Угорщину. Режим Еріха Гонеккера в НДР розумів, що йому завдало удару: його накрила хвиля свободи й демократизації, яка до того часу вже охопила всю Східну Європу. Уряд Егона Кренца перейняв владу від режиму Гонеккера і швидко видав дозвіл на поїздки через стіну.

Берлінська стіна була створена в 1961 році вздовж кордону, який розділяє Східний і Західний Берлін. Відтоді вона завжди була символом Холодної війни. Її падіння в 1989 році сигналізувало про неминучий крах комуністичного блоку. Це стало несподіванкою для всього світу. Усі були в шоці, немов зачаровані. Здавалося, що сама вісь планети змістилася. Тепер ті люди, які думали, що падіння комунізму було неможливим, що ідея падіння комунізму – всього лише марна фантазія, були змушені переглянути свою позицію.

Можливо, той факт, що Горбачов відвідував Східну Німеччину під час розвалу стіни був іще дивнішим, ніж саме падіння стіни. Приводом візиту Горбачова був сорокарічний ювілей із дня заснування НДР. Горбачов активно закликав до реформ у Східній Німеччині, і врешті-решт, саме він здійснив відставку Гонеккера, який виступав проти будь-яких реформ узагалі.

З 2 по 3 грудня 1989 року на середземноморському острові Мальта президент Джордж Буш та Генеральний секретар Горбачов провели саміт. Лідери двох країн офіційно оголосили про закінчення Холодної війни, яка тримала світову спільноту в страху протягом десятиліть. Нарешті, темна хмара ядерної катастрофи між Сполученими Штатами і Радянським Союзом розсіялася. Водночас, поразка комунізму та СРСР стала явним і очевидним фактом.

2.3. Діяльність у країнах колишнього Радянського Союзу (1990-2010)

“Моє серце відкрите до радянських людей. Багато хто з вас подолав нестерпні страждання, і це засмучує мене. Мені дуже подобається ваша країна і ваші люди. Я чітко бачу моральне та економічне відродження Радянського Союзу, яке драматично вплине на весь світ. Я робитиму все можливе, щоб надихнути та підтримати це відродження”.

Др. Мун Сон Мьон

Після того, як у 1945 році закінчилася Друга світова війна, почалися нові часи - епоха Холодної війни. Як каже за себе сама назва, це була тиха війна. Проте це жорстке протистояння між Сполученими Штатами та Радянським Союзом, коли кожен прагнув до світової гегемонії, вело до заключного вибуху - гарячої війни. Добре розуміючи ситуацію, др. Мун Сон Мьон докладав багато зусиль, сприяючи миру та порозумінню між цими двома державами. Він допомагав американцям, навчаючи їх тому, як перемогти на ідеологічному підґрунті. По суті др. Мун розглядав боротьбу з комунізмом як протистояння між теїзмом та атеїзмом. Чітко розуміючи, що заперечення Бога є основою комуністичної ідеології, він проголошував “Божизм” - ідеологію, що спирається на Бога, - як єдиний можливий шлях подолання комунізму.

Мета його філософії “Перемога над комунізмом” полягала не в знищенні комуністів. Др. Мун доклав героїчних зусиль, щоб відкрити душі

комуністів для інших точок зору, особливо це стосувалося представників радянських ЗМІ. Він запрошував радянських журналістів - групу за групою - до США, щоб вони могли побачити демократію в дії, та вивчити миротворчі цілі його філософії. Чим більше др. Муну вдавалося відкривати серце Радянського Союзу, тим більше він отримував поваги та захоплення від представників радянських ЗМІ. Зрештою він вирішив: "Я маю поїхати до Радянського Союзу та привезти з собою 1000 представників світових ЗМІ, разом із діючими та колишніми очільниками країн, і провести в Москві Всесвітню конференцію засобів масової інформації". Він переконав радянський уряд і врешті-решт отримав від Кремля згоду на її проведення.

Радянські журналісти відвідали доктора й пані Мун у Кореї, 1989 рік

Радянські журналісти відвідали доктора й пані Мун у Кореї, 1989 рік

Др. Мун приїхав до Радянського Союзу 8 квітня 1990 року. Коли вони з пані Мун прилетіли до Москви разом зі своїм оточенням, їх прийняли з великими почестями. Конференція в Москві тривала 10-11 квітня. Разом із тридцятьма дійсними та колишніми очільниками різних країн, др. Мун приїхав до Кремля, де вони мали спеціальну зустріч із Президентом Горбачовим. Це був історичний момент. Президент Горбачов презентував гостям свою політику Гласності та Перебудови. Др. Мун високо оцінив його ініціативу і пообіцяв, не шкодуючи зусиль, допомагати Радянському Союзу на цьому новому шляху.

Президент Горбачов радів можливості продемонструвати на весь світ свою політику через представників іноземних ЗМІ. У такій радісній атмосфері він запросив доктора та пані Мун до свого особистого президентського офісу, розташованого в самому серці Кремля. Др. Мун помолився, коли зайшов до його офісу, після чого відбулася важлива бесіда з Президентом Горбачовим. Др. Мун переконував його встановити дипломатичні стосунки між Кореєю та Радянським Союзом. Також він наголошував, що справжній мир не можливий без свободи віросповідання. Президент Горбачов визнав мудрість пропозицій др.

Муна. На закінчення др. Мун порадив: “Будь ласка, будьте не просто президентом Радянського Союзу, будьте президентом для світу. Прошу, станьте твердим прихильником мирного світу, в якому не буде війн”.

Через декілька місяців - уперше за 86 років - Південна Корея та Радянський Союз підписали історичний договір про встановлення дипломатичних відносин. 25 грудня 1991 року Президент Горбачов мирно залишив посаду, і почалася нова епоха.

2.3.1. Зустріч у Москві (8-13 квітня 1990 р.)

Починаючи з 1990 року, доктора та пані Мун тепло вітали в країнах колишнього Радянського Союзу, Монголії та Китаю. Вони знову й знову ділилися своїми очікуваннями, що народи цих країн, спираючись на духовне коріння та традиції, що поєднують східну та західну культуру, зроблять суттєвий внесок у побудову мирного світу.

8 квітня 1990 року, др. та пані Мун приїхали до Москви. Таким чином, було виконано обіцянку, яку публічно дав др. Мун 4 жовтня 1976 року в Сполучених Штатах під час святкування переможного мітингу біля пам'ятника Вашингтону, де зібралося 300 000 людей. Др. Мун розглядав демократію і комунізм як “рідних братів, що опинилися в пастці братського протистояння”. Він хотів запропонувати доступ до своєї світової основи, щоб підтримати Президента Горбачова.

[Доктор і пані Мун вітають учасників конференції](#)

Доктор і пані Мун вітають учасників конференції

На відкритті 11-ої Всесвітньої конференції ЗМІ були присутні 40 колишніх голів держав, серед яких були: Гіані Зайл Сінгх (Індія), Луїс Ечеверріа (Мексика), Амін Гемаел (Ливан), Рамальхо Еамес (Португалія), Фернандо Белаунде (Перу), Булен Есевіт (Туреччина) та інші.

[Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора й пані Мун](#)

Президент Михайло Горбачов вітає в Кремлі доктора й пані Мун

Др. та пані Мун тепло привітали учасників під час прийому з нагоди відкриття конференції. Промовцями були представники СРСР та інших країн. Звернувшись до радянських держслужбовців, др. Мун наголосив, що найважливішим для Радянського Союзу та демократичного світу, він вважає:

- нову систему цінностей, що поєднає розрив між індивідуалізмом та колективізмом та вийде за межі вільного ринку і соціалістичної системи;
- обмін технологіями між розвинутими країнами та країнами, що розвиваються;
- новий патріотичний рух, що ставить інтереси країни та світу понад особистими потребами та бажаннями.

Під час конференції др. Мун сказав:

“Моє серце відкрите до радянських людей. Багато хто з вас подолав нестерпні страждання, і це засмучує мене. Мені дуже подобається ваша країна і ваші люди. Я чітко бачу моральне та економічне відродження Радянського Союзу, яке драматично вплине на весь світ. Я робитиму все можливе, щоб надихнути та підтримати це відродження.

Ви починаєте нову Радянську революцію, але вона має бути завершена без кровопролиття та куль, і стати революцією душі та серця.

[Доктор Мун проголошує "Божизм"](#)

Доктор Мун проголошує "Божизм"

Я говорив і буду продовжувати говорити про важливість сім'ї. Однак я хочу сказати, що глибоко в своєму серці відчуваю, що радянські люди є частиною моєї родини. Хочу запевнити вас, що моя дружина та діти відчувають те ж саме. Також хочу запевнити вас, що мої послідовники в усьому світі докладуть усіх зусиль, щоб працювати разом із вами заради майбутнього процвітання та добробуту всього людства.

Я впевнений, що Радянський Союз зіграє ключову роль у втіленні Божого плану створення світу, в якому пануватиме мир. Це велике

об'єднання людей, що простяглося від Далекого сходу, де воно межує з моєю країною - Кореєю, до серця Європи - місця народження Західної цивілізації, має природну ціль служити мостом між Європою та Азією. Ми повинні вважати себе членами однієї глобальної родини, яка живе в одному спільному домі.

Нехай Бог благословить Радянський Союз та його народ!"

12 квітня 1990 року газета "Правда" надрукувала статтю про зустріч Президента Горбачова зі світовими лідерами в Кремлі. Інформаційна агенція ТАРС розповіла, що Президент Горбачов назвав конференцію "дуже важливим елементом співпраці".

7 - Gazeta Pravda.JPG

Під час свого перебування в Москві др. та пані Мун також відсвяткували 30-ту річницю свого весілля (11 квітня 1990 р.).

12 квітня 1990 року Перша леді Раїса Горбачова разом із др. та пані Мун були присутні на виступі "Маленьких ангелів" із Кореї. Цей колектив, заснований др. Муном, який виступав по всьому світу, зачарував москвичів серією своїх виступів у театрі Наталії Сац.

Доктор і пані Мун та Раїса Горбачова з «Маленькими янголами» в Дитячо
Доктор і пані Мун та Раїса Горбачова з «Маленькими янголами» в Дитячому музичному театрі Москви

13 квітня 1990 року др. та пані Мун відвідали Успенський собор у Кремлі, де помолилися, склавши подяку Богу за низку подій, які зміцнили порозуміння між Сходом та Заходом.

Станіслав Шушкевич, голова Верховної Ради Республіки Білорусь (1991-1994)
Протягом мого життя я познайомився з багатьма справді цікавими людьми. Ці люди мали великий вплив на ситуацію у світі, і навіть діяли, щоб змінити його. Серед них були президенти та глави держав зі світовою репутацією разом зі своїми міністрами та радниками. Якщо пригадати всіх цих поважних людей, із якими мене зіштовхнула доля, таких як Едвард Хіт та Франсуа Міттеран, Михайло Горбачов та Борис Єльцин, Гельмут Коль та Біл Клінтон, Джордж Буш старший та Бутрос Бутрос-Галі, президенти та прем'єр-міністри колишніх радянських республік, багато релігійних діячів, то не буде перебільшеннями сказати, що найбільш цікавим, вражаючим та інтригуючим серед усіх них був др. Мун Сон Мьон. Більше того, я можу стверджувати, що таке саме ставлення до др. Муна мають і більшість політичних та релігійних лідерів, із якими мені випала нагода зустрітися.

24 – Stanislaw Shushkevich.JPG

Др. Мун, маючи феноменальне терпіння та наполегливість, міг блискуче долати перешкоди на своєму шляху та перетворювати своїх опонентів на союзників. Його впевненість у правоті своїх поглядів та величезний досвід роботи з людьми різних рас та національностей, незалежно від їхнього соціального статусу, дали йому змогу зустрітися з таким страшним диктатором, як Кім Ір Сен, і знайти вихід із глухого кута, посприявши діалогу між урядами Північної та Південної Кореї. Протягом багатьох років усе це, у що навіть важко повірити, я бачив на власні очі.

Життя доктора Муна є яскравим прикладом служіння заради найвищого ідеалу альтруїзму. Постійна підтримка його вірної дружини Др. Мун Хан Хак Джа та їхньої прекрасної родини допомогла йому залишитися вірним до своїх ідеалів. Ми не повинні применшувати його глибоку доброзичливість і здатність задовольняти безперервні вимоги не лише у сфері людських відносин, а й у підприємницькій діяльності. Др. та пані Мун приділяли чималу увагу обом напрямкам. На завершення хочу однозначно сказати, що всі види діяльності доктора Муна можна підсумувати як краса думок, краса вчинків та краса конкретних результатів.

2.3.2. Перетинаючи кордони

Визначний результат зустрічі др. Муна з Президентом Горбачовим полягав у відкритті шляху, який дав змогу політичним лідерам та студентам з СРСР та США відвідати країни один одного.

[Сенатор США Джессі Хелмс \(ліворуч\) вітає радянського міністра юстиції \(](#)
Сенатор США Джессі Хелмс (ліворуч) вітає радянського міністра юстиції Сергія Лущикова на Вашингтонській конференції

Керівництво СРСР заклиало радянських законодавців узяти участь в Американській конференції лідерства - організації, що була заснована др. Муном у 1986 році з метою проголошення цінностей демократії. У грудні 1990 року та лютому 1991 року 80 радянських законодавців узяти участь у цій конференції. У травні 1991 року 200 радянських лідерів - депутатів Верховної Ради та чиновників із 15 республік СРСР - узяти участь у Всесвітній конференції лідерства у Вашингтоні.

Повернувшись із Москви, др. Мун ініціював програму на чолі з др. Сок Джун Хо, запросивши кращих студентів із провідних університетів СРСР до США. Перша група з Москви та Ленінграду прибула до Нью-Йорку 1 червня 1990 року. Протягом двох років 3000 студентів узяти участь у програмах, які включали в себе лекції з Філософії об'єднання, а також відвідали культурні й історичні місця.

[Перша група радянських студентів у Нью-Йорку, 1990 рік](#)
Перша група радянських студентів у Нью-Йорку, 1990 рік

Протягом літа та осені 1990 року радянські студенти та комсомольські лідери відвідали Японію в рамках програми обміну студентами, яку організував др. Отцука Кацумі. У 1991 та 1992 роках групу американських студентів було запрошено до Радянського Союзу. Програма складалася з лекцій по Філософії об'єднання, які давали радянські студенти, та відвідин видатних культурних об'єктів.

Президент японського відділення CARP доктор Кацумі Оцука та комсомо.

Президент японського відділення CARP доктор Кацумі Оцука та комсомольський лідер Зайцев

2.3.3. Миротворчі турне 1992-2010

Після зустрічі з Президентом Горбачовим у Москві та Президентом Кім Ір Сенем у Пхеньяні (1991), др. та пані Мун започаткували серію світових турне, щоб проголосити своє послання про досягнення миру через істинну ідеальну сім'ю.

Починаючи з 1992 року, пані Мун, як президент Федерації жінок за мир у всьому світі, відвідала багато націй по всьому світу та виступала в таких головних місцях, як-от ООН, Конгрес США, Національний Парламент Японії, Московський Кремль, Пекінський Великий народний палац.

У грудні 1993 року пані Мун виступала в: Україні (20 грудня); Росії (21 грудня), вона звернулася до семитисячної аудиторії в Кремлівському палаці з'їздів; Білорусі (22 грудня), де її тепло зустріла в Мінську Перша леді Білорусі Ірина Шушкевич.

У 1995 році др. Мун разом із пані Мун відправився в світове турне з виступами, у рамках якого вони 14 листопада відвідали Україну.

У 1999 році пані Мун виступила зі своєю промовою в багатьох країнах, включаючи: Росію (22 травня); Молдову (23 травня), де вона звернулася до аудиторії з 1200 слухачів, що зібралися в Республіканському палаці; Казахстан (25 травня), де вона була нагороджена почесним званням Жіночого педагогічного інституту; Казахстан (26 травня).

[Доктор Мун виступає на установчому скликанні ФВМ в Україні 20 жовтня](#)

Доктор Мун виступає на установчому скликанні ФВМ в Україні 20 жовтня

2005 року

У 2005 році, у віці 85 років, др. Мун почав іще одне турне, присвячене інавгурації Федерації всесвітнього миру. Протягом двох років його дружина, діти та онуки тричі об'їхали земну кулю та виступили в 180 країнах, включаючи країни колишнього Радянського Союзу: Казахстан (17 жовтня), де др. Мун виступав із промовою в Резиденції Президента в Бішкеку; Грузію (18 жовтня), колишній Президент Шеварднадзе надіслав вітального листа др. Муну та аудиторії; Латвію (19 жовтня); Україну (20 жовтня), де його щиро привітав на сцені перший Президент України - Леонід Кравчук; Естонію (22 жовтня); Литву (23 жовтня), де др. Мун виступив у Палаці форумів у Вільнюсі.

[Президент України Леонід Кравчук вітає доктора Муна в Києві 20 жовтня](#)

Президент України Леонід Кравчук вітає доктора Муна в Києві 20 жовтня 2005 року

У 2006 році пані Мун відправилася у світове турне разом зі своїми дітьми. У колишніх радянських республіках вони виступали в: Таджикистані (19 червня); Азербайджані (22 червня), де її привітав колишній прем'єр-міністр Рахім Хусейнов; Естонії (23 червня); Латвії (24 червня); Литві (25 червня); Україні (26 червня).

Восени 2006 року пані Мун разом із дітьми та онуками без відпочинку відправилася ще в одне миротворче турне. Під час цього турне в більшості країн, що вони відвідали, вони виступали одночасно в 12 містах.

У 2011 році доктор Мун здійснив своє останнє турне країнами Азії, Європи, Північної Америки та Африки, де він виступив із промовою на тему «Побудова світу вселенського миру».

Глава 3. Життєві дороговкази

3.1. Звернення до молоді: Поставте перед собою мету та змініть своє життя

Зустрічаючи нову людину, нам завжди цікаво, хто вона і чим займається. Точно такий же інтерес до людей відчуває й Бог. Особливо Його цікавить молодь; як же Він радіє, ближче знайомлячись із юнаками та дівчатами! Чому так відбувається? Справа в тому, що молодість – це найважливіший і найпрекрасніший період у нашому житті. Час, коли людина готується до майбутнього, повинен бути виваженим. Цей процес росту і дорослішання стає для нас фундаментом, що відкриває шлях у нову епоху.

У наш час дуже рідко зустрінеш молодих людей, які б із запалом і пристрастю ставилися до свого життя. Занадто багато хто з них безцільно тиняються, не уявляючи, навіщо вони живуть і що їх чекає попереду. Проте всі найбільші діячі історії з дитинства мали чітко визначену мету. Вони змалку плекали цю мрію у своєму серці і докладали максимум зусиль для її здійснення. І уві сні, і в іграх з друзями – кожен момент своєї юності вони присвячували підготовці до майбутнього, яке чекало їх попереду. А ви так само ставитесь до свого життя?

Усі ми були створені для того, щоб стати великими. Бог послав у світ кожного з нас із певною метою. Створюючи нас, Він вклав усю Свою любов до краплі в кожну людину. Тому всі ми створені для великих звершень. Бог дійсно існує, і тому ми можемо все.

Коли в мені прокинулася любов до Бога, я став зовсім іншим. Я став любити людство більше, ніж самого себе, і зрозумів, що мене набагато сильніше хвилюють проблеми інших людей, ніж проблеми власної сім'ї. Я полюбив усе творіння Бога – і дерева на вершинах гір, і риб у глибинах вод. Мої духовні почуття так загострилися, що я навчився бачити найтоншу ручну роботу Бога у всьому, що мене оточувало.

[Moon.jpg](#)
Image not found or type unknown

Разом із тим, як я міняв свою душу, налаштовуючись на Божу любов, я також тренував своє тіло, щоб належним чином виконувати свою місію. Я хотів бути готовим відправитися куди і коли завгодно, варто лише Богу покликати мене. Я став грати у футбол, займатися боксом і деякими традиційними видами корейських бойових мистецтв, а також вонхвадо – ще одним видом бойових мистецтв, розробленим особисто мною. У вонхвадо рухи спортсмена м'які й округлі, майже як у танці. В основі цього виду бойових мистецтв лежить розуміння того, що в коловому русі криється куди більше сили, ніж у русі по прямій.

Навіть зараз я кожен ранок починаю з вправ на розтяжку для м'язів і суглобів, а також із дихальної гімнастики, яку я сам винайшов. Інколи під час тривалих подорожей по світу або турне з виступами у мене не вистачає часу на ранкову зарядку, проте я все одно намагаюся викроїти хвилинку-другу для вправ – хоча б сидячи в туалеті! Я ще не пропустив жодного дня тренувань. Коли я був молодшим, мені вистачало й тридцяти хвилин на день, але тепер, коли постарів, я збільшив час занять до години.

У 2008 році я пережив аварію вертольота. Наш вертоліт раптово оточила щільна пелена дощових хмар, і в ту ж мить ми врізалися в гірський схил. Кабіна перекинулася, і я повис униз головою, пристебнутий до крісла ременем безпеки. Мої руки інстинктивно вхопилися за підлокітники, і якби не регулярні тренування, я, імовірно, зламав би ногу в момент перевороту. Тіло є вмістилищем для зберігання здорового духу, і нам дуже важливо серйозно ставитися до фізичного

тренування.

3 - Helicopter crash site 2008 7 19.jpg

Місце аварії гелікоптера доктора Муна, 2008 рік

Рідко хто з школярів ходить до школи тому, що сильно рветься до навчання. Зазвичай діти йдуть учитися з волі батьків, а не через те, що прокинувся інтерес до знань. Проте з часом школярам починає подобатися навчання, і відтоді вони вчаться самостійно і з бажанням, знаходячи в навчанні те, що для них найцікавіше. Поява особистої зацікавленості в навчанні – це і є ознака дорослішання.

Але батьки не можуть чекати, поки їхнє чадо достатньо подорослішає і саме захоче вчитися. Вони кажуть йому: «Ти повинен учитися! Будь ласка, настройся на навчання» - і змушують його поставитися до навчання серйозніше. Батьки чинять так тому, що знають, як важливо їхній дитині вчитися, щоб підготуватися до майбутнього. Вони переживають, що якщо дитина не займеться навчанням у певному віці, вона не зможе підготуватися до того, що чекає її в житті.

Проте в процесі підготовки до майбутнього є речі куди важливіші, ніж навчання. Перед тим як цілком зануритися в науку, молодим людям необхідно зрозуміти, чому вони хотіли б присвятити своє життя. Вони мають сповнитися рішучості направити свої таланти на допомогу світу, а не на задоволення власних потреб. Занадто багато молодих людей у наш час, як мені здається, вчаться лише для того, щоб просто отримати освіту. Але ж поки у вас у житті не з'явиться конкретна мета, вашому навчанню буде не вистачати пристрасті, яка так потрібна людині для щастя.

Одного разу я розмовляв з одним корейським студентом, який ретельно вивчав англійську мову, і запитав його:

- Навіщо ти так стараєшся і вчиш англійську?

- Щоб поступити до університету, - відповів він.

Ну що за дурість, га? Адже вступ до університету – це ж не мета! Університет призначений для того, щоб студент міг вивчити в ньому конкретні дисципліни на шляху до набагато вищої мети. Сам університет не може бути метою!

Також не можна ставити перед собою мету в розрахунку на те, скільки грошей ви хотіли б заробити. Я ніколи не отримував зарплату, однак мені завжди було що поїсти, і я не помер із голоду. Гроші – це засіб для того, щоб дещо зробити, а не самоціль. Перш ніж заробити їх, складіть план, на що ви хотіли б їх витратити. Гроші, зароблені без конкретної мети, дуже швидко кудись розлетяться.

[IMG_2183.jpg](#) image not found or type unknown

Вибираючи майбутню професію, не керуйтеся тільки своїми талантами і перевагами. Звичайно, ви можете стати ким завгодно – хоч пожежником, хоч навіть фермером або футболістом; ви самі вирішуєте, який шлях вам обрати. Я маю на увазі трохи інше. Який спосіб життя ви будете вести, ставши футболістом? Як ви будете жити, якщо станете фермером? Яка буде ваша мета в житті?

Поставити перед собою мету – значить надати сенс своєму майбутньому життю. Якщо ви хочете стати фермером, значить, ваша мета – вивчення нових методів ведення сільського господарства та вирощування кращих сортів урожаю, щоб вирішити проблему голоду у світі. Якщо ж ви збираєтеся стати футболістом, значить, вам і тут потрібна масштабна мета – підвищити престиж своєї країни в очах усього світу або організувати футбольні клуби, щоб допомогти дітям із незаможних сімей утілити свої мрії.

Щоб стати футболістом світового класу, потрібно дуже старанно працювати, не шкодуючи себе. Проте якщо у вас немає ясної мети, вам не витримати виснажливих тренувань на шляху до вершини. Тільки маючи перед собою чітку мету, ви знайдете силу пройти весь шлях до

кінця і зможете домогтися набагато більшого, ніж оточуючі вас люди.

3.2. Глобальний лідер здатен обняти весь світ

Ставити мету в житті – все одно, що саджати дерева. Якщо ви посадите в себе у дворі фінікову пальму, у вас удома завжди будуть фініки, а якщо посадите на пагорбі за будинком кілька яблунь, у вас завжди буде багато яблук. Добре подумайте про те, яку мету вибрати й куди її «посадити». Залежно від вибору мети і місця застосування цієї мети ви можете стати фінікової пальмою в Сеулі або яблунею в Африці. Чи ви станете пальмою на півдні Тихого океану? Мета, яку ви зараз «садите», у майбутньому принесе плоди. Подумайте як слід, куди найкраще висадити свою мету, щоб вона принесла найкращі плоди.

Вибираючи мету, керуйтеся у своєму рішенні потребами всього світу. Згадайте про Африку, жителі якої досі страждають від злиднів і хвороб. Згадайте про Ізраїль та Палестину, де люди все ще націлюють один на одного зброю і ведуть війни на релігійному ґрунті. Згадайте й про Афганістан, де люди вирощують мак для важких наркотиків лише для того, щоб не померти з голоду, і про США, які загнали в глухий кут світову економіку через свою невгамовну жадобу та егоїзм. І згадайте Індонезію, Гаїті й Чилі – країни, які то затоплює, то руйнує нескінченними землетрусами. Уявіть себе в кожній із цих країн і подумайте, де ви найкраще змогли б докласти свої зусилля й таланти. Може, це буде Індія, де ось-ось спалахне новий міжрелігійний конфлікт, або Руанда, яка гине від посухи й голоду?

Ставлячи перед собою цілі, студенти не повинні бути настільки дурні, щоб думати, що якщо їхня країна маленька – така як Корея, - вона не заслуговує того, щоб пов'язувати з нею свої мрії й надії. Залежно від того, що ви збираєтеся робити, навіть найменша країна може стати для

вас неймовірно великою, і її межі стануть просто неосяжними. Де б ви не творили добро – у безкрайній Африці чи в крихітній Кореї, – у будь-якому разі, розміри країни не повинні обмежувати вашу мету. Ставте мету залежно від того, де будуть найкраще застосовні ваші таланти.

Отже, приймаючи рішення про те, чим би ви хотіли зайнятися в житті, майте на увазі, що у вашому розпорядженні весь світ. І тоді перед вами відкриється набагато більше можливостей, про які ви не могли й мріяти. Життя дається тільки раз – тож використовуйте його для звершень, яких потребує світ! Ви не зможете дістатися острова скарбів, якщо не зважитеся на пригоди, тому, ставлячи перед собою мету, постарайтеся вийти за рамки своєї країни і уявити, що перед вами – весь світ.

У вісімдесяті роки я посилав багатьох корейських студентів до Японії і США. Я хотів, щоб вони вийшли за межі Кореї, де майже щодня вибухали балони зі слезоточивим газом, і побачили, наскільки величезний цей світ і скільки в ньому приховано можливостей. Адже жаба, яка живе на дні колодязя, навіть і не здогадується про те, що за межами колодязя існує цілий світ.

Я почав глобально мислити ще до того, як слово «глобальний» уперше з'явилося в корейській мові, і подався на навчання до Японії щоб побачити світ. Я збирався влаштуватися на роботу в компанію «Маньчжурія Електрик» у китайському місті Хейлар, а також вивчити китайську, російську та монгольську мови ще до звільнення Кореї, щоб стати громадянином світу. Навіть зараз я продовжую облітати на літаку різні куточки Землі. Щоб відвідати всі країни світу, щодня переїжджаючи в нову країну, знадобиться більше півроку.

У всіх цих країнах живуть люди, і в кожній людини є свої життєві обставини. У якійсь країні не вистачає води, щоб готувати їжу, а в іншій країні, навпаки, води занадто багато. У якихось країнах немає електрики, у той час як інші країни не в силах використати всю вироблену ними енергію. На світі є безліч прикладів того, як брак чогось-небудь в одному місці поєднується з надлишком того ж самого в

іншому. Уся справа в тому, що занадто мала кількість людей зацікавлена в справедливому й рівномірному розподілі ресурсів.

Те ж саме стосується й сировини. У деяких країнах рясні розсипи вугілля та залізної руди утворюють на поверхні цілі гори, і людям навіть не доводиться копати землю. Усе, що їм потрібно – це просто згрібати сировину екскаватором прямо з гір. Але в тій же Кореї запаси вугілля й руди мізерно малі, тому заради їхнього видобутку людям доводиться з ризиком для життя спускатися на десятки метрів під землю.

У багатьох країнах Африки росте вдосталь бананів, які могли б урятувати людей від голоду. Але немає технології, яка б дала змогу створювати плантації і вирощувати на них достатню кількість бананів. З іншого боку, клімат у Кореї не підходить для вирощування бананів, та все ж ми їх вирощуємо. Наші технології могли б допомогти вирішити проблему бідності в Африці, так само як південнокорейські технології вирощування зерна колись допомогли вирішити проблему голоду в Північній Кореї.

Виклад Божого Принципу англійською мовою

Виклад Божого Принципу англійською мовою

Вираз «глобальний лідер» став у Кореї дуже популярним. Люди хочуть професійно вивчати англійську, щоб стати глобальними лідерами. Однак для того, щоб стати таким лідером, одного вільного володіння англійською недостатньо. Здатність вільно висловлюватися англійською – це всього лише засіб, немов інструмент. Справжній глобальний лідер – це людина, здатна обійняти весь світ. Той же, кого не хвилюють проблеми світу, не зможе стати глобальним лідером, як би вільно він не володів англійською мовою.

Щоб стати лідером глобального рівня, людина повинна ставитися до світових проблем як до своїх власних, та ще й володіти духом першовідкривача, без якого не знайти рішення у важкій ситуації. Той же, хто занадто звик до гарантованого та постійного доходу і хто мріє

про те, щоб після виходу на пенсію вести спокійне й розмірене сімейне життя, не зможе стати глобальним лідером. Ним стане лише той, кого не лякає невідомість майбутнього і хто вважає весь світ своєю країною, а все людство – своїми братами й сестрами.

Ким є брати й сестри? І чому Бог дарує їх нам? Наші брати й сестри символізують людей усього світу. Оточуючи любов'ю рідних братів і сестер у своїй сім'ї, ми вчимося любити і наших співгромадян, і все людство. Таким чином наша любов до братів і сестер розширюється і виходить на новий рівень. Сім'я, члени якої люблять один одного, - це модель суспільства, де всі люди живуть у єдності й гармонії. Любов між братами й сестрами – це коли ти готовий добровільно голодувати, якщо потрібно, щоб твій брат або сестра могли поїсти. І глобальний лідер – це той, хто любить усе людство як членів своєї власної родини.

Зараз таке поняття, як «глобальне село», стало загальноновживаним. Людство тепер перебуває в одній зоні тісної взаємодії. Якщо людина мріє лише про те, як би закінчити університет, знайти високооплачувану роботу і вести тихе й розмірене життя, тоді всі її досягнення в житті будуть дрібними, як у цуценяти. Але якщо вона присвятить своє життя допомозі біженцям в Африці, її чекає по-справжньому левовий успіх. Душа кожного робить відповідний вибір.

Мені вже дев'яносто, але я все ще продовжую колесити по світу і не збираюся відмовлятися від своєї місії. Світ схожий на живий організм, який постійно змінюється. Раз у раз виникають усе нові й нові проблеми, і я вирушаю в найвіддаленіші куточки земної кулі прямо їм назустріч. У таких місцях немає ні чудових пейзажів, ні комфортабельних умов, але там, де похмуро, важко й самотньо, я відчуваю себе щасливим.

[Виклад Божого Принципу українською мовою](#)

Виклад Божого Принципу українською мовою

Я сподіваюся, що Корея дасть світу лідерів глобального рівня в істинному розумінні цього слова, і дуже хочу стати свідком появи нових політичних діячів, які допоможуть Організації Об'єднаних Націй досягти своєї мети, а також талановитих дипломатів, чиї зусилля допоможуть зупинити війни в «гарячих точках» планети. Мені хотілося б зустріти таких людей, як мати Тереза, які взяли б під своє крило всіх, хто поневіряється без житла і вмирає просто на вулиці. Так хочеться побачити появу «лідерів миру», які продовжать мою місію освоєння недоглянутого суходолу й океану і розширять межі світу. Для початку нам потрібні мрія і мета. І ще – готовність до пригод і дух першовідкривача. Наважтеся мріяти про те, про що інші не можуть і помислити! Ставте перед собою дійсно значимі цілі і станьте глобальними лідерами, здатними принести користь людству.

3.3. Усі речі на світі позичені нам Небесами

Люди називають мене одним із найбагатших людей світу, але вони навіть не уявляють, про що говорять. Я трудився не покладаючи рук усе своє життя, але в мене немає навіть будинку, який належав би особисто мені. Усе, що я маю, - це суспільна власність. Практично в кожного дорослого корейця є своя фамільна печатка, за допомогою якої він підписує офіційні документи. У мене такої печатки немає.

Ви можете запитати, яку вигоду я дістав із того, що недосипав і недоїдав, у той час як інші спали і їли вдосталь. Я трудився не заради того, щоб розбагатіти. Гроші для мене не значать зовсім нічого. Якщо гроші використовуються не на благо людства і не для допомоги ближньому, який умирає в злиднях, вони цінні не більше ніж клаптик паперу. Гроші, зароблені старанною працею, повинні використовуватися з любов'ю до світу і витратитися на те, що принесе благо всьому світу.

Посилаючи місіонерів за кордон, я не даю їм із собою багато грошей. Проте вони успішно виживають усюди, куди б їх не закинула доля. Нам потрібно зовсім небагато, щоб забезпечити себе всім необхідним. Якщо є спальний мішок, можна ночувати де завгодно. Важливо не те, в яких умовах ми живемо, а те, чим наповнене наше життя. Багатство й достаток – це ще не гарантія щастя. І дуже шкода, що фраза «добре жити» в наш час означає лише матеріальне благополуччя. У моєму ж розумінні «добре жити» означає «наповнити своє життя сенсом».

Я вдягаю краватку лише на служби й офіційні церемонії і дуже рідко ношу костюми. Удома я взагалі ходжу у светрі. Можу лише уявити, скільки грошей витрачають на краватки західні чоловіки! Усі ці шпильки

для краваток, білосніжні сорочки й запонки – які ж вони дорогі! Якби люди перестали купувати краватки і замість цього віддали гроші своїм побратимам, умираючим від голоду, наш світ став би трішки кращим й світлішим.

Усякі дорогі штучки – це аж ніяк не межа мрій; ми цілком можемо обійтися і без них. Уявіть, якщо раптом у будинку почнеться пожежа. Кому вдасться швидше вибратися на вулицю – мені в моєму светрі або якомусь чепуруну з краваткою на шії? Я-то завжди готовий вискочити назовні.

Можливо, деякі вважають мене занадто економним, але я не звик митися щодня і роблю це раз на три дні; мені цього цілком вистачає. І шкарпетки я щодня не перу, а просто знімаю їх увечері і кладу в задню кишеню, щоб знову надіти наступного дня. Зупиняючись у готелі, я використовую лише найменший рушник з усіх запропонованих і змиваю за собою лише після триразового відвідування туалету по малій нужді. Мені цілком вистачає одного шматка туалетного паперу – я просто складаю його навпіл три рази, і все. І мені абсолютно все одно, ким ви мене назвете після цього – дикуном чи невігласом.

Я дуже ощадливий і під час їжі. Мене не назвеш гурманом чи цінителем вишуканих страв – переді мною на столі може стояти цілий ряд екзотичних страв і десертів, але я навіть не гляну на них. І я не накладаю собі повну тарілку рису, мені цілком вистачає й трьох п'ятих.

Мої улюблені черевики коштують у Кореї 49 тис вон (приблизно 40 доларів) і продаються у великих і дешевих супермаркетах, а зі своїх повсякденних штанів я не вилажу вже більше п'яти років. Коли я буваю в Америці, мені найбільше подобається їсти в «Макдоналдсах». Деякі вважають, що «фаст фуд» - це взагалі не їжа, і не їдять таке. Я ж вибираю цю їжу з двох причин: вона дешева та економить час. Коли мені хочеться піти в ресторан із ким-небудь із дітей, ми йдемо в «Макдоналдс». Я не уявляю, звідки люди дізналися про мою любов до «Макдоналдсу», але з деяких пір глава цієї корпорації шле мені вітальні

листівки на кожен Новий рік.

Щороку я вчу своїх прихожан: «Будьте ощадливі у витраті грошей й економні в усьому». Я кажу це не для того, щоб вони збирали гроші й багатіли. Мені хочеться виховати в людях ощадливість, яка допоможе їм підтримати свою країну і врятувати людство. Адже ми нічого не зможемо взяти з собою, коли прийде наша черга вмирати. Усі це знають, і, тим не менш, чомусь кожен відчайдушно рветься прибрати до рук якомога більше цінних речей. Я ж хочу перед відходом із цього світу роздати іншим усе, чого досяг за своє життя. На Небесах повно скарбів, і брати з собою щось із землі немає ніякої необхідності. Коли ми зрозуміємо, що нам належить відправитися в набагато кращий світ, ніж той, у якому ми живемо, у нас зникне всяка прихильність до будь-яких земних речей.

Є одна пісенька, яку я дуже люблю наспівувати. Це дуже стара й відома пісня, знайома багатьом корейцям. Варто мені її наспівати, як я тут же заспокоююсь і навіть можу поплакати... Пісня нагадує мені про те, як іще хлопчиськом я любив лежати на лузі поряд із будинком:

Не пропонуй мені золоту корону, прикрашену перлинами,

Бо мені більше до вподоби брудна сорочка, просочена потом.

Із мого молодого серця б'є ключем чиста любов,

З верби я виріжу сопілку і заспіває серденько моє,

А під мою мелодію зацвірінькають горобці.

Не пропонуй мені золоті гори,

Бо мені достатньо й одного бика, щоб зорати поле під ячмінь.

Із мого молодого серця пробиваються паростки надії,

Невимушено я заведу бесіду з кроликами,

А під звуки моєї сопілки спливатиме час.

Щастя завжди чекає нас десь неподалік. Ми ніяк не можемо стати щасливими через власні бажання, що перегороджують шлях до щастя. Поки погляд зосереджений на цих бажаннях, ми не можемо розглядіти шлях, що відкрився перед нами. Ми так поглинені пошуками крупинок золота під ногами, що не помічаємо величезної купи золота, що лежить попереду. Ми несамовито розпихаємо ці крупиці по кишенях, навіть не здогадуючись, що кишені-то діряві! Я ще не забув, як це – жити у в'язниці Хиннам. Найжахливіше місце на землі в порівнянні з цією в'язницею здається напрочуд комфортним і навіть розкішним. Так що кожна річ є суспільною і належать не нам, а Небесам. А ми – лише її управителі, тимчасові хранителі.

3.4. Щастя криється в житті заради інших

Діти народжуються з плоті й крові своїх батьків. Без батьків не було б і дітей. Однак люди в нашому світі відстоюють індивідуалізм, немов вони з'явилися на світ самі по собі. Лише той, хто жодного разу в житті не отримувач ніякої допомоги ні від кого, має право ратувати за індивідуалізм. У нашому світі ніщо не з'являється на світ тільки лише заради себе. Усі істоти створені одне заради одного. Я існую заради вас, а ви – заради мене.

Немає більших дурнів, ніж егоїсти, що живуть тільки заради себе. Може здатися, що жити заради себе вигідно, однак урешті-решт таке життя веде до саморуйнування. Людина повинна жити заради своєї сім'ї, сім'я – заради країни, країна – заради всього світу, а світ – заради Бога.

У всіх навчальних закладах, заснованих мною, є три девізи. Перший говорить: «Живіть так, щоб не відкидати тіні, немов під полуденним сонцем». Жити, не відкидаючи тіні, – це значить жити з чистою совістю. Коли наше земне життя підійде до кінця і ми опинимося в духовному світі, все життя пронесеться перед нами в одну мить, немов на відеоплівці. Куди ми вирушимо, на Небеса або в пекло, залежить від того, як ми жили, тому наше життя має бути незаплямованим і чистим, без найменшої тіні.

Другий девіз – «Живи, проливаючи піт за землю, сльози за людство і кров за Небеса». У крові, поті й сльозах, пролитих людьми, немає ні краплі фальші. Вони – справжні. Однак якщо людина проливає кров, піт і сльози заради самого себе, в них немає особливого сенсу. Це потрібно робити заради блага інших.

І третій девіз - «Єдина родина під Богом!» Є лише один Небесний Батько, і як Його діти, всі люди – брати й сестри. Мовні, расові та культурні відмінності складають менше одного відсотка. Ми, люди, більш ніж на 99% схожі між собою.

У південній частині Тихого океану є чотирнадцять острівних держав. Коли я був на Маршаллових островах, я запитав президента:

- Ваша країна дуже красива, але вам, мабуть, непросто керувати нею, чи не так?

Президент, зітхнувши, відповів:

- Наше населення складає всього шістдесят тисяч, і наші землі розташовані в середньому всього на два метри вище рівня моря. Тому будь-яка хвиля метрової висоти може затопити більшу частину країни. Проте, наша найгостріша проблема – це освіта. Діти з багатих сімей виїжджають на навчання до Америки чи Європи і не повертаються назад. А для дітей із бідних сімей у нас просто немає шкіл, де вони могли б отримати гарну освіту, тому навіть найбільш здібні діти не можуть вивчитися, вийти в люди і стати лідерами в нашому суспільстві. Основна проблема острівних держав – таких як наша, - полягає в тому, що в нас немає можливості виховати лідерів, які очолять країну в майбутньому.

Вислухавши занепокоєння президента, я незабаром відкрив «Тихоокеанську середню школу» в Кона на Гавайях для дітей з острівних держав. Ця школа дає середню освіту дітям із різних острівних держав із можливістю пізніше поступити в коледж. Ми оплачуємо авіаквитки в обидві сторони, навчання та харчування і надаємо комп'ютери, щоб діти могли отримати найкращу освіту. Перед дітьми з острівних держав ми ставимо лише одну умову: як тільки вони закінчать навчання, вони повинні будуть повернутися до своїх країн і працювати там, служачи своїй країні і своєму народу.

Життя заради блага інших деколи вимагає від нас іти на жертви. Кілька років тому один із місіонерів нашої Церкви подорожував Південною Америкою, і в цей же час у районі, в якому він перебував, стався потужний землетрус. Дружина цього місіонера прибігла до мене, бліда, як простирадло.

- Що мені робити? – Ридала вона. – Я так переживаю! Я просто не знаю, що робити...

Як ви думаєте, що я відповів? Замість того щоб поплескати її по плечу і втішити, я накричав на неї:

- Тебе найбільше хвилює безпека чоловіка? Чи ти турбуєшся про те, скільки життів він може врятувати в тому районі лиха?

Для неї було абсолютно природним переживати, чи все в чоловіка добре. Однак її, як дружину місіонера, повинні були турбувати речі вищого порядку. Замість того щоб молитися виключно про його безпеку, вона повинна була молитися про те, щоб її чоловік міг урятувати якомога більше життів.

Ніщо в нашому світі не існує заради власного блага. Бог не за таким принципом створив наш світ. Чоловік існує заради жінки, а жінка – заради чоловіка. Природа існує заради людини, а людина – заради природи. Усі створені істоти в нашому світі живуть заради своїх партнерів, із якими вони взаємодіють. Це аксіома Небес: усе, що є в нашому світі, існує заради блага партнера.

Щастя можливе лише у взаєминах із партнером. Уявіть собі чоловіка, який усе життя був співаком і раптом опинився на безлюдному острові. Він співатиме там на весь голос, але якщо навколо немає жодного слухача, він не буде щасливий.

Тому усвідомлення того, що ми існуємо заради блага інших, - це величезне досягнення, здатне змінити еталон нашого життя. Коли ми розуміємо, що наше життя належить не тільки нам і має бути прожите

заради інших, ми маємо вибрати зовсім інший шлях, відмінний від того, яким ішли досі.

Щастя криється в житті, яке ви ведете заради інших. Як спів на самоті не зробить вас щасливими, так само вам не отримати радості від справ, які ви робите заради себе. Навіть найменший і найбанальніший учинок може принести вам щастя, якщо ви присвятили його іншій людині. Щастя можна знайти лише коли ви живете заради інших.

3.5. Мрія про безконфліктний світ

Протягом багатьох років я відстоював світ, де всі релігії гармонійно співіснують, де люди всіх рас живуть як одна сім'я і де всі народи живуть у єдності. Проте, тисячоліттями історія бачила лише безперервний процес все більшого роз'єднання людей. Кожного разу при зародженні нової релігії або під час встановлення нового ладу між державами виростали нові кордони чи спалахували війни. Однак зараз ми живемо в епоху глобалізації, і заради майбутнього нам обов'язково потрібно об'єднатися.

[Виступ доктора Муна в ООН](#)

Виступ доктора Муна в ООН

Саме заради цієї мети я запропонував побудувати Міжнародне шосе миру – грандіозний проект, який з'єднає Корею з Японією за допомогою підводного тунелю. У цей проект також входить будівництво моста чи тунелю через Берингову протоку, що розділяє Росію та Північну Америку. Ці міжнародні магістралі допоможуть об'єднати наш світ. Коли вони будуть побудовані, ви зможете проїхати на машині від африканського мису Доброї Надії до чилійського Сантьяго і від Лондона до Нью-Йорка. На цьому шляху не буде ніяких перепон: весь світ буде пов'язаний між собою неначе система кровоносних судин.

Наш світ стане єдиною спільнотою, де люди зможуть вільно подорожувати різними країнами без обмежень. Кордони, крізь які може вільно проїхати хто завгодно, втратять будь-який сенс. Щось подібне

станеться і з релігіями. По мірі збільшення взаємообміну між релігіями покращиться і взаєморозуміння між ними, всі конфлікти припиняться і всі бар'єри, що їх розділяють, просто зникнуть.

Коли різні люди будуть жити разом як єдине співтовариство, межі між расами також зникнуть. Люди всіх рас стануть будувати взаємини, незважаючи на мовні та зовнішні відмінності, і ця культурна революція допоможе світові об'єднатися.

Великий шовковий шлях був не лише торгівельним маршрутом для людей, що продавали шовк і купували прянощі. Цей шлях служив засобом спілкування для народів Сходу і Заходу і допомагав зближенню буддизму, ісламу та християнства. Усі ці культури змішалися і дали народження новій культурі. Міжнародне шосе миру зіграє в XXI столітті таку ж роль.

Рим став процвітати тому, що «всі дороги вели в Рим». Це прислів'я свідчить про важливість доріг. Якщо дорога побудована, люди починають нею подорожувати. Магістралі слугують поширенню культур та ідеологій. Ось чому будівництво доріг змінює хід історії. Коли будівництво Міжнародного шосе миру буде завершено, світ фізично об'єднається і стане єдиним цілим: саме дорога допоможе нам у цьому.

Неможливо переоцінити важливість об'єднання світу. Хтось може подумати, що ця ідея випереджає свою епоху, проте релігійні люди здатні передбачати майбутнє і починають завчасно готуватися до нього. Тому цілком природно, що ми випереджаємо час. Можливо, світ не завжди розуміє нас і часом змушує нас страждати, проте віруючі люди повинні стійко переносити труднощі і відкривати шлях у майбутнє.

Для будівництва Міжнародного шосе миру необхідно співробітництво багатьох країн. Китаю, що колись став жертвою японської агресії, може не сподобатися ідея з'єднання з Японією за допомогою автостради. Однак, Японія і Корея не зможуть з'єднатися з іншими країнами, оминаючи Китай, тому нам необхідно докласти зусиль, щоб завоювати

довіру Китаю. Хто цим займеться? Ті з нас, хто немов господар візьме на себе відповідальність за будівництво Міжнародного шосе миру в XXI столітті, повинні будуть узяти на себе й провідну роль у цих зусиллях.

А як щодо проекту моста через Берингову протоку? Він обійдеться нам в астрономічну грошову суму, але про це не варто турбуватися. Тієї кількості грошей, яку Сполучені Штати витратили на війну в Іраку, з лишком вистачило б на будівництво мосту. Ми повинні зупинити війни, через які гинуть і страждають люди. Безглуздо розпалювати війни й викидати на вітер трильйони доларів. Настав час перекувати мечі на орала, а списи – на серпи.

Міжнародне шосе миру – це можливість об'єднати світ у єдину спільноту. Об'єднання – це щось більше, ніж просто зв'язок між континентами за допомогою мостів і тунелів. Це означає вирівнювання рівня життя всіх людей. Якщо якась країна монополізує свої технології та забирає собі весь прибуток від їх використання, світовий баланс порушується.

Міжнародне шосе миру покликане змінити нинішню нерівність, відкривши доступ до існуючих природних і людських ресурсів, і завдяки цьому досягти єдиного для всіх рівня добробуту. Єдиний рівень добробуту означає, що частина багатств заможних держав буде передана бідним країнам для вирівнювання їхнього добробуту. Це вимагатиме певних жертв із боку країн, які володіють великими матеріальними благами чи знаннями. Побудова миру на землі неможлива за допомогою одних лише благодійних акцій чи одноразових пожертвувань. Тільки щира любов та постійний вклад зможуть створити мир на землі. Ми повинні бути готові віддати все, що в нас є.

Будівництво Міжнародного шосе миру – це щось більше, ніж просто поєднання світу фізичними засобами комунікацій. Люди були створені з тим, щоб їхня душа і тіло перебували в єдності. Те ж стосується і світу, в якому ми живемо. Світ зможе повністю об'єднатися лише тоді, коли поряд із фізичними засобами комунікацій об'єднуються й серця всіх

людей.

З цієї причини я багато років тому задумав реформування й оновлення Організації Об'єднаних Націй. Так, ця організація зробила дуже важливий внесок у справу миру, і всі корейці вдячні їй за те, що під час Корейської війни вона трудилася заради збереження нашої свободи. Однак зараз, через більш як шістдесят років після свого заснування, здається, що вона втрачає свою початкову мету і стає організацією, що підтримує інтереси лише кількох впливових країн.

У 2005 році в Нью-Йорку я заснував Федерацію всесвітнього миру і відразу ж після цього вирушив у світове турне сотнею міст, щоб донести до людей послання миру про нове майбутнє для ООН і всієї землі. Організація Об'єднаних Націй була створена для того, щоб вирішувати конфлікти, що виникають у світі, тому вона повинна ставити інтереси всього світу понад інтересів тієї чи іншої сторони. Коли могутня держава наполягає на своїх власних інтересах, та ще й використовує для їхнього досягнення військову міць, це лише посилює конфлікт. На жаль, сучасна ООН виявилася не в змозі що-небудь удіяти в цій ситуації.

Саме тому я запропонував реорганізувати ООН у двопалатну структуру, що складалася б із верхньої і нижньої палат. На додаток до Генеральної Асамблеї повинна з'явитися релігійна, або культурна, асамблея чи рада. У цю організацію повинні входити поважні духовні лідери і діячі зі сфер релігії, культури та освіти. Членам цієї міжрелігійної асамблеї належить вийти за рамки інтересів окремих релігій і культур і стати на захист духовних і моральних цінностей усього людства. Я впевнений, що ці дві палати, співпрацюючи одна з одною і проявляючи взаємоповагу, зможуть реально наблизити побудову загального миру на землі.

Дехто може заперечити проти цього – мовляв, навіщо потрібно залучати релігійних діячів у світові справи? Однак зараз у нашому світі настала епоха, коли участь релігійних діячів, які досягли глибокого рівня самосвідомості завдяки релігійній практиці, стає критично важливою. Саме щиро віруючі люди можуть стати на боротьбу з несправедливістю і злом, утілюючи в життя справжню любов. Лише в тому разі, коли знання

та досвід політичних лідерів з'єднуються з мудрістю міжрелігійних лідерів, людство зможе знайти шлях до істинного миру. Кожен день я знову й знову йду вперед з оновленою рішучістю досягти цієї мети. Я молюся, щоб кожен житель Землі зміг відродитися, вийти за рамки релігій, ідеологій та рас і стати «громадянином світу, який любить мир».